Αἱ συνδρομαὶ γίνονται μόνον ἐτησίως· αἱ δὲ τμηματικαί εἰσιν ἀπαράδεκτοι· Τὸ τίμημα τῆς ἐτησίας συνδρομῆς, ἐκ Λιρ. 3 καὶ 3 σελ. διὰ τοὺς 52 ἑβδομαδιαίους ἀριθμοὺς ἐστι προπληρωτέον. Οἱ πράκτορες τῆς ἐφημερίδος εἰσὶν ὑπεύθυνοι ἐπὶ τῇ μὴ εἰσπράξει τῶν χρημάτων.

Πᾶσα ἀπλήρωτος πρὸς τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ἐπιστολή, διατριβή, ἐφημερις κτλ. οὐδαμῶς ἐστι δεκτή· εἰδοποιήθη περὶ τούτου τὸ Γενικὸν Ταχυδρομεῖον τοῦ Λονδίνου. Ἐπιστολὴ ἢ διατριβὴ ἀνώνυμος ἐστιν ἀπαράδεκτος καὶ ἀκαταχώρητος, ἡ δὲ διεύθυνσις δὲν ὑποχρεοῦται εἰς την ἐπιστροφὴν τούτων.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐν Λονδίνῳ μὲν εἰς 19, London-Street, Fenchurch-Street, E. C. καὶ 33, Brompton Square S. W., London· ἀλλαχοῦ δὲ παρα τοῖς Κ.Κ. Πράκτορσι τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ
(Registered for transmission abroad).

Αριθ. 88.—Τομ. Δ'.—Ετος Β'.] ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ΠΕΜΠΤΗ, 6 ΜΑΡΤΙΟΥ 1862. || ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ [Μετα Πολιτ. Παραρτηματος.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ Κύριος ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΞΕΝΟΣ *ἐν Κωνσταντινουπολει.*
Ὁ Κύριος Β. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥΣ *ἐν Θεσσαλονίκῃ.*
Ὁ Κύριος Σ. Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ *ἐν Πάτραις.*
Ὁ Κύριος Κ. ΘΕΟΛΟΓΗΣ *ἐν Ἀλεξανδρεια καὶ Καΐρῳ.*
Ὁ Κύριος Δ. ΠΑΠΑΣ *ἐν Μάντσεστερ.*
Ὁ Κύριος ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΟΚΚΙΛΑΝΗΣ *ἐν Λίβερπουλ.*
Ὁ Κύριος Β. Δ. ΜΑΛΚΟΤΖΗΣ *ἐν Ἰβραΐλα.*
Mr TAYLOR *ἐν Κερκυρα.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΣΤΟΛΗΣ *ἐν Κὸρκ τῆς Ἰρλανδιας.*
Οἱ Κύριοι ἀδελφοὶ ΧΡΥΣΟΧΟΙΔΑΙ *ἐν Τουρνοσεβερίνῳ.*
Mr G. ANDREWS, Saddler-St., Durham.
Ὁ Κύριος Δ. Ε. ΔΑΝΑΙΝΟΓΛΟΥΣ *ἐν Ἀταλία.*
Ὁ Κύριος Φ. ΞΕΝΟΣ *ἐν Σμυρνῃ.*
Ὁ Κύριος ΓΙΑΚΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Βαρνῃ.*
Οἱ Κύριοι ΘΕΟΛΟΓΟΣ *καὶ* ΚΑΡΝΕΓΗΣ *ἐν Γαλαξιῳ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΜΕΛΙΣΤΑΓΗΣ *ἐν Σύρῳ.*
Ὁ Κύριος ΜΥΡΩΝ ΒΛΑΣΤΟΣ *ἐν Βουκουρεστίῳ.*
Ὁ Κύριος Π. Α. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ *ἐν Τεργέστῃ.*
Ὁ Κύριος Ι. ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ *ἐν Σουλινᾷ.*
Ὁ Κύριος Γ. ΣΠΟΡΙΔΗΣ *ἐν Ζακύνθῳ.*
Ὁ Κύριος ΦΩΚΙΩΝ ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ *ἐν Μασσαλια*
Ὁ Κύριος ΚΩΝΣΤ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ *ἐν Βηρυτῷ.*
Ὁ Κύριος ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΑΝΔΡΕΑ *ἐν Γιουργέβῳ.*
Mr VINCENT, Publisher, High-St., Oxford.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ Ἀλληλεύνης ἐκθεσις ..... Σελὶς 146
Ἡ Ὀρτενσια καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς ..... „ 146
Ἡ ἐν τοῖς ζωολογικοῖς κήποις πυθωνις ..... „ 147
Οἱ Ἀγγλοσαξωνες ..... „ 147
Μύθοι τοῦ ρόδου ..... „ 147
Ἡ γοῦτα πέρκα ..... „ 147
Διάφορα ..... „ 150
Στατιστικαί ..... „ 151
Δικαστικὰ Ἀγγλίας ..... „ 151
Ὁ Ἀλῆ πασᾶς ..... „ 154
Τοῦ παιδὸς ὁ πρὸς μαθησιν ὁδηγός ..... „ 158
Ἐμπορικὰ ..... „ 159
ΠΟΛΙΤ. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ, σελ. 157, 158, 159, 160 (δὶς).

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ.

Ὁ θερισμενος ἀγρός ..... „ 148
Θεαι ἐπὶ τῆς νησου Οὐαϊτ ..... „ 149
Στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον εἰς Σάουθαμπτον ..... „ 152
Μουὴ Κιρκστὰλ ἐν Ὑορκ ..... „ 156
Χήνες ὀπτωμεναι ἐν τῳ γηροκομείῳ τοῦ Νορουὶκ ..... „ 157
Πόρτλανδ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βικτωριᾳ ..... „ 157

ΤΟ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΩΠΙΖΟΝ ΤΗΝ ΚΟΜΗΝ

ΕΛΑΙΟΝ ΤΟΥ ΡΟΟΥΛΑΝΔ

Προφυλάττει τὴν κόμην ἀπὸ τῆς ΠΤΩΣΕΩΣ τῶν τριχῶν καὶ τῆς ΛΕΥΚΑΝΣΕΩΣ αὐτῶν· δυναμώνει καὶ καθαρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς ΠΙΤΥΡΙΔΟΣ, καταξαίνον αὐτὴν ἀπαλὴν, εὔστροφον καὶ διαφανῆ. Εἰς δὲ τὴν ΓΕΝΕΙΑΔΑ, τὰ ΠΕΡΙΓΕΝΕΙΑ καὶ τὸν ΜΥΣΤΑΚΑ τὸ ἔλαιον τοῦτο εἶναι παντὸς ἄλλου ὠφελιμώτερον. Ἰδίως δὲ συσταίνεται διὰ τὴν κόμην τῶν παίδων, ὡς ἐνδυναμῶνον τὰς ῥίζας της, κατασταῖνον αὐτὴν ΣΤΕΡΕΑΝ καὶ ΩΡΑΙΑΝ. Τιμὴ 3/6, 7/, 10/6, ὁμοία 4 μιρῶν, καὶ 12/ ἡ χιάνη.

Ἰδιοκτῆται ROWLAND & SONS, 20, Hatton Garden, London.—Πωλεῖται δὲ ἀδείας των ὑπὸ τοῦ Κ. J. W. TAYLOR ἐν Κερκύρα, καὶ τῶν ΚΚ. BAKER & HAYDEN ἐν Πέρᾳ Κωνσταντινουπόλεως

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΤΟΥ
ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

Ἐν Λονδινῳ, ὡς γνωστὸν, ἀνοίγεται κατὰ τὸν προσεχῆ μάϊον ἡ Ἀλληλεθνὴς Ἔκθεσις· ὁ δὲ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» προτίθεται νὰ δώσῃ ὅσον οἷόν τε λεπτομερῆ αὐτῆς περιγραφὴν μετ' ἐκλεκτῶν εἰκονογραφιῶν.

Καταχωρήσαντες μέχρι τοῦδε τὰς σπουδαιοτέρας εἰκονογραφίας τῶν παρελθόντων, ἵνα ἐνήμεροι οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν γείνωσι τῶν ἐν Εὐρώπῃ, Ἀμερικῇ, Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ κτλ. συμβαινόντων, προτιθέμεθα ἤδη μετὰ τῶν εἰκονογραφιῶν τῆς Ἐκθέσεως νὰ καταχωρῶμεν καθ' ἑβδομάδα εἰκονογραφίας, ἀντικείμενον ἐχούσας γεγονότα τῆς ἡμέρας.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ «Βρεττ. Ἀστέρος,» ἕνεκα τοῦ πολυδαπάνου, δὲν ἐξέρχονται ἀντίτυπα πολλῷ περισσότερα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν αὐτοῦ, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀνωτέρω νέος ὀργανισμὸς τῆς ἐφημερίδος ἄρχεται πρὸ τῆς λήξεως τοῦ 2ου ἔτους αὐτῆς, παρακαλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ Κυρίους συνδρομητὰς ἡμῶν, νὰ εἰδοποιήσωσιν ἡμᾶς, ἢ τοὺς πράκτορας ἡμῶν πρὸ τῆς 8/20 τοῦ τρέχοντος μηνὸς μαρτίου, ἐὰν προτίθενται ἢ μὴ νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τοὺς βουλομένους νὰ καταγραφῶσιν ὡς νέοι συνδρομηταὶ, νὰ ἀναγγείλωσι τοῦτο κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχήν· διότι· καί τοι τοῦ τρίτου ἔτους ἀρχομένου τὴν 1ην ἰουλίου, οἱ νέοι συνδρομηταὶ, ἵνα μὴ στερηθῶσι τὰ καθέκαστα τῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νέων συμβάντων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, θέλουσι λάβει, ἀντὶ τῆς ἐτησίας συνδρομῆς αὐτῶν, δεκατεσσάρων μηνῶν φύλλα, ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης μαΐου 1862 μέχρι τῆς 31ης ἰουνίου 1863.

Παρατηροῦντες μετὰ λύπης τοὺς πλείους τῶν συναδέλφων ἡμῶν ἑλλήνων δημοσιογράφων παραπονουμένους διὰ τὰς καθυστερήσεις τῶν συνδρομῶν αὐτῶν, χρέος ἡμῶν θεωροῦμεν ν' ἀπονείμωμεν τὰς θερμοτέρας ἡμῶν εὐχαριστήσεις πρὸς τοὺς Κυρίους συνδρομητὰς τοῦ «Βρετ. Ἀστέρος,» οἵτινες, καί τοι πολυαριθμότεροι τῶν συνδρομητῶν πάσης ἄλλης ἑλληνικῆς ἐφημερίδος, καὶ τῆς συνδρομῆς ἐξ ἀνάγκης οὔσης ὑπερτέρας, οὐδεὶς οὐδεμίαν καθυστέρησε συνδρομήν. Ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» θεωρεῖ καθῆκον ἀπαραίτητον νὰ κηρύξῃ τοῦτο εἰς τρανὴν καὶ μεγάλην ἠθικὴν – κανοποίησιν ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Πανελληνίου σύμπαντος, εἰς πεῖσμα πασῶν τῶν γενομένων καταδιώξεων, ἐπιτιμῶν τε καὶ ἀσήμων.

Η ΑΛΛΗΛΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Προς εἴσοδον προσώπου τινὸς ἡ παραδοχὴν πράγματος εἰς τὴν ἀλληλεθνῆ ἔκθεσιν ἰσχυουσιν οἱ ἑξῆς γενικοὶ κανόνες·

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ οἰκοδόμημα, ἐὰν δὲν φέρῃ εἰσιτήριον.

2. Εἰσιτήρια δέ, ἰσχύοντα διὰ ὡρισμένην τινὰ περίοδον, καὶ δι' ἴδιόν τι μέρος τοῦ οἰκοδομήματος θὰ ἐκδίδωνται·

αον) Τοῖς ἐπιτρόποις τῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν ξένων χωρῶν, ἅμα οὗτοι ζητήσωσι τοιαῦτα ἀπὸ τὸν γραμματέα τῶν ἐπιτρόπων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος.

βον) Τοῖς τελωνικοῖς ὑπαλλήλοις, ἅμα οὗτοι ζητήσωσι τοιαῦτα ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος διὰ τὸ βρεττανικὸν τμῆμα.

γον) Τοῖς ἐκθέταις καὶ ἄλλοις, ἀφοῦ λάβωσιν εἰσιτήριον ἰσχύον ἐπὶ μίαν ἡμέραν διὰ τὸ βρεττανικὸν τμῆμα.

δον) Τοῖς ἐκθέταις καὶ ἄλλοις, ἀφοῦ λάβωσιν εἰσιτήριον ἰσχύον πλείονας τῆς μιᾶς ἡμέρας διὰ τὸ ξένον τμῆμα.

3. Ἐὰν ἐκθέτης τις ἐπιθυμῇ νὰ λάβῃ εἰσιτήριον διὰ τὸ βρεττανικὸν τμῆμα τῆς ἐκθέσεως, πρέπει νὰ ζητήσῃ τοῦτο δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρότερον, ἀναφέρομενος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκει, ὅστις πάλιν θὰ μεταβιβάσῃ τὴν αἴτησιν πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ βρεττανικοῦ τμήματος, ἐπισυνάπτων ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ συστατικά. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ αἴτησις γείνῃ δεκτὴ, τὸ ὄνομα αὐτοῦ σημειοῦται ἐν τῷ γενικῷ καταλόγῳ, καὶ τὸ εἰσιτήριον παραχωρεῖται αὐτῷ.

4. Οὐδεμία ἀναφορὰ ἀλλοεθνοῦς ἐκθέτου γίγνεται δεκτὴ, εἰμὴ διὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

5. Ἐὰν οἱ κατάλογοι ἀλλοεθνῶν ἐκθετῶν αἰτούντων εἰσιτήρια ὦσιν ὑπογεγραμμένοι ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς χώρας, εἰς ἣν ἀνήκουσι, θὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἐχέγγυα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων θὰ χορηγηθῇ τοῖς ἐπιτρόποις ὁ αἰτούμενος ἀριθμὸς τῶν εἰσιτηρίων.

6. Εἰσιτήρια δὶ' ἐργάτας εἰς τὸ ξένον τμῆμα θὰ ἐκδίδωνται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ξένης χώρας.

7. Καθημερινὰ εἰσιτήρια θὰ ἐκδίδωνται τῇ αἰτήσει τῶν ἐπιστατῶν τῶν διαφόρων κλάσεων καὶ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ ξένου τμήματος.

8. Ἀλλοεθνὴς ἐκθέτης ἀπαιτῶν καθημερινὸν εἰσιτήριον, δύναται νὰ λάβῃ αὐτὸ, ἀφοῦ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ξένου τμήματος.

9. Τὰ εἰσιτήρια πρέπει νὰ δεικνύωνται οὐ μόνον κατὰ τὴν εἴσοδον, ἀλλὰ καὶ ὅταν ζητηθῶσι.

10. Τὰ εἰσιτήρια δὲν δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσιν ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον. Ἐὰν δὲ τοιαύτη τις ἀπάτη ἀνακαλυφθῇ, ὁ μὲν φέρων αὐτὸ ἐκβάλλεται ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ ὁ ἄνθρωπος, εἰς οὗ τὸ ὄνομα ἐξεδόθη, δὲν δύναται πλέον νὰ λάβῃ ἄλλο.

11. Ἐὰν ὁ φέρων εἰσιτήριον τι εὑρεθῇ ἐν μέρει τινὶ τοῦ οἰκοδομήματος πέραν τῶν ὡρισμένων ὁρίων, θὰ ἐκβληθῇ ἐκεῖθεν, καὶ θὰ ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτὸν τὸ εἰσιτήριον.

12. Ὅσοι φέρουσιν εἰσιτήρια ὀφείλουσι νὰ συμμορφῶνται πρὸς τοὺς κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐκδιδόμενους κανονισμούς.

13. Παραβίασις δὲ τῶν κανονισμῶν τούτων θὰ τιμωρῆται διὰ τῆς ἐξώσεως τοῦ παραβιάσαντος αὐτοὺς ἀνθρώπου καὶ διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ εἰσιτηρίου, ὃ φέρει.

14. Ἐὰν τις ἀπολέσῃ τὸ εἰσιτήριον αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 10 σελλίνια πρὸς ἡ λάβῃ ἕτερον.

15. Οἱ θυρωροὶ ἔσονται ὑπεύθυνοι διὰ πᾶν πρόσωπον μὴ φέρον εἰσιτήριον ἐν τῷ οἰκοδομήματι.

16. Ὁ ἐπιτηρητὴς κλάσεώς τινος θὰ θεωρῆται ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ παρουσίαν ἀνθρώπου τινὸς ἄνευ ἀδείας.

17. Πᾶς ὅστις ἂν εὑρεθῇ ἄνευ τῆς προσηκούσης ἀδείας ἐγγίζων ἢ μετακινῶν πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ οἰκοδομήματος θὰ ἀπαχθῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

18. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐξαγάγῃ ἐκ τοῦ οἰκοδομήματος δέματι ἢ φάκελλον πρὶν ἢ τοῦτο ἀνοιχθῇ καὶ ἐξετασθῇ.

19. Τὸ καπνίζειν ἐστὶν αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον

20. Ἡ εἰσαγωγὴ φωσφορικῶν εἰς τὸ οἰκοδόμημά ἐστιν αὐστηρῶς ἀπηγορευμένη.

21. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν ἐπιτρόπων ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται ἀκριβῶς κατὰ τὰς ὡρισμένας ὥρας, καὶ νὰ ἐγγράφωσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τοῖς βιβλίοις.

22. Μέθη ἢ ἀπείθεια εἰς τὰς ἀνωτέρας διαταγὰς θὰ συνεπάγῃ τὴν ἄμεσον ἀποπομπὴν τοῦ μεθύσαντος ἢ παρακούσαντος διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

23. Ἡ παραλαβὴ δώρων παρὰ τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν τῶν ἐπιτρόπων, θὰ συνεπάγῃ τὴν ἄμεσον αὐτῶν ἀποπομπὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Γενικοὶ κανονισμοὶ πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἐκτεθησομένων πραγμάτων.

1. Ἅπαντα τὰ πράγματα πρέπει νὰ παραδίδωνται ἐν τῷ οἰκοδομήματι μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῶν δι' αὐτὰ πληρωθέντων φόρων ἢ δασμῶν.

2. Πράγματα καὶ μηχαναὶ θὰ γίνωνται δεκταὶ κατὰ τὰς ὡρισμένας ἢ ὁριοθησομένας ὥρας.

3. Οὐδείς, πλὴν τῶν ἀμαξηλατῶν, δύναται νὰ εἰσέλθῃ μετὰ φορτηγοῦ ἁμάξης· ἀλλὰ καὶ τοῖς ἁμαξηλάταις δὲν θὰ ἐπιτρέπηται νὰ ἀπομακρύνωσι ἀπὸ τῆς ἁμάξης ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος.

4. Πᾶν πρᾶγμα στελλόμενον κατ' ἰδίαν πρέπει νὰ φέρῃ ἐυαν ἀγνωστον τὸν τε ἀριθμὸν τῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκθέτου ἢ τῶν ἐκθετῶν.

5. Ἐπάλληλός τις θὰ διορισθῇ, ὅπως ἐπιτηρῇ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ μεταφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν, καὶ οἱ ἑπόμενοι κανονισμοὶ θὰ τηρηθῶσιν ἐν τῇ διανομῇ τῶν πραγμάτων.

αον) Πᾶν δέμα ἅμα παραδοθῇ ἐν τῷ οἰκοδομήματι θὰ καταγράφηται ἐν καταλόγῳ τινὶ μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ πέμψαντος αὐτὸ, καὶ θὰ προστίθηται ἡ τάξις, εἰς ἣν ἀνήκει, καὶ ἐὰν ἐλήφθη ἐν καλῇ καταστάσει ἢ βεβλαμμένον.

βον) Ἕκαστον δέμα πρέπει νὰ φέρῃ ἀριθμόν τινα, ἵνα ἐγγράφηται οὗτος ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐν ᾧ γίνεται ἡ καταγραφὴ αὐτῶν.

γον) Ἅπαντα τὰ δέματα θὰ μεταφέρωνται ὡς οἷόν τε τάχιστα ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα παραδίδονται εἰς τὰς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὡρισμένας θέσεις, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ ἐπιστάται τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκουσι ταῦτα, θὰ φροντίζωσι περὶ αὐτῶν

δον) Ἐὰν δέματά τινα παραδοθῶσιν ἐν τῇ μὴ ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένῃ θύρᾳ, ἢ ἐὰν ἐξαλειφθῇ ἐξ αὐτῶν τὸ ὄνομα τοῦ πέμψαντος αὐτὰ, θὰ φυλάττωνται ἐπὶ τόπῳ χωριστῷ.

εον) Ἵνα γίνωνται ταχεῖαι ἀπαντήσεις εἰς τὰς κατὰ καιροὺς γιγνομένας ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἐξετάσεις, οἱ ἀριθμοὶ ἀπάντων τῶν δεμάτων, τῶν λαμβανομένων κατὰ τὴν ἡμέραν, θὰ καταγράφωνται ἐν βιβλίῳ, περιέχοντι ἀλφαβητικῶς τὰ ὀνόματα τῶν ἐκθετῶν, καὶ ἐκδιδομένῳ ἀνὰ πᾶσαν ἑσπέραν.

6. Ἑκάστη κλάσις θὰ ἔχῃ ἕνα ἐπιστάτην, ἕνα βοηθὸν τοῦ ἐπιστάτου καὶ ἀριθμὸν τινα ὑπηρετῶν, ὁριζόμενον ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

7. Ὁ τόπος, ὁ παραχωρηθησόμενος εἰς ἕκαστον ἐκθέτην, θὰ σημειωθῇ καλῶς ἐν τῷ οἰκοδομήματι.

8. Ἅπαντα τὰ κιβώτια πρέπει νὰ μετακινηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν, ἅμα οὗτοι διαταγῶσιν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων νὰ πράξωσιν οὕτω. Ἐὰν δὲ οἱ ἐκθέται δὲν θελήσωσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διαταγὰς τῶν ἐπιτρόπων μετὰ διορίαν δύο ἡμερῶν τὰ κιβώτια αὐτῶν θὰ πωληθῶσι, καὶ τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῶν προκύψοντα χρήματα θὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ κεφάλαια τῆς Ἐκθέσεως.

Τρόπος τοῦ εἰσάγειν εἰς τὸ οἰκοδόμημα ἀποικιακὰ καὶ ξένα πράγματα.

1. Ἡ παραλαβὴ ἁπάντων τῶν ξένων καὶ ἀποικιακῶν πραγμάτων θὰ ὑπάγηται εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν τελωνικῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐὰν γενηθῇ δυσκολία τις αὐτῇ θὰ διαλύηται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου τελωνικοῦ ὑπαλλήλου.

2. Οἱ τελωνικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ὑπηρέται αὐτῶν θὰ λάβωσιν εἰσιτήρια, καὶ θὰ ἔχωσι τὸ προνόμιον νὰ εἰσέρχωνται εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπου ἂν καλέσῃ αὐτοὺς ἡ ὑπηρεσία.

3. Ἅπαντα τὰ ὀχήματα καὶ αἱ φορτηγοὶ ἅμαξαι, αἱ κομίζουσαι ξένα πράγματα, θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ οἰκοδόμημα ἐν τῇ ὁδῷ Κρόμβελλ (Cromwell-road) διὰ τῆς θύρας C, πλὴν τῶν μηχανῶν αἵτινες θὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ φάτνωμα τῶν μηχανῶν ἐν Gore-lane διὰ τῆς θύρας D.

4. Αἱ πραγματεῖαι καὶ αἱ μηχαναὶ θὰ παραλαμβάνωνται ἐν τῷ οἰκοδομήματι κατὰ ὥρας ὁρισθησομένας μετὰ ταῦτα.

5. Ἅπασαι αἱ πραγματεῖαι καὶ αἱ μηχαναὶ πρέπει νὰ παραδίδωνται ἐν τῷ οἰκοδομήματι, ἀφοῦ πρῶτον πληρωθῇ ὁ φόρος ἢ ὁ δασμὸς αὐτῶν.

6. Πᾶσα δὲ πραγματεία, στελλομένη κατ' ἰδίαν, καὶ πᾶν δέμα πρέπει νὰ φέρῃ διακριτικόν τι σημεῖον μετὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ξένης χώρας ἢ τῆς ἀποικίας, ἐξ ἧς προῆλθε, καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκθέτου ἢ τῶν ἐκθετῶν.

7. Οὐδεὶς, πλὴν τῶν ἁμαξηλατῶν καὶ τῶν τελωνικῶν ὑπαλλήλων, θὰ δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ οἰκοδόμημα μετὰ ὀχήματος ἢ φορτηγοῦ τινος ἁμάξης· καὶ εἰς αὐτοὺς δὲ τοὺς ἁμαξηλάτας καὶ τοὺς τελωνικοὺς ὑπαλλήλους δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς ἁμάξης ἐν τῷ οἰκοδομήματι.

8. Ἡ ἐκφόρτωσις τῶν ἁμαξῶν θὰ γίγνηται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐκθέσεως, καὶ διάφοροι ἀριθμοὶ θὰ προσκολλῶνται ἐπὶ τῶν δεμάτων ὑπὸ τῶν τελωνικῶν ὑπαλλήλων.

9. Τὰ δέματα πρέπει νὰ παρουσιάζωνται ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῶν εἰς τὸν τελωνικὸν ὑπάλληλον ἐν τῇ Ἐκθέσει, ὅστις ἀφοῦ ἴδῃ ὅτι ὁ τελωνικὸς ἀριθμὸς καὶ τὸ ὄνομα τῆς χώρας ὑπάρχουσιν ἐφ' ἑκάστου δέματος, θὰ πέμπῃ αὐτὰ εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ παραχωρηθέντα τόπον ἐν τῷ οἰκήματι.

10. Ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἐπιστατῶν ἐφ' ἑκάστου τμήματος, θὰ ἴδῃ, ἐὰν τὰ δέματα ἀνήκωσιν εἰς τὸ τμῆμα αὐτοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπ' αὐτῶν προσκεκολλημένος ὁ τελωνικὸς ἀριθμὸς, καὶ ἐὰν αἱ πραγματεῖαι τυγχάνωσι καλῶς ἐναποτεθειμέναι. Ἅμα δ' αἱ πραγματεῖαι ἐκάστης χώρας τεθῶσιν ἐν τῷ προωρισμένῳ αὐταῖς τόπῳ ὁ ἐπίτροπος καὶ οἱ πράκτορες, οἱ διορισθέντες ὑπὸ τῶν ξένων ἐπιτροπῶν καὶ ἑταιριῶν, ἢ αὐτοὶ οἱ ἐκθεταὶ ὀφείλουσιν νὰ ἐκβάλλωσι τὰς πραγματείας ἐκ τῶν δεμάτων, καὶ θέντες αὐτὰς ὁμοῦ, νὰ θέτουσιν ἕπεται αὐτὰς εἰς τάξιν. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ξέναι καὶ αἱ ἀποικιακαὶ πραγματεῖαι θὰ μείνωσιν ἐπί τινα καιρὸν ἐν τοῖς μασι πρὶν ἢ ἐξαχθῶσι καὶ διαταχθῶσι πρὸς ἔκθεσιν διὰ τοῦτο οἱ πράκτορες θὰ διαταγῶσι νὰ προμηθῶσι θῶσι πρόσκαιρα καλύμματα, ἵνα προλάβωσι τὴν πειλοῦσαν τὴν καθαριότητα αὐτῶν κόνιν.

11. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐκθέσεως, οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἑκάστου τμήματος θὰ διατάξωσιν, ὅπως ἅπαντα τὰ δέματα ἅμα κενωθῶσι νὰ τεθῶσιν εἰς θέσεις μετὰ ταῦτα ὁρισθησομένας.

12. Ἅπαντα τὰ κιβώτια πρέπει νὰ μετακινῶνται ὑπὸ τῶν ἐκθετῶν ἢ τῶν πρακτόρων αὐτῶν ἅμα λάβωσιν ἐπὶ τούτῳ διοριαν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος.

13. Ὅσα κιβώτια δὲν μετακινηθῶσιν ἐντὸς δύο μερῶν μετὰ τὴν χορηγηθεῖσαν προθεσμίαν, θὰ πωληθῶσι, καὶ τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως αὐτῆς προκύψοντα χρήματα θὰ προστεθῶσιν εἰς τὰ κεφάλαια τῆς Ἐκθέσεως.

14. Ὅσοι τῶν ἐκθετῶν προτίθενται νὰ εἰσαγάγωσι ξένας πραγματείας, ὧν ὁ δασμὸς ἐπληρώθη, ὅπως ἐν θέσωσιν αὐτὰς μετὰ τῶν πραγματειῶν τῆς χώρας, εἰσι προϊόντα ἢ χειροτεχνήματα, πρέπει νὰ ἐχωσι ἐφ' ἑκάστου δέματος προσηρτημένον εἰσιτήριον περιέχον τὰς λέξεις «δασμὸς πληρωμένος,» καὶ πρὸς ἀπαφυγὴν πάσης δυσκολίας ἐν τῇ παραδόσει αὐτῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς Ἐκθέσεως, πρέπει νὰ ἐπιθεωρῶνται ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου τελωνικοῦ ὑπαλλήλου καθ' ὃν χρόνον εἰσάγονται.

Ἡ Ὀρτενσία καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς.

Ἡ δούκισσα Βασσάνου [illegible] ποτε χορὸν πρὸς τιμὴν τῆς Βα[illegible] λίστας, ἡ [illegible] Ὀρτενσία, ἀν καὶ περίλυπος καὶ σκυθρωπὴ, ἀφῆκε [illegible] ἀνακαλυπτὸν καὶ συγκατένευσε νὰ στολισθῇ. Ἡ ὡραία αὕτη κόρη ἦτις ἀπλικτος οὖσα ἠτο ποδαρὴς, [illegible] ἀνεμμένη κατὰ τὸν ὡραῖον Ἑλληνικὸν τρόπον, καὶ διεκοσμεῖτο δι' ἀνθίνων στεφανων. Τὸ ἄνθη ὅμως ταῦτα δὲν ἦσαν φυσικά, ἀλλ' ἐξ ἀβράντων κατεσκευασμένα. Ἡ ἐσθὴς, ἣν ἐφόρει, συνίστατο ἐκ ῥοδοχρόου λεπτοτάτου ὑφάσματος πεποικιλμένου κύκλω διὰ σχημάτων μεγάλων ἀρωμάτων ἀνθέων ὀρτενσιῶν. Τὸ κρασπεδον τῆς ἐσθῆτος καὶ τὸ ἐπίσημον ταύτης ἦσαν λελεγμένα διὰ σχημάτων ἰων καὶ ῥόδων κατεσκευασμένων ἐκ πολυτιμων λίθων, καὶ εἰς τὸ στέθος αὐτης ἤστραπτεν ἀδιόδισμη ἐξ ἀδαμάντων καὶ ὀρτενσιῶν. Τὸ περιδέραιον καὶ τὰ ψέλια συνέκειτο ἐκ τῆς αὐτῆς δαπανηρᾶς ὕλης, καὶ ἐξειλίσσετο παρόμοια ἄνθη. Ἐνδεδυμένη τὴν λαμπρὰν ταύτην στολὴν, τὴν ὡς ὄφιν σταλεῖσαν τὴν προτεραίαν ἡμέραν παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, εἰσῆλθε εἰς τὴν αἴθουσαν, παρεπορεύετο τῶν πλουσίως ἐστολισμένων γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν τῆς αὐλῆς, οὕτινες καθέκαστ εἶχον νὰ συνοδεύσωσι τὴν Βασίλισσαν εἰς τὸν χορόν. Τὸ θέαμα ἦτο ἐξαίσιον, πρεμνύμενον ἐκ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν, ἀστιοφθόλουσῶν διὰ τῶν λάμψεων καὶ ἐκ τῶν λαμπῶν στολῶν τῶν ἀξιωματικῶν. Οἱ υἱοὶ τῆς Ὀρτενσίας, οἱ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰσερχόμενοι ἵνα ἀποχαιρετήσωσι «τὴν καλὴν μητέρα,» ἐστάθησαν ἄφνως ὡς ἂν κατεσβεσθέντες πρὸς στιγμὴν ἐκ τῆς πολλῆς λάμψεως, καὶ ἔπειτα ἐπῆσαν τὴν μητέρα σχεδὸν μετ' εὐλαβείας Αὕτη δὲ ἐφαίνετο ἐνόπιον ἐκείνων ὡς ἐν τῶν θαυμοσίων τῶν ἀραβικῶν νυκτῶν. Ἡ Βασίλισσα εἶκασε τοὺς στοχασμοὺς τῶν υἱῶν αὐτῆς, ὧν τὰ ἀνυπόκριτα πρόσωπα ὁμοιάζουν ἀνεῳγμένοι βιβλίου, ὅπου πᾶν αἴσθημα ἐδύνατο ν' ἀναγνωσθῇ. Ὀρέξασα τὴν χεῖρα εἰς τὸν ἐνα πρεσβὺ καὶ ἐκάθησε. Ὁ νεώτερος, Λουδοβίκος Ναπολέων, ὁ τότε ἐξάετὴς τὴν ἡλικίαν, ἐλήφθη εἰς τὰ γόνατα αὐτῆς, ἐνῷ ὁ Ναπολέων Λουδοβίκος, ὁ δυο ἔτη πρεσβύτερος τοῦ ἀδελφοῦ, ἔμενεν ὄρθιος πλησίον τῆς μητρὸς, στηρίζων τὴν ὀλλότριχα αὐτοῦ κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐκείνης, καὶ πενεῖκων σύνους πρὸς τὴν ὠχρὰν ἐκείνης παρειαν. «Αἰ, Ναπολέων» εἶπε τότε ἡ Ὀρτενσία ἐπιτιθεμένη τὴν λευκὴν καὶ ὠχρὰν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ «δὲν σοι φαίνεται ὅτι εἶμαι ὡραιοτατα ἐνδεδυμένη σήμερον; Ἠθέλες με ἀγαπᾷ ὀλιγώτερον ὀν ἦμαν ἄπληστος, ἂν δὲν ἐφόρουν ἀβράντας; ἀλλ' ἀπλᾶς μόνον μέλας ἐνδυμα, ἀρα γε ὀλιγότερον θέλεις με ἀγαπᾷ τότε;» — «Οὐχί, μῆτερ,» ἀπήντησε ὁ παῖς, σχεδὸν μεταβεβλημένος τὸ χρῶμα ἐξ ὀργῆς· καὶ ὁ μικρὸς Λουδοβίκος Ναπολέων, καθήμενος εἰς τὴν πόδας τῆς μητρὸς ἐπαινέλαβεν ἐν τρυφερᾷ φωνῇ τὰς λέξεις τοῦ ἀδελφοῦ. «Οὐχὶ, μῆτερ!» Ἡ Βασίλισσα ὑπαμειδιάσασα εἶπεν «ἀβάκαστε καὶ κομψὰ ἐσθῆτες δὲν κιθιστῶσιν εὐτυχεῖς τοὺς λαοὺς. Ἡμεῖς καὶ οἱ τρεῖς ἀθλίομεν ἀγαπᾷ ἀλλήλους ἐξ ἴσου καὶ ἂν οὐδὲν τοιοῦτον εἴχομεν, ἀλλ' εἴμεθα πένητες. Πλὴν εἰπέ μοι, Ναπολέων, τί ἠθέλες πράξει, ἂν οὐδὲν εἶχες, καὶ ἔμενες μόνος εἰς τὸν κόσμον, τί ἠθέλες πράξει νὰ διατρόψῃς σεαυτόν;» — «Ἠθέλον γείνει στρατιώτης,» ἀπήντησεν ὁ Ναπολέων λάμπων τοὺς ὀφθαλμοὺς, «καὶ πολεμήσω τοὺς ἀνθρώπους, ὥστε ἠθέλον ἀναγκασθῇ νὰ με προβιβάσωσι!» — «Καὶ σύ, Λουδοβίκε; Τί ἠθέλες πράξει νὰ πορίζησαι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον;» Ὁ μικρὸς παῖς εἶχε προσεκτικῶς ἀκούσει τὰ εἰπεν ὁ ἀδελφος, καὶ ἐφαίνετο εἰσέτι συλλογιζόμενος περὶ τούτου. Ἐφαίνετο ὅτι ἐθεώρει τον σακκον καὶ τὸ ὅπλον λίαν βαρὺ δι' αὐτόν. Ἐνόμιζε ὅτι ἦτο πολὺ νέος ὡς στρατιώτης. «Ἐγὼ» εἶπε, μετά τινα σκεψιν «ἠθελον πωλεῖ ἀλβοδέσμας ἴων, ὡς τὸν μικρὸν ἐκείνον πέκτα πωλεῖ τὸν ἰστιαμενον πορὸ τὴν πόλιν τοῦ Κεραμεικοῦ, εἰς ὃν οὐδεὶς πωλεῖ ποτὲ τὸ σσακις διαβαίνῃς.» Οἱ παριστάμενοι γυναῖκες τε καὶ ἄνδρες ἀκούσαντες τὰ λόγια τοῦ παιδὸς ἐκινήθησαν εἰς ἀσθεστον γέλωτα διὰ τοῦ μικροῦ Λουδοβίκου τὴν ἀπορίαν. «Μὴ γράκες, κυρίαι» ἐπεῖν ἡ Βασίλισσα μετὰ σοβαρότητος, «δὲν ἔχο ἀστεῖαν. Σκοπεύομον ἦτο νὰ δώσω εἰς τοὺς υἱοὺς μου μάθημα, ὅποτε εἶδον αὐτοὺς ἐκδηλωθέντας ἐκ τῆς ἐκλαψεῖς τῶν ἀδαμάντων. Ἐν γένει οἱ πράγματες ἔχουσι τὴν δυστυχίαν νὰ φαντάζωνται, ὅτι εἶναι πολυτελεστατοι ἐξ ὅλης ἀναφορᾶς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, καὶ ἔκαστος τούτου ὅτι δὲν ἔχουσι κακόκοντα πρὸς τοὺς λοιποὺς τῶν ἀνθρώπων. Αὐτοὶ σπανίως γνώσκουσί τι περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ταλαιπωριῶν καὶ ἀκαμάτων, καὶ λογίζονται σχεδὸν ἀδύνατον ὅτι ταῦτα δύνανται ποτε νὰ ἐπιπέσωσι καὶ κατ' αὐτοὺς. Ἐὰν δὲ, λοιπὸν, ὡς ἐνσκήψῃ δυστυχὴς τις, τοσοῦτον αἴφνης καταλαμβάνουσι τὴν ἀπορίας καὶ ἀκαρκίας, ὥστε δὲν δύνανται νὰ εὑρωσι δύναμιν πρὸς ἀντίστασιν, ἀλλὰ ταχέως καταβίβλωνται καὶ ἐξαλοθρεύονται. Ἀπὸ τοιαυτης τύχης ἐπίσωσὶ νὰ προφυλάξῃ τοὺς υἱούς μου!» Μετὰ ταῦτα ἐλάλησε ἡ Ὀρτενσία τὰ δύο αὐτῆς τέκνα μετεῖη μετὰ τῆς ἀπολουθίας εἰς τὸν Κεραμεικὸν· οἱ δὲ δύο πραγμαπίσκοι ἐξκαλοῦσσαν συμπόνοντες ἐπὶ πολλὸν ὅμως πότερον, εὐκολώτερον νὰ κερδίσῃς τις τὰ ποὸς τὸ ξῦν γυναικὸς στρατιώτης, ἢ πωλῶν ἐν παρὰ τὴν πύλην τοῦ Κεραμεικοῦ; — Ταῦτα ἐν τῶν ἀπομακρυνομενων τῆς Βασιλίσσης Ὀρτενσίας, μητρὸς Ναπολέοντος τοῦ Γ'.

Ἡ ἐν τοῖς ζωολογικοῖς κήποις μεγάλη πυθωνίς.

Μεταξὺ τῶν εἰδοποιήσεων τῶν δημοσιευομένων ὑπὸ τῆς Ζωολογικῆς Ἑταιρίας χαρὰ τῶν φιλοθεαμόνων, μία ἑσταλεῖσα ἀνήγγειλεν, ὅτι «ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ἴδῃ νὰ ἐν τοῖς Ζωολογικοῖς κήποις τὸν μεγάλον πυθωνίδα ἐπακόουσαν τὰ οἰκεῖα αὐτῆς ὠκ.» Ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡ εἰδοποίησις αὕτη κατὰ τι διήγειρε τὴν ἐκπληξιν ἡμῶν, ὅστε, ἀναγνώσες τὰ περὶ ἐρπετῶν κεφάλαιον τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὴν τελευταίαν ἔκδοσιν τῆς Βρεττανικῆς Ἐγκυκλοπαιδείας, εὑρομεν ὅτι «οὐδὲν ἐρπετὸν εἶναι γνωστὸν, ὅτε ἐπάκουε τὰ ἀκοστὰ αὐτ.» καὶ ἐπομένως δὲν εἴκεθη προδιατεθειμένοι πρὸς ταυτίσιν τὴν ἀγγελίαν ἐκ τῆς Ζωολογικῆς Ἑταιρίας, ἀνεπερχόμεν ἑκαστέαν τῶν ἡμετέρων κόρρε ἐν τῇ ἐρπετολογίᾳ. Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι ἡ ἐρπετολογία θεν προοδεύσε τόσον, ὅσον αἱ λοιπαὶ ἐπιστῆμαι, μενόντων ἔτι πολλῶν αὐτοῦ πραγμάτων σκοτεινῶν, πλὴν, ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ περὶ ἐπωφεσῶν τῶν ἐρπετῶν ζήτημα εἴχεν ὁριστικὸν λυθῆ τόσον, ὅσον ὅτι ὅλα τὰ ἀφιοειδὴ εἶναι ὀστοκα. Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Πλινίου, τοῦ ἱστορήσαντος, ὅτι νέοι βόαι τρέφονται ἐν βοείοι γαλακτοι, καὶ ὅτι ἕνεκα τῆς μυθικῆς ταύτης σχέσεως μετὰ τῆς βοείας οἰκογενείας ἔλαβον καὶ τὸ ὄνομα βόας, οἱ μεγαλοι καὶ ἰσχυροὶ ὄφεις ὑπῆρξαν πάντοτε ἀντικείμενα μυστηριώδη, καὶ, ἐπομένως, ὀδοῦσι ἄπορον ὅτι αἱ γνώμαι διαφέρουσι καὶ περὶ τὰ τῆς ἐπωφεσεως.

Ἡ Κ. Πύθωνος, ἥτις αἴφνης ἐγένετο ὀνοματτὸν καὶ περιπόυδαστον δέμα ἐν τῷ μεγάλῳ κόσμῳ τοῦ Λονδίνου, ὅπου σχεδὸν καθ' ἑκάστην συμβεβηκὸς τι ἢ ἀνδρῶπος ἀνῆρῶτοι εἰς ἐξοχον δίσιν ἔτοιμος νὰ παραμερίσῃ ὁπότον νέον παρουσιασθῇ θαῦμα, εἶναι μία τῶν μεγάλων ποικιλιῶν τῆς μεγάλης οἰκογενείας βόα. Ἐγεννήθη ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ καὶ ζῇ ἀπο 11 ἐτῶν εἰς τοὺς ζωολογικοὺς κήπους, καθ' ὃν χρόνον ἔζησεν εὐτραφῆς, αὐξανουσα κατ' ἔτος εἰς ῥῶμον, κατὰ πλάτος καὶ μῆκος, καὶ νῦν κατέστη ἀληθὴς γίγας μεταξὺ τῶν ὄφεων τῆς Ζωολογικῆς Ἑταιρίας. Διόγει κλίδον ἢ τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς κήποις ζῶα, ζῶντα ἐν μονῆρει μακροτάτῃ ἐντὸς τῶν στενῶν καὶ δίκην φυλακῶν οἰκημάτων, ἐν ᾧ ὁ μεγαλὴν Κ. Πυθωνὶς ἔχει κατοίζυγον. Ὁμολογοῦμεν, ἐν τούτο

ΩΡΑΙΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

Ο ΘΕΡΙΣΜΕΝΟΣ ΑΓΡΟΣ.

Ἡ μικρὰ αὕτη ὡραία εἰκὼν τοῦ ζωγράφου Νιε, καὶ τοι ἄνευ πολλῆς ἐπιδεξέως, ἔχει εὐάριστόν τι, προερχόμενον ἐκ τῆς ἁπλουστάτης ἀνεπιτηδευτου καὶ ἄνευ βεβιασμένων ἐπεισοδίων διαχειρήσεως τῆς ἐν αὐτῇ παριστανομένης ἀγροτικῆς σκηνῆς. Καθορῶν τις τὴν εἰκόνα ταύτην, φαντάζεται, ὅτι αἰσθάνεται τὴν δρόσον καὶ ὀσφραίνεται τὴν εὐωδίαν νεοθερισμένου ἀγροῦ. Καὶ ἐνῷ φαίνεται ἐν αὐτῇ ζωηρότατα ἐκφοαζόμενον τὸ θελγητρον τῆς βαστώνης, οὐδόλως ἀπ' αὐτῆς ἐλλείπει ἐρᾶσις, ἀλλ' ἀπεναντίας γέμει ζωῆς καὶ κινήσεως. Ἡ νεᾶνις, ἥτις δι' ἐλαστικοῦ βήματος καὶ καλῶς διευθυνομένης χειρὸς, ὠθεῖ ἀπ' ἔμπροσθέν της τὰ σεσωρευμένα δράγματα, εἶναι φυσικωτάτη καὶ ζωηροτάτη. Ἐπίσης ἐπιτηδείως ἐζωγραφισμεναι εἶναι καὶ αἱ ὄπισθεν αὐτῆς κατὰ κρόταφον φαινόμεναι γραῖα καὶ νεᾶνις· οὐχ ἧττον δὲ καὶ ἡ τοπογραφία τῆς παραστάσεώς ἐστιν ὡραία. ἔχουσα πρὸς δεξιὰν μικρόν τι δάσος καὶ πρὸς ἀριστερὰν ἀπωτάτην θέαν ἐπαύλεως ὅλως ἀγγλικῆς. Καὶ περὶ τοῦ χρωματισμοῦ ὁ αὐτοῦ δύναται νὰ εἴπῃ τις, ὅτι εἶναι κατὰ πάντα προσφυέστατος πρὸς τὰ εἰκονιζόμενα, ἤτοι ἁβρότατος καὶ ἁρμονικώτατος.

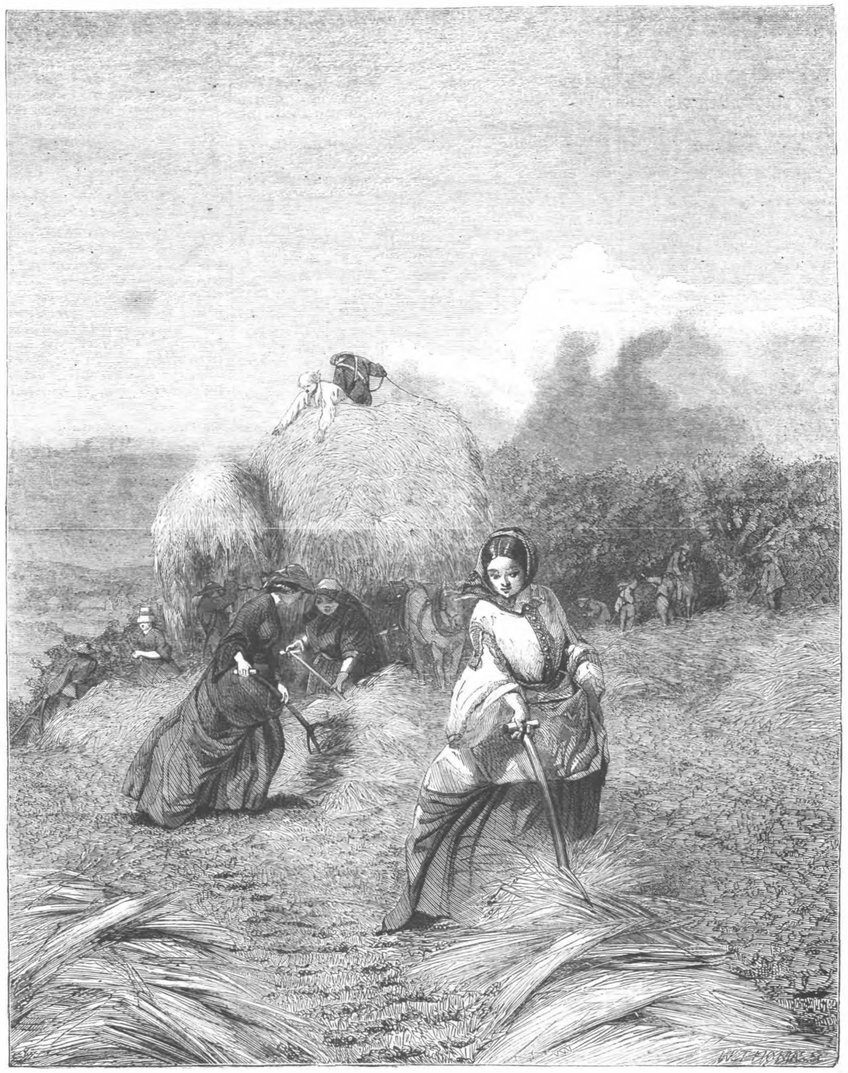

ΩΡ. ΤΕΧ.—Ο ΘΕΡΙΣΜΕΝΟΣ ΑΓΡΟΣ.

Η ΝΗΣΟΣ ΟΥΑΙΤ.

Πολλοί εἰσιν οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν νῆσον Οὐάϊτ διά τε τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ ἀλλόκοτα σχήματα τῶν ἀποκρημνων παραλίων αὐτῆς βράχων, καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς καλλονὴν, ἥτις, ὡς πρὸς τὴν σμικρὰν τῆς νήσου ἔκτασιν, δὲν εἶναι ὑποδεεστέρα ἄλλων μερῶν τοῦ Βασιλείου. Τὸ κλίμα τῆς νήσου ταύτης εἶναι ἥπιον, καὶ μαλιστα κατὰ τὰς κοιλάδας καὶ τὰ περισκεπῆ νότια αὐτῆς μέρη. Ἀπόδειξις δὲ τῆς γλυκύτητος τοῦ κλίματος εἶναι αἱ ἐπ' αὐτῆς ὑψηλοφυεῖς μυρσίναι καὶ τὰ γεράνια διατελοῦντα θαλερὰ ἄνευ προφυλάξεως δι' ὅλου τοῦ χειμῶνος· φαίνονται δὲ καὶ μέλισσαι ἐνίοτε βόσκουσαι τὸν ἰανουάριον πρὸς τὸ ὄπισθεν ἢ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς νήσου. Πρέπει ὅμως νὰ εἴπωμεν, ὅτι κατὰ τὰ διάφορα ὕψώματα καὶ γήπεδα καὶ τοὺς διαφόρους λόφους καὶ αἰγιαλοὺς αὐτῆς παραλάσσει ἀναλόγως τῶν θέσεων καὶ τὸ κλίμα, δι' ἣν αἰτίαν καθίσταται ἐπιτήδειος τόπος διαμονῆς ἀσθενῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἡμεῖς ὅμως ἐνταῦθα δὲν θέλομεν ἐνδιατρίψει ἐπὶ τῶν γενικῶν προσόντων καὶ προτερημάτων τῆς νήσου, ἀλλ' ἐπί τινων μόνον μερῶν αὐτῆς, τῶν εἰκονιζομένων ἐν τῇ ἀπέναντι ἡμῶν εἰκονογραφίᾳ καὶ πρῶτον ἐπὶ τῆς κώμης Σαγκλίνης.

Ἡ κώμη Σαγκλίνη, ἐννέα περίπου μίλια ἀπέχουσα ἀπὸ τῆς πόλεως Ῥαίδ, κεῖται εἰς ὕψος 300 ποδῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ χάσματος Σαγκλίνου Χάϊν, βάθους κατὰ τὸ στόμιον αὐτοῦ 200 ποδῶν, καὶ ἐπεκτεινομένου μέχρι τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς μῆκος ἑνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου. προφυλαττομένη κάλλιστα ὑπὸ τῶν ὄπισθεν αὐτῆς κατωφερειῶν. Εἰς τὸ βάθος δὲ τοῦ χάσματος ῥέει μικρὸς ῥυαξ, ὅστις, κατερχόμενος ἀπὸ ὕψους 20 ποδῶν, μετὰ σφυρόν ὕστον σχηματίζει εἶδος καταρράκτου. Ἡ θέα τῆς θέσεως ταύτης εἶναι ζωγραφικωτάτη· τὰ δένδρα, οἱ ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ χάσματος θάμνοι, οἱ ἀναμίσου τῶν φυλλωμάτων καὶ τῆς χλοης τοῦ κισσοῦ καὶ ἄλλων ἑρπιστικῶν χόρτων ἐρυθροι καὶ κίτρινοι βριχοι, οἱ κατὰ τὰς πλευρὰς διεσπαρμένοι, ὥσπερ φωλεοὶ ἀγροτικοὶ οἶκοι, παρέχουσιν ἀφθονον εἰς τοὺς ζωγράφους ὕλην.

Ὑπὸ τὸ ὄρος ἐὰν πάλιν τῆς Ἁγ. Αἰκατερίνης ὑπάρχει βαθύ τι σχάσμα, καλούμενον Βλάκγαγγ, εἰσέυον ἀξιοπερίεργος μετὰ ἁπλουστάτου πρεσβυτερίου καὶ πιλῶνος· σώζονται δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς βορρᾶν τοίχων αὐτῆς ἴχνη τινὰ ἀρχαίων εἰκόνων· περικυκλουμένη ὑπὸ ὡραίων δένδρων, ἔχει τὴν αὐλὴν αὐτῆς κατάφυτον ὑπὸ πρασιῶν ἴων εὐοσμων.

Ἡ ἀπὸ τῆς θαλάσσης θέα τῆς πόλεως Ῥαίδ, εἰς τὰς κατωφερείας τῆς ὁποίας φαίνονται συκινῶς πεφυτευμένα δένδρα, εἶναι ἐμφαντική. Ἡ πολις αὕτη εἶναι διῃρημένη εἰς ἄνω καὶ κάτω ἐνορίαν. ἡ ἄνω, ἥτις εἶναι καὶ ἡ ἀρχαιοτέρα, ὠνομάζετο τὸ πάλαι Ῥαὶ ἡ Λὰ-ρίσχ. πυρπληθεῖσα ὑπὸ Ῥιχάρχου τοῦ Β', ἠτὸ δὲ μία ἐκ τῶν θέσεων, ἐφ' ὧν ἐτηρεῖτο σκοπιὰ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς νήσου. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς εἰσιν ὡραῖαι καὶ πλατεῖαι, ἐξ ὧν ἡ ἀρίστη εἶναι ἡ Τερρᾶς, ὡραίας κατ' ἔμπροσθεν ἔχουσα θέας.

Οἰκίαι δὲ καὶ ἐπαύλεις ἀδιακόπως κτίζονται κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς ὀλίγων χρόνων ἡ Ῥαὶδ θελει ἀποκατασταθῇ ἡ μεγαλειτέρα τῆς νήσου πόλις. Ὁ πρόβολος τῆς πόλεως ταύτης ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἥμισυ μίλιον καὶ ἐπεκείνα εἰς τὴν θάλασσαν, καθιστάμενος οὕτως ἐξαίρετος περίπατος, ἔχων ἐκ διαστημάτων καθίσματα, τὰ μεν ἀσκεπῆ τὰ δὲ σκεπαστὰ ἄνωθεν.

Εἰς ἀπόστασιν 15 μιλίων ἀπὸ τοῦ νέου λιμένος κεῖται ἡ Βαντνωρ, ἥτις κατὰ τοὺς τελευταίους τριάκοντα χρόνους κατέστη σημαντική, οὖσα τὴν σήμερον ἡ κυριωτέρα πόλις τῶν ὀπισθίων τῆς νήσου. Κεῖται δὲ ἐπὶ θέσεως ζωγραφικωτάτης ἐν τῷ μέσῳ ὡραίας περιχώρου. Ἡ ἐκκλησία τῆς Βάντνωρ καὶ τὸ πρεσβυτέριον αὐτῆς ἐκτίσθησαν δαπάνῃ ἑνὸς καὶ μόνου ἀνδρὸς, τοῦ κυρίου Χαμβόρω, καὶ ἐπροικίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Εἰς δὲ τὸν αἰγιαλὸν αὐτῆς βρίθουσιν ὀστρακόδερμα καὶ ζωόφυτα.

ΤΟ ΗΛΙΑΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ.—Ἴνα λάβῃς ἰδέαν τινὰ του συγκριτικου μεγέθους των πρωτίστων αντιπροσώπων τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ὑπόθες σφαῖραν ἕνὸς ποδὸς διαμετρου ἐρεστικὴν, κειμένην εἰς το κέντρον πεδιάδος καὶ παριστωσαν τον ἥλιον· κύκλος σινάπεως κείμενος εἰς ἀπόστασιν ὀγδοήκοντα ὀυο ποδῶν, παριστᾷ τον Ἑρμῆν· πίσον, εἰς ἀπόστασιν 144 ποδῶν, θέλει ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἀφροδίτην· ἕτερον πίσον, εἰς ἀπόστασιν ἑπτὰκοσίων ἑξήκοντα ποδῶν, θέλει ἐκπροσωπεῖ τὴν Γῆν. Ὁ Ἄρης εἶναι ἀκόμη δυνάτερον μεγαλοπρεπὴς θέσις κεφαλὴ καρφιδίου, τιθεμένη εἰς ἀπόστασιν 627 ποδῶν, δύνατται ἀκριβῶς νὰ ἐξεικονίσῃ το σχετικὸν αὐτοῦ μέγεθος· καὶ τρεῖς ἑπτὰ κόκκοι ἄμμου, μακραν 500 ποδῶν, δύνατται νὰ δώσαν ἐν νοῇ τινα τῆς θέσεως καὶ τῶν διαστασεων τῆς Ἑστίας, Παλλάδος καὶ Ἥρας. Μετρίου δὲ μεγέθους πορτοκάλλιον, εἰς ἑνὸς τετάρτου μιλίου ἀποστασιν, παριστᾷ τον Διὰ· καὶ μικρότερον πορτοκάλλιον, εἰς σχεδὸν ἡμίσεως μιλίου ἀποστασιν, τον Κρόνον· καὶ ὁ ἀπωτατος πλανήτης τοῦ Ἑρσχέλου περιστίλβεται εἰς κέρασιον, κινούμενον εἰς ἀποστασιν τριῶν τεταρτων μιλίου ἀπὸ τῆς κεντρικῆς σφαίρας τῆς περιστούσης τὸν Ἥλιον.

—Ἐπιλογίζω, ὅτι σιδηρὰ τηλεγραφικὰ σύρματα, διερχόμενα πλησίον χαλκείων, σιδηρουργείων, καὶ τοιούτων μερῶν, ἔνθα πολὺς ὑπάρχει καπνὸς, ταχέως ὀξυδοῦνται. Τοῦτο λέγεται, ὅτι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς το ἐν τῷ καπνῷ θειώδες ὀξὺ· το ἀνθρακικὸν ὀξὺ τοῦ καπνοῦ ἐπενεργεῖ μετριώτερον ἐπὶ του σιδήρου.

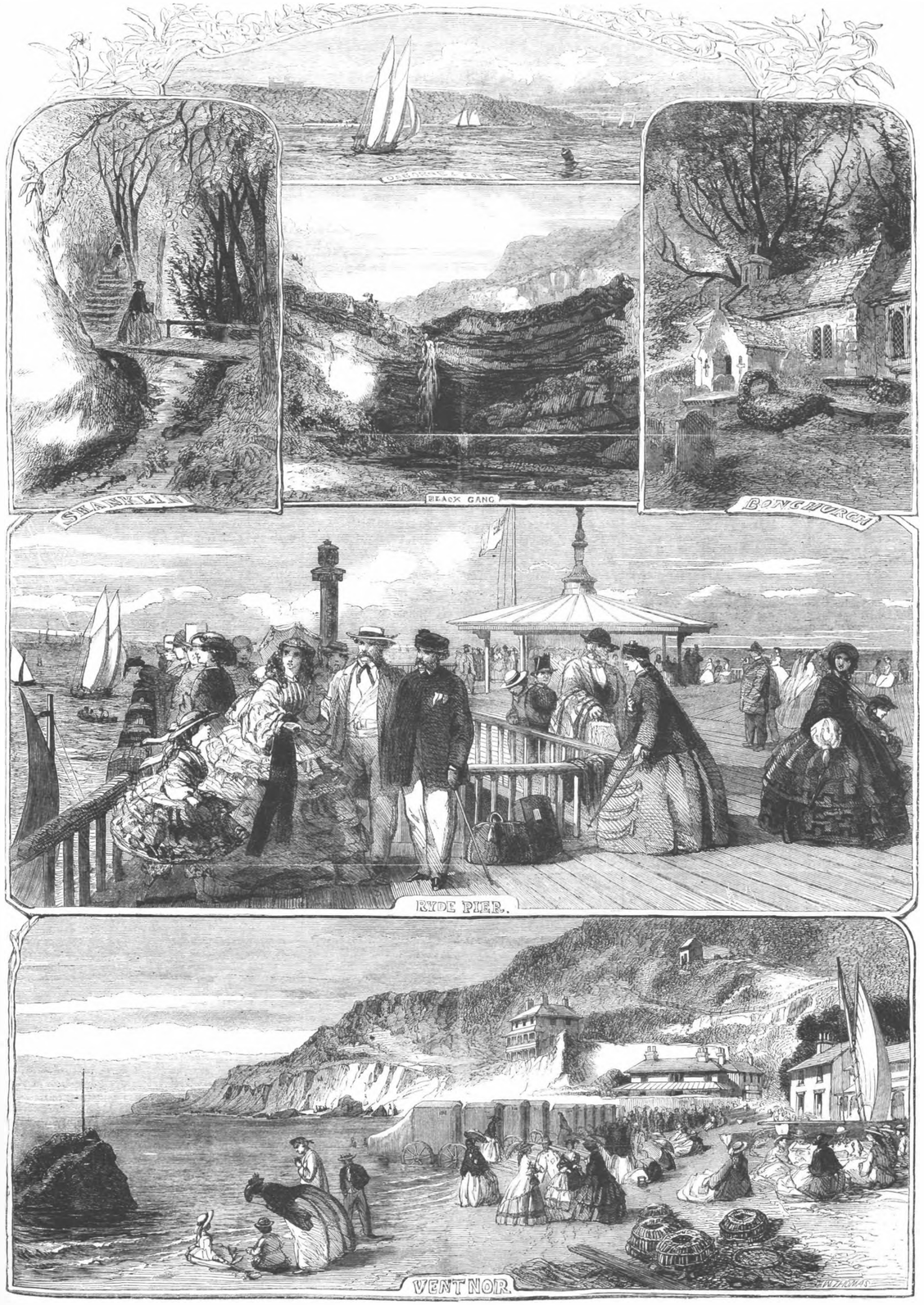

ΘΕΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΟΥΑΙΤ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ.—Υπάρχουν πλέν λόγοι ικανοί, ἵνα πιστεύσωμεν, ὅτι νέα ἀπόπειραι μετ' οὐ πολύ θὰ γένωσιν εἰς ἕνωσιν τῆς Ἀγγλίας μετὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦτον τὸν φόβον μετὰ μεγαλειτέρων ἐπιβάσι ἐπιτυχίας, καθότου θὰ ἔρχωσι ὑπ' ὄψιν τὰ ἐλκτικώτατα τοῦ πρώτου βυθισθέντος καλωδίου ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὠκεανῷ, ὅπερ δὲν ἀντέχει ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ τὰς κυματωνὰς τοῦ ὠκεανοῦ αὐτοῦ. Ἡ τελευταία ἀγγλοαμερικανικὴ διαφορὰ περὶ τῆς ὑποθέτεως τοῦ Τρέντ κατέδειξεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὁπόσον ἀναγκαῖα εἶναι ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία τῶν ἔθνων καὶ ἐθνῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ χωρῶν. Ἐὰν ἠλεκτρικὸς τηλέγραφος ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν δύο ἠπείρων, Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἡ πολύκροτος διαφορὰ τοῦ Τρέντ βεβαίως δὲν ἤθελε συνέπαγεται παρὰ τοὺς ὑπερασπιστὰς Ἀγγλοὺς τοιούτοις καὶ τηλεκτάτας ἀκπτρίξεις καὶ ἀπόψεις ἀν ποτοις ἐγνώσκα καθ' ὅλον τὸ διαστημα τῆς ὑφιστα[illegible] ἀκινε διαφορὰς καὶ τοσαύτας σφιστικὰς ἀπαγκας, ὡς ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἤθελε νὰ κάμῃ εἰς πολεμικὰς παρασκευὰς καὶ ἐξοπλισμοὺς καὶ τέλος ἤθελεν ἐμποδίσει τὴν ὑποτίμησιν τῆς ἐν ἀμφοτέροις ταῖς χώραις περιουσίας καθ' ἑκατομμύριαι λιρῶν.

ΤΟ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ.—Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐξεδίκασθη ἐν τινι τῶν ἀγγλικῶν δικαστηρίων δίκη περὶ τοῦ ὑπευθύνου ἢ μὴ σιδηροδρομικῆς ἑταιρίας ὡς πρὸς τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου πράγματος διαβιβασθέντος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ὑπ' αὐτῆς. Κύριος τῆς ἐστεῖλε πολύτιμον εἰκόνα διὰ τοῦ Μεγάλου Βορείου σιδηροδρόμου. Ταύτης τὴν ἀξίαν ἀνήγγειλεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἑταιρείας, ὅτε παρέδωκεν αὐτὴν, πλὴν δὲν ἐπεδείκθη μεγαλὴ πληρωμὴ διὰ κόμιστρα ἀνάλογα τῆς ἀξίας, ἀλλὰ μικρὰ ὡς διὰ πάντα τὰ ἐμπορεύματα. Ἡ εἰκὼν καθ' ὁδὸν ἔζημίω, ἀλλ' ἡ ἑταιρία ἀρνεῖθη τὴν ἀποζημίωσιν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι μηδενὸς ἡ ἀξία προανγγελθῆ καὶ ἤτο ἐπ' αὐτῆς γεγραμμένη, ὅμως διεβιβάζετο ὡς τὰ συνθῆ ἐμπορεύματα καὶ ἐπαινοῦς ἐπακρώθη διὰ μετακόμισιν ὡς ἐκείνα. Τὸ δικαστήριον ὅμως εἰς ὁ εἶχεν εἰσαχθῆ ἡ δίκη, ἐπεδίκασεν, ὅτι ἡ ἑταιρία, ἐπειδὴ παρεδέχετο τὴν ἀξίαν τῆς εἰκόνος, πρέπει ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἰδιοκτήτην αὐτῆς, ὅσσις προανγγείλας τὴν ἀξίαν αὐτῆς, ἤτο πρόθυμος καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἀναλογα κόμιστρα.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΕΤΑΞΥ ΜΕΤΟΧΟΥ ΚΑΙ ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. — Κύριός τις ἀπεύθη πρὸς νέαν τινὰ ἑταιρίαν ζητῶν πενήκοντα μετοχάς, συγχρόνως δὲ ἐπώκλεισεν ἐν τῇ γράμματί του 50 λίρας καὶ παρεκάλει, ἵνα τὸ ὄνομά του καταγραφῇ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν μετόχων. Πρὶν ἢ ὅμως καταγραφῇ εἰς τὸ βιβλίον καὶ παραχωρηθῶσι αἱ μετοχαὶ, αὗτος ἀποστέλει τὴν αἴτησίν του καὶ ἀπαιτεῖ τὴν προκαταβολὴν αὐτῶν, ἤτοι τὰς 50 λίρας. Ἡ ἑταιρία ἀπεποιήθη νὰ ἐνθάση εἰς τὴν αἴτησιν αὐτοῦ καὶ προεῖδε νὰ τὰ παραχωρήσῃ τὰς μετοχὰς κατὰ τὰ ἄρθρα τοῦ καταστατικοῦ τῆς. Ἡ διαφορὰ αὕτη ἐφέρθη εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπερ δικάσαν τὴν ὑπόθεσιν, ἐπεδίκασεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἀκκλήσις τῆς περὶ μετοχῶν αἰτήσεώς του ἐγένετο ἐγκαίρως πρὶν ἢ γένῃ νόμιμος μέτοχος, ἡ ἑταιρία πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν προκαταβολὴν εἰς τὸν ἐνάγοντα ἄνευ ἀναβολῆς.

ΒΙΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ ΧΗΡΕΥΟΥΣΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. —Ἄρα ἡ νέα χαρεύτη ἐν τῇ Ἰνδικῇ, τὰ χρυσαστιμένα αὐτῆς φορέματα, τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ στολίδια ὀφεῖλει κατὰ τὸν ἐπικρατοῦντα αὐτόθι νόμον ν' ἀποθάνῃ πάντα διὰ παντὸς καὶ νὰ ἐνδυθῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς χαρείας τὰς λευκὰ καὶ δὲν τῇ ἐπιτρέπεται νὰ φορέσῃ στολίδιον ἀπολύτως οὐδὲν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τοιούτου ἀθλίου αὐτῆς βίου. Ἡ ἠρεκτὴν αὐτῆς τραφὴ ἀπλοπαιεῖται εἰς ἐν καὶ μόνον φαγητὸν καὶ τοῦτο μιαιρεμένον ὡς εἶον τε ἀπλούστατα. Αὐστηροτατα τῇ ἀπαγορεύεται νὰ φαγῇ κρέας παντὸς εἴδους. Ἐκάστη χήρα ὑποχρεοῦται νὰ μαγειρεύῃ ἡ ἰδία τὸ φαγητόν της καὶ νὰ σπέγῃ δύο ἡμέρας κατα μᾶκα ἀπὸ πᾶσαν βρῶσιν καὶ πόσιν. Καθ' ἃς ἡμέρας αἱ κακοτυκώτατα ἠλικιακὰ ἀπτῆνες ἀποζῳρίνουσι ποταμοὺς καὶ λίμνας καὶ φρύγουσι τὰ φύλλα τῶν δένδρων, τὰ δυστυχῆ ταῦτα θύματα βυθίζουσι νόμου λειποθυμοῦσι καὶ λαχανιάζουσιν ἐκ πείνης καὶ δίψης. Ἐὰν δὲ ἀποθάνωσι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπολύτου αὐτῶν νηστείας, θίγου ὅθλιοι τότε ἐπιχρέται εἰς τὰ κα τυξῆρα αὐτῶν χείλη, ἵνα ἁπλὰς ὑμρὰν ταῦτα. Δὲν ἔχουσιν αἱ δυστυχισμένοι αὗται χῆραι ἐπιθέα τινὰ ἀλλαχῆς τοιούτου βίου ἐφ' ὅσον ζήσωσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς χηρείας των καὶ ἐν ἢ παραδίνουσι τὰς διαταξῆς τοῦ τρομεροῦ τούτου νόμου ὑψίστασαι αὐστηρὰν ποινὴν, εἰ καὶ ὁ περὶ χηρείας ἀκουεμμένος νόμος δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ τιμωρία καὶ διὰ βίου βάσανος εἰς τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην γυναῖκα, ἐπεὶ ἐπέρωτο ν' ἀπολέσῃ τὸν πρῶτον καὶ τελευταῖον αὐτῆς σύζυγον. Σαφὸς τις βραχμὰν, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Κολκούττῃ Ἀνωκριτικοῦ Κολλεγίου ἀνεκόπτει καταγίνεται νὰ μεταβαλῇ τὴν καταστασιν ταύτην τῶν χαρευουσῶν γυναικῶν δι' εἰσαγωγῆς νέου νόμου, δι' οὗ νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς χήρας νὰ ἐρχωσιν καὶ εἰς δεύτερον γάμον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρώτου αὐτῶν συζύγου. Ἐλχρίαθη, ἵνα ὁ ὑπὸ φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων ὁρμώμενος βραχμὰν αὗτος δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν νέον περὶ τοῦ γάμου τῶν χηρῶν νόμον καὶ οὕτως ἀπαλλάξῃ τὰς ἀσπορόρους χήρας τῆς Ἰνδικῆς ἐκ τῶν τῆς ὑφισταμένου παρ' αὐτοῖς βασανου, δι' ὅπερ καὶ αἰωνίως θὰ μνημονεύωσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετ' ἀπείρου εὐγνωμοσύνης.

ΕΘΙΜΟΝ ΓΑΜΟΥ.—Ὅταν ὁ Μουατα-Καζέντης ἐρωτεύκτου θέλῃ τὸ πλάσμα εἴτε ἐκ τῶν προσωπικῶν αὐτῆς κολλονῶν ἂς αὐτὸς ἰδίοις ὀμμασιν εἴδεν εἴτε ἐξ ἐκθέσεων περὶ τῶν ἐλκυστικῶν τῆς νέας, διατάττει, ἵνα αὐθωμὲ περιγρισθῇ εἰς δωμάτιον, ὅπου βιάζεται νὰ φανερώσῃ ὅλα τὰ πρόσωπα, ὧν τινων αὐτὴ ἀρνεῖθη μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς της· ταῦτα δὲ διὰ νόμου τοῦ Μουατα ἀμέτρως φανεῖσται καὶ πᾶσα ἡ περιουσία αὐτῶν ἀρκεῖται. Ἀφοῦ δὲ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀρθῶσιν ἐν τοῖ μέσῳ δι' ὑψικὴ ἀξιωματικοῦ τοῦ παλατίου, ὅστις εἶναι ἄμα καὶ πρώτος διεκπεραιωτὴς τῶν διαστάξεων τοῦ ἀγάμου, ἡ νέα αὕτη παρθένος ἡ εἰς τὸ ἀποθέτων παθος αὐτοῦ πεσοῦσα, στέλλεται εἰς τὸ χαρέμιον, ἔνθα πολλοὶ ἄλλαι γυναῖκες εἶναι, καὶ γίνεται καὶ αὐτὴ μέλος αὐτοῦ. Ἡ ἐμφάνεις τῆς νέας αὐτοῦ συζύγου ἐν τῷ χαρεμίῳ εἶναι σημεῖον, ὅτι θανατοι διεπράχθησαν κατὰ πρόσωπον, ἄτινα ἐμφαίνοντα ἡ ἀμμέσως πρότερον ἀγνοῆσαν θέβει τοῦ νέου τούτου μέλους τοῦ χαρεμιου τοῦ.

ΝΟΜΟΣ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.— Τὸ λίαν ἀξιοσημείωτον καὶ σημαντικὸν γεγονὸς ἐν δίῳ τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἀγγλοσαξώνων εἶναι ὁ κορωνθὲς νόμος ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀθελστανου περὶ τὰ μέσα τῆς δεκάτης ἑκατοντοετηρίδος μ. Χ., δι' οὗ κατεστάσετο πᾶς ἔμπορος, ὅστις ἤθελε κομιεῖ ταῖς πόλαις δι' ἰδίου πλοίου καὶ φορτίου ἐπὶ ἀναπεπταμένου θαλασσαν, εἰς τὴν τῶν ἐλμένων. Ὁ σκοπὸς βεβαίως τοῦ νόμου τούτου δὲν ἦτο ἄλλος ἢ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ ἀναπτύξῃ τὴν ναυτιλίαν, ἢ τὰ θέσεῖα εἶχε θέσει ὁ Ἀλφέδος, ὅστις καὶ ἔκαλε τὸ ναυτικὸν φυτικὸν ἀξίωμα βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.

ΓΕΝΕΣΙΣ ΑΛΛΟΚΟΤΩΝ ΣΥΡΜΩΝ. — Οἱ ἰδιοζῶντες συρμοὶ περὶ τὴν ἐνδυναμίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐγκυνθέσαν ἐκ τῆς ἀναμιᾶς τοῦ ἀποκρύπτειν φυτικὰς τινας δυσωρρίας. Παραδείγματος χάριν, τὰ ποτὲ φορούμενα πέδιλα, ἀπολήγοντα εἰς ὀξὺ, ὀλίγ πολὺν μῆκος ἔχοντα καὶ τοσοῦτον ὀχληρὰ ὥστε ἦτο ἀνάγκη νὰ προσθέσωσι εἰς τὸ γόνυ δι' ἀλύσεων, εἶχον ἐπικυρθῆ κατὰ τὸν μεταιῶνα ὑπὸ Ἐδρίκου τοῦ Πλανταγένητος, δουκὸς τοῦ Ἀνιοῦ πρὸς σύγκρισιν ὑπέρμετρον θοῦς ἐνφύματος ἀνακτυχθέντος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου τῶν ποδῶν. Κρόῖος ὁ τῆς Γαλλίας εἰσάγαγε τὰς χαρίας, πόδρας ἐπιδέτας αὐτὰ τὸν δοκχεῖον ἐνδυσιασμὸν πρὸς συμφόρου τῶν πολεμικῶν αὐτοῦ κυκλῶν. Φωμᾶτσος ὁ ἀ., ἐφωνοκτισθεὶς τὸν κεχρὸν ἐν Παυία ἔκαρε καὶ κόκκο καὶ πόρνα, καὶ πικρόβρμα ἐρέοντο ἀφ' ἑαυτοῦ ἐν Γαλλία καὶ Ἀγγλία γεκκοῦς. Ὁ παχύσαρκος βασιλεὺς Ἐδρίκος τῆς Ἀγγλίας ἐμιμεῖθη τὸν βασιλικὸν μέτοκα αὐτοῦ, οὗ ἔνεκα μέγας βασιλεὺς γραγγυτὸς παρὰ τοῖς Πρωτεκοῖς. Τὸν πρὸς τὸν βασιλέα ὑσαφρέτκειαν ἔθειξεν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αὐτὸς εἶπέ ποτε γέλων, ὅτι οἱ ὑπήκοοι αὐτοῦ φένοντα περὶ πλείονος ποιούμενοι τὰς γενειάδας ἢ τὰς κεφαλὰς, αἰτεῖσαι ἀπαίσια οἰνοπλέγμενος, διότι ὁ βασιλεὺς αὐτὸς οὐδόλως ἐφάνη φεύδμενος τῶν κεφαλῶν τοῦ λαοῦ.

Ἡροΐα τις κυρία ἐκ τῆς αὐλῆς Ἐδουάρδου τοῦ γ'. τῆς Ἀγγλίας ἐπενόησε τὰς τεχνητὰς ἐλαίας πρὸς καλῳῶν κλεῖδος ἐφιστικομένας ἐπὶ τῶν ἀλαβαστρίνων αὐτῆς ὠμοπλατῶν· καὶ ἐπὶ πενήκοντα ἔτη αἱ νεκρόπτωσεις καὶ ἐρασμώτατοι γυναῖκες τῆς Εὐρώπης ἐκαμάζουτο νὰ κεκόσμωσι τὸ χρῆμα τῆς κόμης αὐτῶν διὰ πυκνῆς πάστης, διότι ὁ δοὺξ Ῥισχελιεὺς μὴ ὄλων νὰ φαίνεται ἡ πολὺ σπὸ κόμη ἐφεῦρε τὸ ἀπεχθὲς καὶ ἄθλιον ἔθος τῆς χρήσεως τῆς ἀμυλοκόνεις (πούδρας). Ἐν καὶ μόνον καλὸν ἔθος ἀνεῳὴν ἐκ τῆς ἀναγκης τοῦ σκεπάζειν τὰς σωματικὰς ἀτελείας, καὶ τοῦτο εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας· εἶναι ἡ παρὰ τῆς αὐτοκρατορίσσης Ἰωσηφίνης ἐπινόησις τοῦ ῥινομάκτρου, κεκοσμημένου κύκλω διὰ τριχκάτου. Ἡ Ἰωσηφίνα εἶχε τερκτονώδεις ὀδόντας. Τὴν σήμερον ὅσω γκρακιότερα οἱ γυναῖκες σοξάουσι, τόσῳ κομψότερα γίνονται οἱ ὀδόντες· καὶ ἐκείνας ὅμως τὰς ἡμέρας τῆς πρώτης γαλλικῆς αὐτοκρατορίας ἡ ὀδοντοποιϊκὴ τέχνη ἦτο εἰς τὰ σπάργανα. Πρὸς σύγκρυψιν λοιπὸν τῆς φυσικῆς ἐλλείψεως ἡ αὐτοκρατεῖρα ἐκόμιζε παντοτε ἀνὰ χεῖρας ῥινόμακτρον ἐξ ὑράκινου βατίστα, κεκοσμημένου διὰ πολυτίμου τριχκάτου· συνδιελεγμένη ὑμνεν ἀκκαπνιόστους τοῦτο πρὸ τοῦ προσώπου, παρέκγυσα οὕτως εἶδος ψερέτης ὀσμῆς. Εἶχε δὲ πλῆθος πολυδαπανῶν ῥινομάκτρων, καὶ ἤτο βεβαίως ἡ πρώτη γυνὴ ἡ τοιαῦτα καὶ ἀυπανάσῃ πεντήκοντα λίρας ἀγγλικὰς δι' ἕκαστον ῥινόμακτρον. Ἔκτοτε ὅμως ὑπερβήσαν αὐτὰς εἰς τὴν σπατάλην οἱ ἀπαδοὶ τοῦ σύρμοῦ.

ΑΡΣΕΝΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ.— Αἱ κυρίαι οὐδὲ κατ' ἐλκρίτσον βλλλουσι κατα νοῦν, ὅτι ἡ θηλκτήριος ὕλη, τὸ ἀρσενικόν, ὑπάρχει πολλαὶς εἰς τὰ κοσμήματα. Ἂν τοῦτο ἐγένοσκον, ἤθελον ἐγκρατεῖσθαι εἰς ὀλιγῶστα ζωηρὰ χρώματα, καὶ ἤθελον ἀναμριδόλως ἀποβάλλει τὰ ἐπιθετικὰ ἐκεῖνα πράσινα ἐνδύματα καὶ κοσμήματα. Εἰς δώδεκα φύλλα τεχνητὰ εὑρέθησαν διὰ χημικῆς ἀναλύσεως κατὰ μέσον ὅρον δέκα κόκκοι λευκοῦ ἀρσενικοῦ (ποντικοφαρμάκου). Ἕκαστος στέφανος ἐκ τεχνητῶν ἀνθῶν, ἐκ τῶν φορουμένων εἰς τοὺς χοροὺς καὶ τὰ θέατρα περιλαμβάνει πενῆντα τοιοῦτα φύλλα. Ὥστε πᾶσα κυρία φέρει ἐπὶ τῆς κόμης πλέον ἢ τεσσαρακοντα κόκκους λευκοῦ ἀρσενικοῦ, ποσότης, ἥτις λαμβανομένη εἰς καταλλήλους δόσεις εἶναι ἀρκετὴ νὰ θηλκτηρίσῃ εἴκοσιν ἀνθρώπους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΟΒΟΥΛΕΡ ἀπεθώσεν ἄγων τὸ ἐνενηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας· ὁ κορυφαῖος θιολιστὴς, ἄνθρωπος ὄχτις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ ἐπεφράτει μεταξὺ τῶν μουσικῶν, ὡς ὁ Παγκίνης. Ὁ Μενδελσῶν λέγει, μετὰ πόσης ἀφέξεως καὶ περιεργείας ἠκολούθει πανταχοῦ ὅπου ὑπῆρχεν ὁ Βοὺερ. Ὁ κολλιτέχνης ἔσως ἦτο πολυέξοδος ὡς καὶ ἐνθουσιαστικὸς. Πρὸ δύο ἐτῶν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ κοινὸν ἄπαξ, ἵνα συλλέξῃ ὅσα ἀφρουὶς εἶχε καταπαταλήσει. Τὸ μάθημα τοῦτο ἔστω πρὸς διδασκαλίαν ἐκείνων, οἵτινες ἀφθόνως κερδαίνοντες καταστατοῦσιν αὐτὰ ἀφρόνως. Ὁ Βοὺερ ωρώιζε πολὺ Ναπολέοντα τὸν πρῶτον, καὶ διηγοῦτοι, ὅτι ἐνεδύθη ποτὲ ὡς ὁ μικρὸς δεκανεὺς καὶ ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον ἐπίσημου ἀκροατηρίου νὰ λάβῃ εἴδεν τινὰ περὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Ναπολέοντος.

ΑΡΧΑΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΕΛΙΚΟΣ. — Τὸ ὄρυγκον τοῦτο ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς προγόνους ἡμῶν. Ἡ ἀντίκτικη ἤλεῖ εἴτε κορλίας τοῦ Ἀρχιμήδους, ἢ ὁ ἑλικοειδὴς κοχλιὸς πρὸς ἀντλησιν ὕδατος; ἐφευσθεὶς τῷ 236 π. Χ. εἶναι εἰσέτι ἐξκρυστος, καὶ ἐρέει καὶ σήμερον τὸ ὄνομα τοῦ φιλοσόφου τούτου. Ἡ δύναμις τῆς ἕλικος εἶναι ἐκπληκτικὴ, καὶ ὑπεῖρόσθη, ὅτι ἀν ἡ ἀπόστασις μεταξὺ δύο σπειρῶν ἕλικος ἦναι ἡμίσεως δακτύλου, καὶ τὸ μῆκος ἑκαστῆς χειρολαβῆς δώδεκα δακτύλων, ὁ κύκλος, ὃν περιγράφουσι περιστρεφόμενοι, θέλει εἶσθαι ἑβδομήκοντα πέντε δακτύλων· καὶ ἑπομένως, 150 φορὰς μεγαλίτερος τοῦ ἡμίσεος δακτύλου, ἤτοι τῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν δύο σπειρῶν· Ἥστε, εἰς ἄνθρωπος δύνατοι βοηθεῖα τοιαῦτας ἕλικος νὰ πείσῃ ἢ νὰ ὑψώσῃ τόσον, ὅσον 150 ἀνθρώποι ἠδύνανατο νὰ πράξωσι ὄνευ ἕλικος. Ἡ δύναμις αὐξάνει κατὰ λόγον τῆς πλησιάσεως τῶν σπειρῶν καὶ τοῦ μήκους τῶν χειρολαβῶν. Ἡ ἕλιξ κατόπιν εἰσέκρυβ εἰς τὰ ἑλικοειδνικα ἀτμόπλοια.

ΚΥΡΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ ΠΡΟ ΠΕΝΤΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΩΝ. — Ποδοὶ τὶς συγγραφεῖς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς περιγράφων τὴν ἐνδυμασίαν τῶν γυναικῶν τοῦ συρμοῦ ἐν καιρῷ δημοσίου τέρψεως (1341 μ. Χ.) λέγει· «Εἰς τας διασκεδάσεις αὐτὰς φοστῶσι κυρίαι τῆς ἀνωτατης ταξεως καὶ εξαισιας ὡραιοτητος. Εἶναι ἐνδεδυμέναι χιτῶνας μέρος μεν τοῦτο, μέρος δε ἐκείνο τὸ χρῶμα κεχρωματισμένος αἱ ἐπωμίδες (τὰ σπαλέττα) αὐτῶν εἶναι βραχεῖαι, τὰ τῆς κεφαλῆς καλύμματα αξιοσχεμοῦσι μικρὰ, καὶ δεδεμένα περὶ τὰς κεφαλὰς δια ταινιῶν αἱ ζῶνα καὶ τὰ δυλκαία εἶναι πεποικιλμένα διὰ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου· καὶ φορῶσι βραχὺ ξίφη, καλόμενα πρότερον ἐγχειρίδια, ὅτέρον τε κατωτέρα τῆς ὀσφύος. Ἱππεύουσιν ἐπὶ τῶν φαιοτέρων ἵππων λαμπρὸς ἐστολισμένων· καὶ ἐν τοιαυτῇ στολῇ κλπρζουσι πέραν ἐθνῶν πρὸς ἔδρασιν ἱπποτικῶν ἀγώνων.»

ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ ΝΡ' ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΝΑΥΠΗΓΗΘΕΝ. — Περὶ τὰς ἀκόλουθοι λίαν ἀπιθανοῦ διηγήσεως ὑπεύθυνος εἶναι ἡ γαλλικὴ ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων· Ὁ Βουλόρεος δύνατοι νὰ ἀλλοιωθῇ εἰς τὴν θεξκαιαν τῆς ἀπλοθκας, πλησίον τῆς πλατείας τῆς Βαστίλλας μικρὸν τι ἀτμόπλοιον, τὸ ὁποῖον ἐ ἱστορία ἔχει ὄθεν. Τὸ πλοῖον αὐτὸ, ἔχον πλέον τῶν 73 ποδῶν μῆκος καὶ 9 ποδῶν πάχος ἐκκατηχθῆ εἰς τοὺς γκόρους τῆς Βαστίλλας, πλέον τῶν πέντε ἐτῶν τὸ μέλον μακρὸν τῆς θεξκαιας τοῦ Πουτσόν, εἰ ἐν ἐπὶ τῆλος καθειλκύσθη αὐτὸ ὅτι παραδεξόμεθα, ἐκ κατεκρυκτῶν τρόπων, ὅστις ἦτο καὶ ἐγκρήμας, καὶ μηχανικὸς καὶ χαλκεὺς, καὶ ἐμπορος κτλ., καὶ ὅμως ὁν καὶ ἐκπαιδευθεὶς ὡς ἡμερομίσθιος χρυσοχόος, φαίνεται ὅτι ἐκ φύσεως εἶναι μαχανοφυὴς. Παρατηρεῖται τὸ ἑπτακτον εἰς τὸ πρᾶγμα, ὅτι εἰ, καὶ μόνος ἄνθρωπος ἤδυνθῆ νὰ σχεδιάσῃ ἀν' ἑαυτοῦ ἄνευ τῆς παρομοιρᾶς βοκθείας ἄλλου τὸ θεωρρα μέρα τοῦ πλοίου καὶ νὰ συναρμολόγῃσῃ μόνος· ἀλλ' ὁ θαυμασμὸς αὐξάνει, ὅταν θεωρῇθῇ, ὅτι τὸ πλοῖον, ὅπερ εἰς τὸ ναυπηγεῖο ἐστοιχίσθη 5,000 χιλιόγραμμα, 7,000 χιλιόγραμμα σταθμίζοντος τῆς ἐσχάρας, μετεστάθη εἰς τὴν θεξκαιαν τοῦ Πουτσὸν ἐπὶ τινος τροχοῦ ἀμαξας κατακεκυκλωμένου ὑπὸ τοῦ περιουσιαστικοῦ τούτου μηχανοπαιοῦ εἰς τοῦτον τοιοῦτον, ὥστε νὰ ὑπορῇθ ὅλας τὰς θυσκοδίας ὅσας τυχὸν ἤθελεν ἀπαντήσῃ, ὡς ἀναμαλίας τοῦ ἔδαφους, λοξότητας τοῦ δρόμου, κτλ. Ἡ ἀπὸ τόπου κίνησις ἐγένετο ἄνευ ἀνασείας καὶ τὸ πλοῖον ἐπορεύθη ἀπλεῖστα ὅσον ἀν καὶ ἀρκοδιώτερον θὰ αὐτὸ ὅσον τὸ ζωηρὸν πρᾶσινον τῆς γῆς καὶ τὸ γαλκινὸν κυανοῦν τῶν οὐρανῶν. Ἄλλὰ ποικίλλων τὰς εὐρείας κῶτας ἐπιφανείας τὰς κυανὰς καὶ πρασίνους βλεπα μέρα καὶ σκιὰς διαφόρων χρωμάτων, τὸ πορφυροῦν τὸν ὑπὸ τῆς ἐρείκης κακολυμένου κορυφὰν τῶν ὀρέων, τὸ πλούσιον μουσαϊκὸν τῶν φυτοπριονῶν δασῶν, τὸ φαιὸν τῶν βραχῶν καὶ ἐρημίων ἢ τὸ κί.ρινον τῶν κυμαινομένων σπαρτῶν. Ὑπεράνω ἐν καιρῷ νυκτὸς βλέπε τὸ βαθὺ κυανοῦν σπυθροβόλοῦν ἐκ τοῦ φωτὸς τῶν ἀστέρων, ἢ τὸ ἀρχοντεῖδες ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας τῆς σελήνης. Ὅλα ταῦτα εἶναι νέα δι' αὐτόν. Ἐπερπάκτησιν εἰς τὴν γῆν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἔγνωθε τοὺς κορποὺς τῆς, ἐγνώρισε τὸ ὠφέλιμον πολλῶν πραγμάτων τῆς, ἀλλ' εἰσέτι δὲν εἶχε καταλάβει τὴν κοίλονν τῆς. Εἰς τὴν δίκην ταύτης μένει ἐπεπλήμμενος.

ΜΕΓΑΣ ΛΥΚΟΣ.—Πρὸ τινων ἑβδομάδων εἰς τὰς Λεύσσας (Νόρδ) γεωργὸς ὀνοματζόμενος Μαλλὸς ἐφόνευσε μέγαν λύκον, πολλὴν φόβον ἐπενεργόντα ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀθεσσῶν, Ἰρεδῶνος καὶ Σολλεσχματοῦς. Ἡ ἄξια τῶν προβάτων καὶ ἄλλων ζώων φονευθέντων ὑπὸ τοῦ ζῴου τούτου ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους ὑπολογίζεται εἰς 2,000 ρ. Λύκος ἀσυνήθους μεγέθους συνελήφθη ἔσχατος παρὰ τὴν κώμην Πρέτζαν (Μεύσης) διὰ παγίδος στυβείσης ὑπὸ τέκτονος, ὀνόματι Γιβρῶνος. Τὸ ζῷον τόσον ἰσχυρὸν ἦτο, ὥστε, ὅτε ὁ Γιβρὼν ἀπεπειρᾶτο νὰ φονεύσῃ αὐτὸ διὰ σκαπανῆς, ἔβρωσε τὸν πασσάλον πρὸς ὃν ἦτο ἡ παγὶς συνδεδεμένη, καὶ ἴσως ἤθελεν ἐμποιήσει δεινὰ ἔλκθη εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἂν μὴ αὗτος προλαβὼν καταπλήξας αὐτὸ κεφάλῃ τὸ ζῷον. Τὸ βάρος τοῦτου ἦτο πενήκοντα χιλιόγραμμον, καὶ μῆκος εἶχεν ἑνὸς μέτρου καὶ ἑνενηκοντα ἑκατοστῶν ἀπὸ τῆς ῥινὸς μέχρι τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ ΜΑ ΤΟ 1862.— Εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ναυτικὴν δύναμιν τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῆς, νῦν δὲ ἀναφέρομεν, ὅτι ἡ δύναμις τῆς ξηρᾶς ὁρίζεται εἰς 228,973 ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας διὰ τὸ 1862 καὶ εἰς 14,116 ἵππους. Ἐκ τῆς δυνάμεως δὲ ταύτης 83,523 θὰ ἦναι ἐν Ἰνδίαις καὶ 115,450, ἤτοι 594 ὀλιγώτερα τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἐν τῷ Ἠνωμένῳ Βασιλείῳ καὶ ταῖς ἀποικίαις. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν αἰτεῖ, ἵνα ἐγκριθῶσι ἔξοδα διὰ τὴν εἰρηνικὴν δύναμιν 15,302,870 λίρ., ποσὸν μεγαλειτερον τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ 56 710 λίρ.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ τῆς γῆς εἶναι 1,000,000,000, καὶ ἐκ τούτων 33,333,333 ἀποδιόσκουσι κατ' ἔτος, ἤτοι 91,823 καθ' ἡμέραν, 3,730 καθ' ὥραν καὶ 60 κατὰ πρῶτον ἢ δεύτερον λεπτόν. Ἡ ἀπώλεια δὲ αὕτη τῶν ἀνθρώπων ἀναπληρούται δι' ἴσου ἀριθμοῦ γεννωμένων.

ἘΞ ΕΚΑΣΤΗΣ χιλιάδος ἀνθρώπων μόνον εἰς φθάνει τὸ 100ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἐξ ἑκαστης δὲ ἑκατοντάδος μόνον ἑξ φθάνουσι εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ 65ου ἔτους καὶ μόνον εἰς ἐν 500 μέχρι τοῦ 80οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ τῶν ἐγγάμων

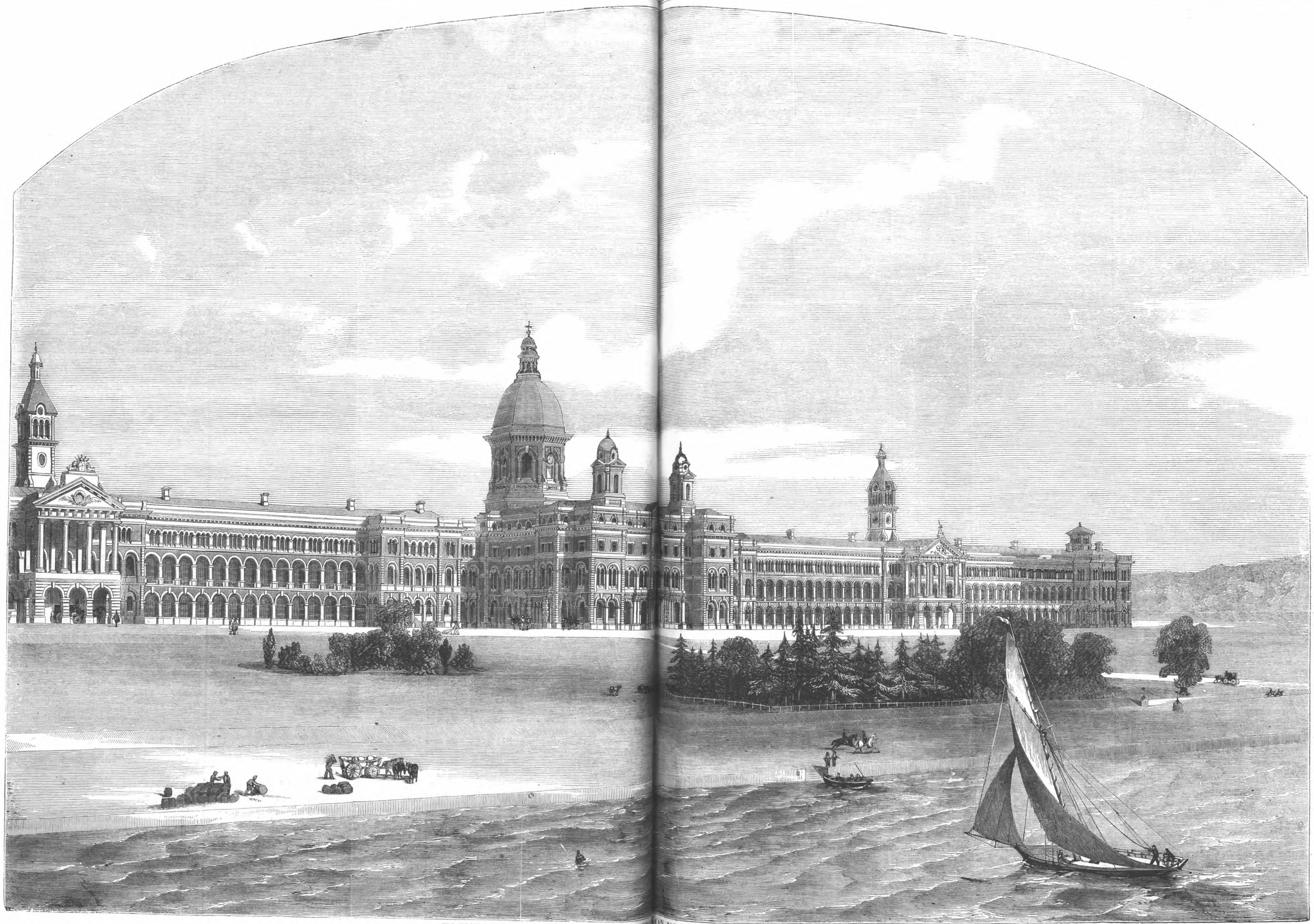

ΤΟ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΣΑΟΥΘΑΜΠΤΟΝΙ ΣΤΡΑΤΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑ. (Ἴδε σελ. 138.)

Ο ΑΛΗ ΠΑΣΣΑΣ

ΗΤΟΙ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΑΠΑΟΤΗΣ, ΤΥΡΑΝΝΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ

ΥΠΟ

ΣΤΕΦΑΝΟΥ Θ. ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛ. ΙΒ'.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΘΑΥΜΑ.

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ κτηνέμπορος ἐγρανθοκοπήθη, ἐκορυφώθη καὶ ἡ περιέργεια ἑκάστου νὰ μάθῃ τίς ὁ μικρὸς ἐκεῖνος νεανίας ὁ τὰ τοιαῦτα ποιήσας θαυμάσια· ἀλλ' ὁ δόλιος Ἀλῆς, ὅστις οὐδεμίαν ποτὲ ἐσυνείθιζε νὰ λέγῃ περὶ ἑαυτοῦ ἀλήθειαν, εὐπρεπῶς ἀπέφυγεν ὅλας τὰς ἐρωτήσεις καὶ διευθύνθη εἰς τὴν κλίνην του.

Ὁ Ἀλῆς εἰς μίαν ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ ἐνόησε πάσαν ἐπ ἠρετὸν ἀέρα, κατὰ τὴν κοινὴν φράσιν, ὅλων.

Ὁ ἱερεὺς ἐν τούτοις πρὶν τὸν καλουνκτήσῃ τὸν ἠρώτησεν εἰς ἐπήκοον πάντων, ἂν ἦτο χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος.

— Δὲν χωρίζω τὸν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἄγιε πνευματικέ μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλῆς.

— Οὔτε ἐγὼ χωρίζω τὸν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλον, ἀπεκρίθη ὁ ἱερεύς, ἀλλ' αἱ δύο θρησκεῖαι εἶναι διαφορετικαὶ ἡ μία τῆς ἄλλης.

— Ἀλλ' ἡ αἰδεσιμότης σας δὲν μὲ ἠρώτησεν, ἂν τὸ Κοράνι εἶναι διαφορετικὸν τοῦ Εὐαγγελίου διὰ νὰ σοὶ ἀποκριθῶ· μὲ ἠρώτησας ἂν ἦμαι χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος καὶ ἐγὼ ἀπεκρίθην, ὅτι δὲν χωρίζω τὸν ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ τὸν ἄλλον. Ἀλλ' ἂν ἡ αἰδεσιμότης σας κάμνει διάκρισίν τινα μεταξὺ τῶν χριστιανῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν μωαμεθανῶν Ἀλβανῶν, τότε δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μ' ἐρωτήσῃ, διότι θὰ διέκρινεν ἤδη τί εἶμαι.

—Ὄχι, μὰ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν, μετὰ τῆς παππαδικῆς τῶν χρόνων ἐκείνων ἁπλότητος εἶπεν ὁ ἱερεὺς, ωὴ δυνάμενος βαθύτερα νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὸν πανουργότατον νεανίαν. Ὄχι, δὲν διακρίνω τί εἶσαι, διότι οὔτε πρὶν ἀρχίσωμεν τὸ δεῖπνον οὔτε ἀφοῦ ἐτελειώσαμεν ἔκαμες δίδλον τὴν προσευχήν σου, διὰ νὰ σὲ διακρίνω τί εἶσαι.

— Πάτερ μου, παρατηρῶ, ὅτι πολὺ ἀγαπᾷς τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα, εἶπεν ὁ Ἀλῆς μὲ προσπεποιημένον σέβας μειδιῶν καὶ γνώμονος πρὸς ὅλους εὐπροσήγορος καὶ εὐχάριςος... ἐγὼ ὅμως φέρω τὴν θρησκείαν ἐντὸς τῆς καρδίας μου καὶ ὄχι ἐπάνω εἰς τὰ ἐνδύματά μου, ὥστε δύναμαι νὰ προσευχηθῶ καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὲ ἀκούσῃ χωρὶς τὰ χέρια καὶ τὰ ποδάρια μου ὡς κώδωνες νὰ τὸ γνωστοποιήσωσιν εἰς τοὺς ἄλλους. Ἔσο καλὸς ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, καλόγηρε, καὶ ὁ Θεὸς θὰ φωτίσῃ ἐγκαίρως τὸν νοῦν σου, ἵνα ἀκολουθήσῃς τὴν ἀληθῆ πρὸς τὸν παράδεισον ὁδόν. Ἔχε τὴν συνείδησίν σου ἐλευθέραν, ἀγάπα τὸν πλησίον σου, ἔτο μετριοπαθής, μὴ ζηλεύῃς τὰ ὑπάρχοντα τοῦ γείτονός σου, μὴ ἦσαι ἐκδικητικὸς, μὴ δίδῃς αἰτίαν δυσαρεσκείας πρὸς τοὺς ἄλλους, ὑπερασπίζου τὸ δίκαιον τῆς ἀνθρωπότητος ὡς τοῦ ἑαυτοῦ σου, ὅταν οἱ ἄδικοι ἔρχωνται νὰ σὲ βλάψωσι καὶ τότε χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος, εἶσαι πάντοτε ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Τοιοῦτοι ἄνθρωποι, ἄγιε πάτερ μου, ὑπάρχουσι μεταξὺ τῶν Χριστιανῶν καὶ μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων· τοὺς τοιούτους λοιπὸν προσπάθει νὰ διακρίνῃς καὶ ὄχι ἐκείνους, οἵτινες κάμνουσι τὸν σταυρόν των ἢ γονατίζουσι πρὸς τὴν ἀνατολὴν καὶ κάμνουσι τὸ ναμάζι των. Ἂν τῳόντι ἦσαι ἢ ἦμαι τοιοῦτος ἄνθρωπος, πάντα τὰ λοιπὰ χριστιανὸς ἢ μουσουλμάνος, ἔσο βέβαιος οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔχουσι σημασίαν ἐνώπιον τοῦ μεγάλου Θεοῦ, μολονότι τοῦτο ἴσως ἐπηρεάζει τὰ στρεψόδικα κεφάλια τινῶν ἀνθρώπων, ὡς ἱεροκήρυξ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας εἶπεν ὁ Ἀλῆς.

—Ἄριστα, ἄριστα, ἐνθουσιωδῶς ἔκραξεν ὁ νέος παῖς ὃν πρὸ ὀλίγου εἴδομεν εἰς τὴν τράπεζαν.

— Ἄριστα, εἶπον καὶ οἱ ἄλλοι χριστιανοί τε καὶ Μουσουλμάνοι, τῶν ὁποίων τὸν φανατισμὸν ἡ ὁμιλία αὕτη ἀρκούντως ἐκολάκευσεν.

Ὁ ἱερεὺς ὅμως, ὅστις οὐδόλως ηὐχαριστήθη εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἐξήτησε νὰ ἐκτείνῃ περισσότερον τὴν ὀμφισβήτησιν, ἀλλ' ὁ Ἀλῆς ἀπέφυγε καὶ εὐχηθεὶς εὐηγενέστατα τὴν καλὴν νύκτα εἰς ἕνα ἕκαστον ἐγκατέλειπεν αὐτοὺς διὰ τοῦ ἐπαγαγοῦ τρόπου τοῦ ἐν ἀπείρῳ θαυμασμῷ, καὶ περιεργείᾳ νὰ μάθωσι τίς ἦτο.

Μετὰ τινας ὥρας τὸ χάνι τοῦ Βαλιαρὲ παρεδύθη ὁλοκληρον εἰς τὴν ἡσυχίαν, ἡ θύρα ἐκλείσθη ἔσωθεν καὶ ἐξῶθεν κατὰ τὴν συνήθειαν· πρὸς περισσοτέραν δὲ ἀσφάλειαν τῶν ταξειδιωτῶν εἰς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ πανδοχείου ἐγρηγόρει παρ' αὐτῇ ὡς σκοπός.

Μόνος ὁ Ἀλῆς δὲν ἠδύνατο νὰ κλείσῃ τὰ ὄμματα αὐτοῦ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην καὶ μόνος ἔμενε πάλιν ἐν καμίνῳ συλλογισμῶν, ἐξυπνος ὡς φάσμα μεταξὺ τῶν ῥογχασμῶν τῶν βαρέως ὑπνοττώντων καραβανιωτῶν.

Ἐνίοτε εἰς τὴν ποικιλόφθογγον ἐκείνην ὀρχήστραν διεκρίνοντο οἱ μυκηθμοὶ τοῦ τετραυματισμένου πραγματευτοῦ τῶν ἡμιόνων, ὅτις, ἀσθανόμενος πόνους δριμυτάτους καὶ μὴ δυνάμενος ἐπίσης νὰ κοιμηθῇ, ἐμυκᾶτο ὡς ταῦρος ἀναμασσῶν εἰς τὰ χείλη τὰς λέξεις κ α δ ῆ, π α σ σ ᾶ, α ὐ θ έ ν τ α μ ο υ, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὡς νὰ ἦτο τῳόντι ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν ἀγορεύων κατ' ἐκείνου, ὅστις ἔφερεν αὐτὸν εἰς τοιαύτην κατάστασιν. Οἱ λόγοι οὗτοι ἐν τούτοις ἀπέσπασαν τὸν νέον βέην ἐκ τῶν περὶ τῆς μητρὸς, τῆς ἀδελφῆς, τῆς Ζιδρὲ καὶ τῆς Ἐμινὲ φαντασιοπληξιῶν του, εἰς τὰς ὁποίας ἄκουσίως εἶχε πάλιν βυθισθῆ· τῷ ἐπενθύμισαν δὲ. ὅτι ὁ πραγματευτὴς τῶν ἡμιόνων, μακρὰν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐπαύριον τὸ καραβάνι, σκοπὸν εἶχε νὰ παραδώσῃ τοῦτον πρὸς τοὺς περιφερομένους ἐξῶθεν τοῦ χανίου ἁρματωλοὺς διὰ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου, ὅπως ἐπιστρέψῃ μετ' αὐτοῦ εἰς Ἀργυρόκαστρον καὶ δικασθῇ. Ἡ θέσις τοῦ Ἀλῆ ἀπεκαθίστατο λίαν κινδυνώδης, διότι, ὁ καδῆς τοῦ Ἀργυροκάστρου τὸν ἐγνώριζεν καὶ ἦτο ἀδιάλλακτος ἐχθρός του. Ἠγέρθη λοιπὸν, ἐνεδύθη καὶ ἀνάψας τὴν καπνοσύριγγα ἐπλησίασε τὸν Ἄργον τοῦ χανίου καὶ τὸν ἠρώτησεν, ἂν ἠδύνατο νὰ τοῦ κάμῃ ἕνα καφφέν.

— Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως... ὕστερον ἀπὸ ἕνα τοιοῦτον καυγᾶν βεβαίως δὲν δύνασαι νὰ κοιμηθῇς εὐτραπέλως ἀπήντησεν οὗτος.

— Ναὶ, οὔτως ἔχει... πλὴν τί πταίω ἐγὼ, οὗτος ὁ μουλαρᾶς ἦλθε, χωρὶς κἂν νὰ τὸν γνωρίζω. καὶ μὲ ἔφορτώθη· καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἐζήτησε νὰ μὲ πιάσῃ καὶ ἀπὸ τὸ καρίδι νὰ μὲ πνίξῃ. Ἐκτύπησε πρῶτος, τί ἔπρεπε λοιπὸν ἐγὼ νὰ κάμω; νὰ σταθῶ ὡς γυναῖκα μὲ δεμένας τὰς χεῖρας.

— Δὲν ἐκτύπησε πρῶτος, εἶπεν ὁ φύλαξ.. ὅλοι μαρτυροῦν, ὅτι σὺ τὸν ἐκτύπησας πρῶτος· ὅπως καὶ ἂν ἦναι, ἂν καὶ θὰ εὕρῃς ὀλίγον τὸν διάβολόν σου, δὲν φοβοῦμαι νὰ καταδικασθῇς διότι οὗτος εἶναι μεγαλείτερος κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ διότι πρῶτος ἔδοσεν αἰτίαν... πλὴν τὸ πᾶν συνίσταται ἀπὸ τὸ ποῖος εἶσαι.... ἂν ἀποδείξῃς, ὅτι εἶσαι ἀρχοντόπουλο, ὁ μουλαρᾶς μόνον τὰ χρήματά του θὰ ἐξοδεύσῃ νὰ ὑπάγῃ ὀπίσω εἰς Ἀργυρόκαστρον, διότι συνήθως πολὺ ὀλίγην ἐμπιστοσύνην ἔχει ὁ μουλᾶς ἢ ὁ καδῆς εἰς τούτους τοὺς πραγματευτὰς τῶν ζώων· τοὺς θεωροῦν ὅλους μασκαράδες καὶ ἀνθρώπους σκληροὺς καὶ χωριάτας.

— Λοιπὸν ἀληθῶς ἔχει σκοπὸν νὰ μὲ ἐνάξῃ αὔριον εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον; μετὰ μειδιάματος προσποιούμενος ἀδιαφορίαν ἠρώτησεν ὁ Ἀλῆς.

— Ὦ, δὲν εἶναι ἀμφιβολία! πρῶτον διότι ἐκράτησε τρεῖς μάρτυρας τὸν π α π ᾶ ν, τὸν ἐ μ π ο ρ ο π λ ο ί α χ ο ν καὶ τὸν α ὐ θ έ ν τ η ν τοῦ χ α ν ί ο υ, δεύτερον διότι διετάχθην νὰ μὴ σ' ἀνοίξω τὴν θύραν, ἀν θέλῃς τώρα νὰ ἐξέλθῃς καὶ τρίτον, διότι ἐπλήρωσεν ἕνα ἄνθρωπον νὰ ὑπάγῃ νὰ φωνάξῃ τὸν πρῶτον καπετάνον, ὅστις φυλάττει τὴν ἡσυχίαν τῶν τόπων ἐδῶ πλησίον, διὰ νὰ ἔλθῃ. Ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου, ἤθελον προσπαθήσει νὰ συμβιβασθῶ... θέσε κανένα νὰ τὸν ὁμιλήσῃ... εἶναι ἄνθρωπος, ὅστις μὲ ὀλίγα φλωρία λησμονεῖ ὄχι μόνον ὅσας τοῦ ἔδωσας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας τόσας· οὗτοι οἱ μουλαράδες εἶναι συνειθισμένοι νὰ τρώγουν ταῖς ξυλιαῖς μὲ τόσην εὐκολίαν, μὲ ὅσην τὰς δίδουν εἰς τὰ δυστυχῆ ζῶα, ὅπου ἐμπορεύονται.

Ὁ Ἀλῆς ἵστατο σκεπτικὸς καθ' ὃν χρόνον ὁ θυρωρὸς ἐνησχολεῖτο κατασκευάζων τὸν καφφὲν εὑρίσκων μεγίστην λογικὴν εἰς τοὺς λόγους τοῦ ὑπηρέτου. Εἶχεν εἰς τὸ βαλάντιόν του ἀρκετὰ φλωρία ἐξ ὅσων τοῦ εἶχε δώσει εἰς Μαυροβούνιον ὁ Δε-λα-Λάνσης, ὅθεν ἀπεφάσισεν ἄνευ ἀναβολῆς χρόνου νὰ ζητήσῃ ν' ἀκολουθήσῃ.

— Λοιπὸν ἔστειλε διὰ τὸν καπετάνον;... ποῖος εἶναι ὁ φυλαττων τὰ μέρη ταῦτα ἁρματωλός; ἠρώτησεν μετ' ὀλίγον ροφῶν τὸν καφφέν του ὁ Ἀλῆς.

— Ὁ Μίλιος· εἷς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες συνέλαβον τὴν Χάμκω καὶ τὴν Χαϊνίτζαν, ὅπου καὶ ἂν ἦναι τώρα θὰ φανῇ, ἀπεκριθη ὁ ὑπηρέτης.

Μόλις ὁ Ἀλῆς ἤκουσε τὸ ὄνομα τοῦτο καὶ ᾐσθάνθη τὰ γόνατά του παραλυόμενα, ἡ κύβη τοῦ καφφὲ, ἣν ἐκράτει, ἔτρεμεν εἰς τὰς χεῖράς του· μετὰ φρίκης οὐ μικρᾶς εἶδεν, ὅτι ἐκάθητο ἐπὶ τρομερᾶς παγίδος, ἥτις ἔμελλε νὰ δράξῃ τὰ μέλη του εἰς τὴν ἐλαχίστην αὐτοῦ κίνησιν.

— Ὁ Μίλιος!.., ἐτονθόρισε... δὲν τὸν γνωρίζω... τί ἄνθρωπος εἶναι;

— Δὲν ἤκουσας τὸν Βέλιον καὶ Μίλιον, τ' ἀνήψια τοῦ Χρήστου Μιλλιώνη, τὰ πλέον φοβερὰ παλληκάρια τῆς Χειμάῤῥας, τοὺς μοναδικοὺς ἁ ρ μ α τ ω λ ο ὺ ς, τοὺς περιφημότερους ἡ μ έ ρ ο υς κ λ έ π τ α ς; Οὗτοι εἶναι ὅπου ἐκαθάρισαν τὸν τόπον ἀπὸ τοὺς ἀ γ ρ ί ο υς κ λ έ π τ α ς καὶ ἀπὸ τὸ τέρας τὸν Ἀλῆ καὶ τὴν δράκαινα τὴ Χάμκω.

Ὁ θυρωρὸς μετεχειρίζετο τρὶς διακεκριμένας ἐπωνυμίας, ἄγριος κλέπτης, ἥμερος κλέπτης καὶ ἁρματωλὸς, τὰς ὁποίας λυπούμεθα, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ διασαφήσωμεν ἐνταῦθα, καθότι μόλις ἐτελείωσε τὸν λόγον καὶ ἄνθρωπός τις ἔκρουσε τὴν θύραν δίδων εἰς τοῦτον σημεῖον γνωρίσεως.

— Εἶναι ὁ Μίλιος.... δὲν σὲ τὸ ἔλεγα, ὅτι ὅπου καὶ ἂν ἦναι θὰ φθάσῃ, εἶπεν οὗτος ἐγειρόμενος διὰ ν' ἀνοίξῃ.

— Στάσου! τοῦ εἶπεν ὁ Ἀλῆς δράττων τὸν βραχιονά του· στάσου, μὴν ἀνοίξῃς ἀκόμα... ἔχω μίαν κατεπείγουσαν ὑπόθεσιν... πρέπει αὔριον τὸ ἑσπέρας νὰ εὑρεθῶ εἰς τὴν Αὐλῶνα... ἂν δὲν ἦμαι ἐκεῖ χάνομαι διὰ παντός, καθότι ὑπάρχει ἐκεῖ πλοῖον ἑνὸς θείου μου ἀναχωροῦντος διὰ Βενετίαν, ὅστις μὲ ἀφίνει ἐπίτροπον τῶν ὑποθέσεών του καὶ μὲ περιμένει, ἵνα μοι παραδώσῃ διάφορα ἔγγραφα καὶ χρήματα... ἀναθεμά τον τὸν πραγματευτὴν τῶν μουλαρίων, ὅπου εὑρέθη ἀπόψε ἐνώπιόν μου καὶ ἠκολούθησαν ὅσα ἠκολούθησαν. Ἂν μὲ κουβαλήσωσιν εἰς τὸ Ἀργυρόκαστρον καὶ μὲ κρατήσωσι μίαν μόνον ἡμέραν χάνομαι διὰ παντός.... λάβε δέκα φλωρία... καὶ ὅταν ἐπιστρέψω σοὶ δίδω καὶ ἄλλα ἑξῆκοσι, καὶ κρύψε με ἢ ἄφησέ με νὰ φύγω χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ ὁ καπετάνιος οὗτος.

— Ἄναψε, μωρὲ, τὴ καντύλα... γλήγορα, μωρέ!.., ἐγὼ κουμπῶ τῆς πλάταις πάνω στὴ πόρτα γιὰ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ βγῇ... νὰ ἰδοῦμε, ἂν ἡ Παναγία θὰ τ' ἀνοίξῃ ἄλλη μιὰ φορὰ γιὰ νὰ φύγῃ, σὰν ἀπὸ τῆς Πολίνας τὸ μοναστῆρι;

— Ποιὸς, καπετὰν Μίλιο; τώρα ὅπου καὶ ἂν ἔχῃ ἀναψ' ὁ λύχνος.

— Ποιός!!.. ὁ Ἀλῆς, ὠρέ!!.. ποιός!.. τῆς Χάμκως ὁ γυιός, ὠρὲ παλαβὲ, δὲν τὸν γρώνισες;... ἀπὸ πότε ἤλθε δῶ;... ἐγὼ τὸν γρώνισα ἀπὸ τὴν χαραμάδα.

—Ἀ, λήθεια!!.. ἔντρομος ἐτονθόρισεν ὁ δυστυχὴς φύλαξ, ὅστις ἀνελογίσθη πάραυτα, ὅτι, ὅταν ὁ κύριος τοῦ πανδοχείου καὶ οἱ λοιποὶ πληροφορηθῶσιν, ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος ἦτον ὁ Ἀλῆς καὶ οὗτος τοῦ ἐπέτρεψε νὰ δραπετεύσῃ λαβων δέκα φλωρία, ἡ ἰδία κεφαλή του δὲν ἤθελεν ἐπαρκέσει πρὸς ἐξιλέωσιν πάντων.

— Ἀμ' ψέματα, ὠρέ;... ἀστόχησες, ὠρὲ, τὸ μπέη τῆς Τεπελένης;.... καὶ κανένας δὲν τὸ ἀγνάτεψε δῶ μέσα ἀδαΐτονε τὸ σκιέτι (παράπονο) τῆς χώρας;

— Ὄχι, καπετάνιέ μου... πῶς γίνεται ἐκεῖνος ὁ μικρὸς καὶ ξανθὸς νὰ ἦναι ὁ Ἀλῆς;... καὶ μολονοτοῦτο πρέπει νὰ ἦτο διὰ νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν γῆν μὲ τρεῖς γροθιαὶς τοιοῦτον θηρίον ὡς τὸν πραγματευτὴν τῶν μουλαρίων, ἔλεγεν ὁ ὑπηρέτης ἀνάπτων τὸν λύχνον.

Εἰς τὰς ὑψηλοφώνους ταύτας ὁμιλίας τινὲς τῶν ῥογχαζόντων ἤρξαντο νὰ ἐγείρωνται τοῦ ὕπνου· καὶ ὅταν ἤκουσαν, ὅτι ὁ Ἀλῆς εὑρίσκετο κεκλεισμένος ἐκεῖ καὶ ὅτι ἦτον αὐτὸς οὗτος ὁ γρονθοκοπήσας τὸν ἡμιονοκτήμονα διὰ μιᾶς ὡς ὑπὸ βροντῆς οὐρανοῦ ἠγέρθησαν καὶ ἤρξαντο ὡς κύνες νὰ ἰχνηλατῶσιν αὐτὸν, ἀνάψαντες περισσότερα φῶτα καὶ εἰσδύσαντες εἰς ὅλας τὰς γωνίας καὶ τὰς κρύπτας τοῦ πανδοχείου. Συντόμως πάντες ἦσαν εἰς τὸ ποδάρι, κατὰ τὴν παροιμίαν, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦντος ἡμιονοεμπόρου.

— Μὴ σκιάζεσθε ὠρὲ, καὶ ὁ μπέης δὲν γλυτόνει· ἐμπᾶτε ἀῤῥάδα ἀῤῥάδα... ὄξου πάλι κ' ἂν ἡ Παναγία μᾶς στραβώσῃ ὅλους γιὰ νὰ μὴ τὸν ξαγναντέψουμε.

—Εἶσαι βέβαιος, ὅτι ἦτον ὁ Ἀλῆς ἐκεῖνος ὁ ξανθὸς καὶ μικρὸς... ἠρώτησεν ὁ ἱερεὺς ἔτοιμος νὰ πιστεύσῃ, ὅτι νέον θαῦμα ἔμελλε νὰ πραχθῇ κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐν τῷ πανδοχείῳ.

— Ἂν ἦμαι βέβαιος;... μοῦ φαίνεται, δάσκαλέ μου, πῶς λιβανιαὶς μυρίζεις!!.. ἀμ' τὸν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου, παππᾶ, ἀμ' τί ἔχει νὰ κάμῃ πῶς ἦτο ῥοῦσσος (ξανθὸς) καὶ κουτούλης;.... ὠρὲ πορτιάρη, σύρε καὶ ῥώρησε τὸ γιατάκι του, φέρε δὸ τοὺς σελτέδες του μὴ καὶ ξαπύλυκε κανένα σημάδι τῆς μαργιόλας ὁ γυιός.

Ὁ θυρωρὸς ἔφερε μετ' ὀλίγον τὸ ξίφος τοῦ Ἀλῆ, τὸ τουφέκιον, τὰ πιστόλιά του καὶ ἓν δέμα ἐνδυμάτων ἐκ τῶν ὁποίων οὐδὲν ἠδυνάθησαν ν' ἀνακαλύψωσι.

— Τοῦτο τὸ μαλαματοκατνισμένο σπαθὶ καὶ τὸ ἀσημοκαπνισμένο τουφέκι, ποῦ ἡ γῆ νὰ μὴ τὸ φάγῃ εἶναι τοῦ μπέη, ὠρὲ, ἔκραξεν ὁ Μίλιος μετὰ βεβαιότητος θεωρῶν ταῦτα πανταχόμου, ἡμεῖς, δάσκαλε, γνωρίζομε τὸν ἄγριο κλέφτη ἀπ' τ' ἄρματα, καθὼς τοῦ λόγου σου μπορεῖς νὰ γνώσῃς τὰ μαδημένα πτερούγια σὲ ποῖο πετεινάρι παρθένειγαν..... ἔχουμε ἄλλαις πολλαὶς ἀγνωστιαὶς, μ' ἀπ' ἄρματα κάτσε κάτω, τὰ χομαι ποῖο ξεσκολισμένα ἀπ' ὅτι τοῦ λόγου σου τὸ Κύριε ἐλέησον.

— Λοιπὸν ἀφοῦ ὑπάρχει μία μόνη πόρτα, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει παράθυρον, ἀφοῦ ἅμα ἐμβῆκες ἔκλεισας τὴν πόρτα μὲ τὰς χεῖράς σου, ἀφοῦ εἰς τὴν μονὴν τῆς Πολλίνας ἡ Παναγία διέταξε τὸν παππᾶ Εὐθύμιον ν' ἀνοίξῃ καὶ νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φύγῃ, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, ὅτι καὶ ἀπόψε ἡ περιλαμπὴς καὶ ἀειλαμπὴς μήτηρ τοῦ Σωρῆτος τὸν ἐπῆρεν εἰς τὰς ἀγκάλας της.... κύτταξε δῶ, Μίλιε, ἐνθυμήσου τοὺς λόγους μου, ἐβάλθηκες νὰ καταπονέσῃς ἀνθρώπους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐδωρήθη ἡ θεία χάρις... δὲν θ' ἀργήσῃς νὰ ἰδῇς τὸ φρικτὸν τέλος σου... ἡ ψυχή σου εἶναι ἀπὸ τώρα τοῦ σατανᾶ.

Ὁ Μίλιος, ἂν καὶ σταθεροῦ χαρακτῆρος, ἂν καὶ εἶχε μάθει παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Βέλιου τίνι τρόπῳ ὁ Νικοτσάρας ἤκουσε τὸν Ἀλῆ διηγούμενον ὅπισθεν τοῦ ναοῦ τῆς στήλης τῆς Ἀπολλωνίας πρὸς τὴν Ζιδρὲ τὸν τρόπον τῆς δραπετεύσεώς του ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ παππᾶ Εὐθυμίου, ἵστατο ὅμως ξιφήρης ἐν μέσῳ τοῦ πανδοχείου, σκυθρωπὸς καὶ βαθμηδὸν ἐπηρ.αζόμενος ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας, ἣν οἱ λόγοι τοῦ ἱερέως διέχεον ἐπὶ τούτου· ἐξέβαλε τὸ φέσιόν του καὶ ἔκαμε πολλάκις τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Ὁ ἱερεὺς, εἴτε διότι ἀμαθὴς καὶ ἄκρως δεισιδαίμων ἐπίστευεν ἀληθῶς ὅ,τι ἐκήρυττεν, εἴτε διότι ἐνδιεφέρετο ἅπαντες οἱ ἐκεῖ εὑρισκόμενοι νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τῆς Παναγίας, μετὰ ζωντανῆς καὶ παραμεμορφωμένης εὐπιστίας ἐπανήρχετο εἰς τὸ αὐτὸ θέμα, ἐπισφραγίζων, ὅτι ὁ Ἀλῆς ἀνελήφθη ἐκ τοῦ χανίου ὑπὸ ὑπερανθρώπου δυνάμεως. Τότε ἤρξατο καὶ ὁ θυρωρὸς νὰ ὑποστηρίζῃ τὸ αὐτὸ, ὅπως ἀπαλλαχθῇ θέσεως δεινῆς, καθότι ὅσον ἡ ὥρα παρήρχετο τοσοῦτον ὁ Ἀλῆς ἀπεμακρύνετο τοῦ πανδοχείου, κατὰ τοσοῦτον ἡ θέσις τοῦ δυστυχοῦς ὑπηρέτου καθίστατο ἐπισφαλεστέρα, διότι δὲν ὡμίλησε πάραυτα, ὅτε ἦτον εἰσέτι καιρὸς νὰ συλληφθῇ. Τὸ παραδοξότερον δὲ ἦτο ὅτι καὶ αὐτὸς ἀναλογιζόμενος τὴν ταχύτητα, τὸ ἀθόρυβον, τὸ σκιῶδες καὶ τὸ τολμηρὸν, δι' οὗ ὁ Ἀλῆς ἐξῆλθεν, ἤρξατο νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ Ἀλῆς ὡς ἄυλον τῳόντι πνεῦμα ἀνελήφθη καὶ ὄχι ὡς ἄνθρωπος ἐν τῷ σκότει ἐδραπέτευσεν. Οὗτος λοιπὸν ὁ θυρωρὸς, Γαρδικιώτης ὢν καὶ Ὀθωμανὸς, ὑποστήριζεν ὅτι μόλις ὁ Μίλιος ἔκρουσε τὴν θύραν καὶ καπνός τις διεχύθη διὰ μιᾶς ἐντὸς τοῦ χανίου ὡς πυκνοτάτη ὁμίχλη· ὅτι τῷ ἐφάνη ἡ στέγη νὰ ἐσχίσθη εἰς δύο καὶ στῆλη νέφους ταχεῖα ὡς βέλος νὰ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν.

Ἡ διήγησις αὕτη ἔφερε τοὺς πάντας εἰς ἀδιξόδα συμπεράσματα καὶ εἰς οὐκ ὀλίγας ἔριδας, τὸν δὲ Μίλιον εἰς φόβους, διότι ᾐσθάνετο, ὅτι δι' ἀργύριον ὑπηρέτει τοὺς Τούρκους κατὰ θυητοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον προστασίαν τῆς Ἀειπαρθένου ἤδη ὄντος.

— Κὺρ μουλαρᾶ, ἐβγῆκες ὁ ποιὸ μεγάλος ψεύτης, εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ μεῖραξ, ὃν εἴδομεν πρότερον λαμβάνοντα τὸ μέρος τοῦ Ἀλῆ καὶ ὅστις ἐνταῦθα εἶναι τὸ μέρος νὰ εἴπωμεν, ὠνομάζετο Ἀθανάσιος Βάγιας.... εἰς τὸ γεῦμα μᾶς εἶπας, ὅτι ἐγνώρισας κατὰ πρόσωπον τὸν Ἀλῆ, ὅτι πολλάκις τὸν εἶδας, ὅτι εἶναι ἐν θηρίον ἕως ἐκεῖ ἐπάνω μέλας, ἰσχυρὸς, μὲ βουλημένα ὄμματα μὲ τρομερὰ μουστάκια καὶ μὲ σκέλη ἐσχισμένα, ἐνῶ οὗτος εἶναι ἴσα ἴσα τὸ ἐναντίον... Ἂν δὲν ἦσο τοιοῦτος ψεύστης, δὲν ἤθελες φάγει καὶ τόσα ξυλιαίς.

— Ἀμ' ἀφοῦ ἡ Παναγία εἰς μίαν στιγμὴν ἔκαμε τὸ θαῦμά της καὶ τὸν ἀνήρπασεν ἀπὸ τὸ μέσον μας, διότι ἦλθεν ὁ Μίλιος, ὅστις τὸν ἐγνώριζεν, ἀνόητην νομίζεις τὴν Παναγίαν νὰ τὸν ἀφήσῃ ν' ἀκολουθῇ τὸ καραβάνι μὲ τὸ ἴδιόν του σχῆμα, ἐνῶ ἐγὼ τὸν ἐγνώριζον καὶ ἐνῶ πρὸ ὀλίγων μόνον ἑβδομάδων μοῦ εἶχε κλέψει τοὺς ἡμιόνους μου; ἡ Παναγία ἤλλαξε τὴν μορφήν του, τὸν ἔκαμε νὰ φαίνεται εὔμορφος καὶ τρυφερὸς, ἐνῶ ἦτον ὑψηλὸς καὶ μέλας καὶ ὡς δαίμων ἄσχημος.... τοῦτο εἶναι ἴσα ἴσα τὸ πλέον μεγάλον θαῦμα.

Ἡ πνευματώδης ἀπάντησις τοῦ ἡμιονοκτήμονος ἐσφράγισε τὸ στόμα ὄχι μόνον τοῦ μείρακος, ὅστις ἐφαίνετο παιδίον τολμηρὸν, πνευματῶδες καὶ σκεπτικὸν, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἑτέρου.

— Τώρα ἐννοῶ τὴν κατάστασίν μου, ἐπανέλαθεν ὁ κτηνέμπορος ὑποστηρίζων τὰ ἔμπλαστρα τῆς πληγωμένης κεφαλῆς του· τώρα ἐννοῶ τὴν ἔκτακτον καὶ θαυματουργὸν ἰσχὺν τοῦ παιδὸς ἐκείνου. Ἐνῶ ἡ θεωρία του ἦτο παιδίσια καὶ ἐνόμιζα, ὅτι ὀλίγον ἐὰν τὸν ἤγγιζον μὲ τὸ δακτυλάκι μου, ἤθελε πέσει χάμω αἴφνης ἀπήντησα γίγαντα· τοῦτο ἦτο διότι ὑποκάτω τῆς θεωρίας ἐκείνης ἦτο κεκρυμμένος ὁ ἀληθινὸς Ἀλῆς, ὁ μέλας, ὁ τρομερὸς, ὁ Ἀλῆς μὲ τὰ μεγάλα σκέλη καὶ τὰ τρομερὰ μουστάκια· ἄλλως τε ἦτο δυνατόν ποτε ἐγώ, ὅστις τὰ ἔβγαλα εἰς κεφάλι μὲ τοὺς πλέον ἀ γ ρ ί ο υς ἡ μ έ ρ ο υς κλέπτας καὶ εἶμαι ὁ ἴδιος αὐτόχρημα κλέπτης, ἦτο, λέγω, ποτὲ δυνατὸν νὰ πάθω τοιοῦτον κακὸν ἀπὸ τοιοῦτον παλαιόπαιδον;

*— Τόσο χειρότερα δι' ἐσὲ, καϋμένε Πολυχρόνη! δ

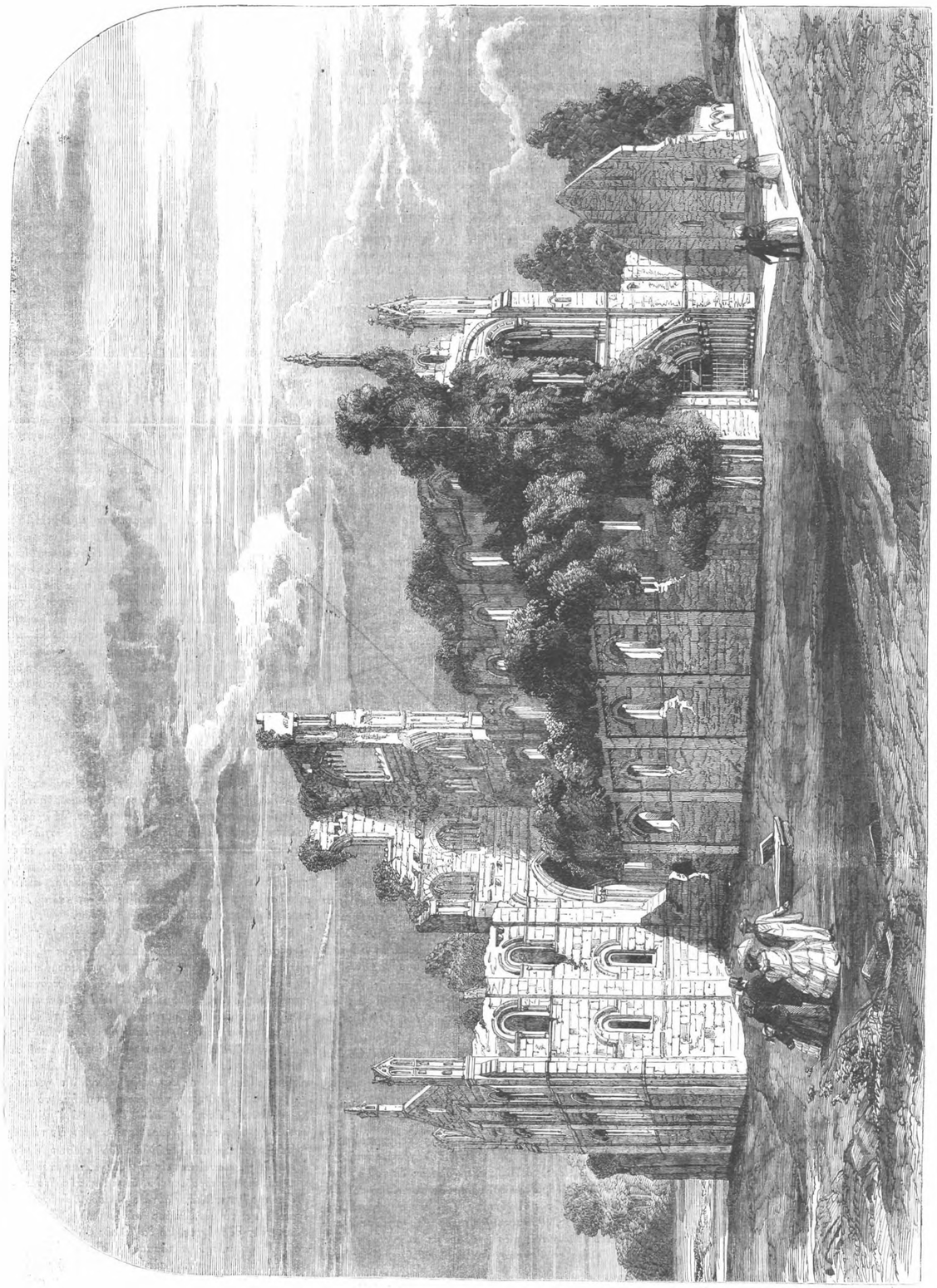

Η ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ YORK ΜΟΝΗ ΚΙΡΚΣΤΑΛ. (Ἴδε ὀπισθεν.)

ΤΟ ΕΝ ΝΟΡΟΥΙΧ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ.

Μετὰ τῆς εἰκονογραφίας τῶν ὀπτομένων χηνῶν διὰ τοὺς ἐνδιαιτωμένους ἐν τῷ γηροκομείῳ τοῦ Νόρουιχ κρίνομεν εὔλογον νὰ παραθέσωμεν ὡς ἐνδιαφέρουσαν καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ καταστήματος αὐτοῦ, τοῦ καλουμένου γηροκομείου τοῦ Ἁγ. Γάϊλς ἢ μεγάλου γηροκομείου. Μεταξὺ τῶν ἐπιφήμων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ταύτῃ πόλει εὑρισκομένων τὸ κατάστημα τοῦτο εἶναι τὸ εὐρύτατον καὶ κοινωφελέστατον. Κεῖται δὲ ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς Ἁγ. Ἑλένης κατὰ τὴν ὁδὸν Βισσηγτ. Νόρουϊχ, εἰς ὑψηλὸν τινα καὶ παράμερον θέσιν εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπόστασιν, περικυκλωμένον ὑπὸ οἰκιῶν καὶ κήπων, ἀνηκόντων εἰς τὸ κατάστημα, ὡς καὶ τὸ ἀρχαιότατον, ὡς θεμελιωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Σουφφιλδου περὶ τὸ 1250 ἔτος. Διαλυθὲν δὲ ὑπὸ Ἑρρίκου τοῦ Η', ἐσυστήθη ἐκεῖνου διὰ προνομίου χορηγήματος Ἐδουάρδου τοῦ ΣΤ' πρὸς ἀποίκησιν γερόντων ἀνδρῶν.

Τὰ διὰ τοῦ βασιλικοῦ διπλώματος δωρηθέντα τότε τῷ καταστήματι τούτῳ κτήματα καὶ ὀνόματα ἐχορήγουν ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς αὐτὸ λ. 142.19 2/6. Τὸ ἀρχικὸν ὅμως τοῦτο πρόσοδημα ηὐξήθη ἔπειτα διὰ τῆς προσθήκης 23 ἄλλων δωρημάτων, ὡς ἔτι καὶ διὰ τῆς δωρήσεως ὑπὸ τῆς Βασιλίσσης Ἐλισάβετ τὸ 1572 τῶν κτημάτων τοῦ παντοπώλου Γεωργίου Ῥόμαν, τοῦ καταδικασθέντος ἐπὶ προδοσίᾳ. Κατὰ δὲ τὸ 1842 τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τοῦ καταστήματος ἀνέβαινεν εἰς ἑξ χιλιάδας καὶ τριακοσίας λίρας, παρεκτὸς περισσεύματος ἐν τῷ ταμείῳ ἐκ λιρῶν 1030. Διετελεῖ δὲ τὸ κατάστημα τοῦτο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ δήμου μέχρι τοῦ 1836, ὅτε περιῆλθεν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν γενικῶν ἐπιτρόπων τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων.

Κατὰ τὸ 1853 ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων, τρεφομένων καὶ ἐνδυομένων δαπάναις τοῦ καταστήματος ἀνέβαινεν εἰς 200, ἤτοι 105 ἄνδρας καὶ 95 γυναῖκας, παρεκτὸς τοῦ διευθυντοῦ καὶ δέκα νοσοκόμων, αἵτινες τρέφονται ἐπίσης καὶ πληρώνονται ὑπὸ τοῦ καταστήματος. Παραδεκτέοι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ εἰσὶν οἱ ἡλικίας ἐτῶν ὑπὲρ τὰ 65. Περιβάλλονται δὲ ἱμάτια χρώματος κυανοῦ βαθέος, καὶ λαμβάνουσιν ἀνὰ ἑξ δηνάρια ἕκαστος καθ' ἑβδομάδα. τὰ ὁποῖα ἐξοδεύουσι κατ' ἀρέσκειαν. Ὁ μισθὸς ἑκάστης νοσοκόμου εἶναι λ. 5.6 κατ' ἔτος. Ἐσχάτως ὅμως ἠλάττωσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν γηροκομουμένων, καθότι μέγα μέρος τῶν κεφαλαίων τοῦ καταστήματος ἀφωρίσθη διὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικοὺς, ἤτοι πρὸς συντήρησιν τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως γραμματικοῦ σχολείου, καὶ τοῦ νεωστὶ συστηθέντος ἐμπορικοῦ τοιούτου. Ἐπικρατεῖ δὲ ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ μεγάλη τάξις, καθαριότης καὶ ἀνάπαυσις, καὶ τὰ εἰς τοὺς ἐνδιαιτωμένους προσφερόμενα ἐδώδιμα εἰσι παντοτε ἀρίστης ποιότητος. Παρεκτὸς δὲ τῆς συνήθως χορηγουμένης τροφῆς δίδονται αὐτοῖς κατὰ προσδιωρισμένας ἡμέρας τοῦ ἔτους καὶ τὰ ἀκόλουθα ἔκτακτα εἴδη, ἤτοι·

Βόειον κρέας ὀπτὸν μετὰ ἄρτου, σταφιδοπίτας καὶ ἑνὸς δηναρίου κατὰ τὴν 1ην ὀκτωβρίου.

Χοίρινον κρέας μετὰ κυάμων ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἰουλίου.

Μοσχαρίου κρέας ὀπτὸν μετ' ἄρτου, σταφιδοπίτας καὶ ἑνὸς δηναρίου κατὰ τὸ πρῶτον σάββατον τοῦ αὐγούστου.

Χὴν ὀπτὴ μετ' ἄρτου, σαφιδοπίτας καὶ ἑνὸς δηναρίου κατὰ τὴν 29ην σεπτεμβρίου.

Χοίρειον κρέας ὀπτὸν κατὰ τὸ πρῶτον σάββατον τοῦ νοεμβρίου.

Μεγάλη παστελίκα εἰς ἕκαστον κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων.

Ἑπτὰ ἡμισυδηνάρια πρὸς ἕκαστον τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν νοσοκόμων διὰ καπνὸν κατὰ τὴν 1ην τοῦ ἔτους.

Περιπλέον τρία δηνάρια εἰς δώδεκα ἄτομα τὰ ἀρχαιότερα ἐν τῷ κοταστήματι κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Ἀλλ' ἡ 29η τοῦ σεπτεμβρίου εἶναι ἡ ἐπισημοτέρα ἡμέρα τοῦ ἔτους διὰ το κατάστημα τοῦτο, ἡ ἡμέρα δηλονότι τῆς ἐψήσεως τῶν χηνῶν. καθ' ἣν μέγα πλῆθος περιέργων πάσης τάξεως ἔρχονται νὰ θεωρήσωσι τὰς 56 ἢ 57 ὀπτομένας διὰ μιᾶς χῆνας ἐπὶ ἑνὸς ὀβελοῦ, σχήματος κυλίνδρου ἢ κοιτίδος, συνισταμένου ἐκ δέκα ῥάβδων, ἐξ ὧν αἱ ἑξ φέρουσιν ἀνὰ ἕξ, αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ἀνὰ πέντε πέντε χῆνας. Ἡ δὲ διαίρεσις τῶν

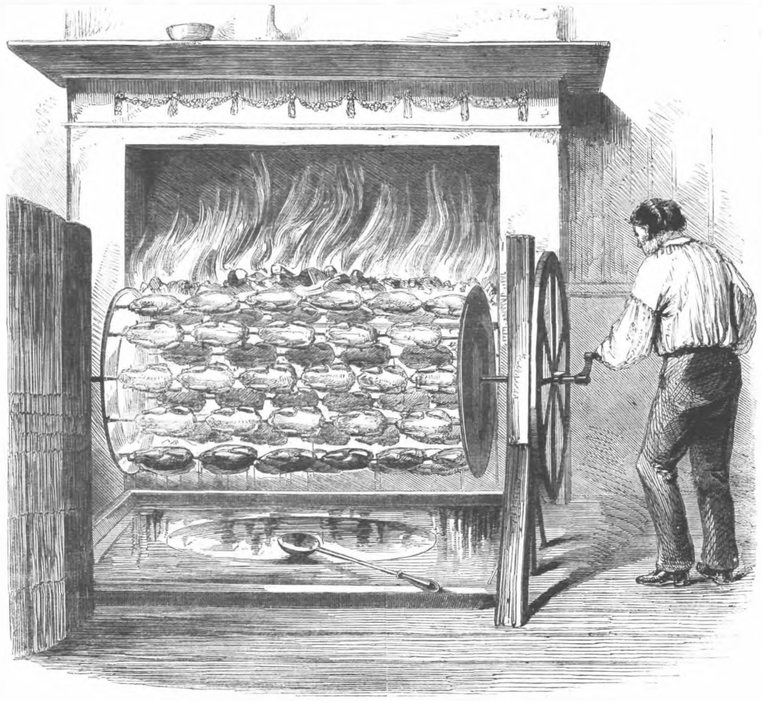

56 ΔΙΑ ΜΙΑΣ ΟΠΤΟΜΕΝΑΙ ΧΗΝΕΣ ΕΝ ΤΩ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΩ ΤΟΥ ΝΟΡΟΥΙΧ.

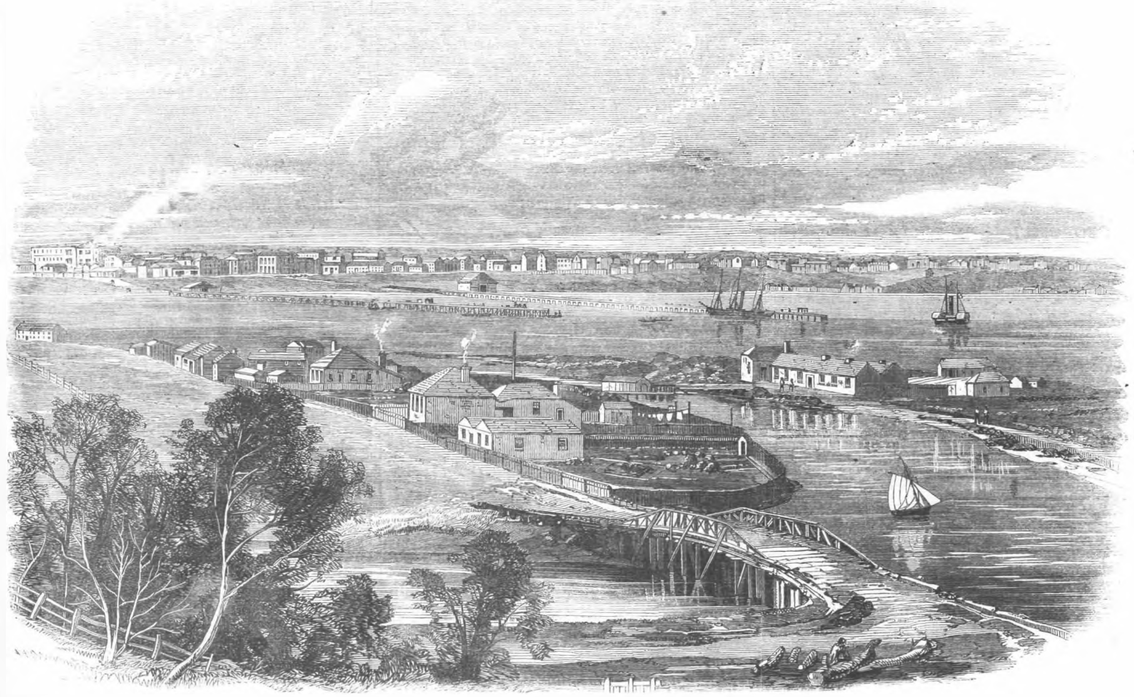

Η ΕΝ ΤΗ ΛΙΘΟΚΙΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΚΩΜΟΠΟΛΙΣ ΠΟΡΤΛΑΝΔ ΚΑΙ Ο ΚΟΛΠΟΣ ΛΥΤΗΣ. (Ἴδε ὀπισθεν.)

μερίδων ἄρχεται κατὰ τὴν μίαν ὥραν μ. μ. Ὁ χὴν τίθεται ἐπὶ ξυλίνου δίσκου ἐπιπέδου, ἐπ' αὐτοῦ δὲ κατέρχεται τετράστομος μάχαιρα, διαιροῦσα αὐτὸν εἰς τέσσαρα ἐπακριβῶς ἴσα μέρη, ἓν ἐκ τῶν ὁποίων δίδεται εἰς ἕκαστον ἄνδρα ἢ γυναῖκα.

Η ΕΝ ΤΗι ΑΠΟΙΚΙΑι ΒΙΚΤΩΡΙΑι ΚΩΜΟΠΟΛΙΣ ΠΟΡΤΛΑΝΔ ΚΑΙ Ο ΚΟΛΠΟΣ ΑΤΤΗΣ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ κόλπου Πορτλὰνδ ὁμώνυμος αὐτῷ κωμόπολις κεῖται περὶ τὰ μέσα τῆς μεταξὺ Μελβούρνου καὶ Ἀδελαΐδος ὁδοῦ, ἀπέχουσα 234 μίλια ἀπὸ τοῦ μὲν καὶ 300 ἀπὸ τῆς δέ. Εἶναι δὲ μία ἐκ τῶν πρωτίστων τῆς ἀποικίας Βικτωρίας κωμοπόλεων, ὡς κατοικηθεῖσα τὸ 1833 ὑπὸ φαλαινοθηρευτῶν.

Εἰς εἴκοσι δὲ μιλίων πρὸς ἀνατολὰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς κεῖται ἡ νῆσος Ἰουλία Πέρση, δύο μιλίων μήκους καὶ ἑνὸς πλάτους, ὕψους δὲ 200 ἢ καὶ 300 ποδῶν, βρίθουσα φωκῶν. Εἰς τεσσάρων δὲ μιλίων ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἑνὸς ἀπὸ τοῦ πελάγους κεῖνται οἱ ζωογραφικοὶ βράχοι τοῦ Λαυρεντίου ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ κόλπου.

Ἔχει δὲ ἡ κωμόπολις αὕτη δύο προβόλους εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν μὲν παλαιὸν 600 ποδῶν μήκους, τὸν δὲ νεώτερον 910· εἰσὶ δὲ τὰ ὕδατα εἰς ἀμφοτέρων τούτων τὰ τέρματα ἀρκετὰ βαθέα, ὥστε εὐκόλως δύναν-ται τὰ ἀκτοπλοϊκὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀτμοκίνητα, πλησιάζοντα πρὸς αὐτοὺς πλαγίως, νὰ ἀποβιβάζωσι τὰ φορτία τῶν ἀκινδύνως καὶ ἀνεξόδως. Ὁ λιμὴν αὐτῆς εἶναι ἐξαίρετος καὶ χωρητικὸς ἑκατὸν πλοίων, ἔχων καὶ μῶλον διὰ προφύλαξιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἀνατολικονότιον μέρος αὐτοῦ, τὸ μόνον προσβαλλόμενον ὑπὸ τῶν μεγάλων τρικυμιῶν· θεωρεῖται δὲ ὡς ὁ ἀσφαλέστατος τῶν κατὰ τὰς νοτίας ἀκτὰς τῆς Αὐστραλίας καὶ ἀρμοδιότατος πρὸς καταφυγὴν τῶν πλοίων. Ἡ πόλις, ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τοῦ κόλπου ἀρχομένη, ἐγείρεται ἐπί τινος ὁμαλῆς ἀνωφερείας. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς εἰσι σταυροειδεῖς, ἐκτεινόμεναι ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς καὶ ἐξ ἄρκτου πρὸς μεσημβρίαν. Πρὸς τὸ νότιον δὲ τοῦ παλαιοῦ προβόλου μέρος κεῖνται τὸ τελωνεῖον, τὸ ταχυδρομεῖον, τὸ γραφεῖον τοῦ τηλεγράφου, τὸ δικαστήριον καὶ τὸ δεσμωτήριον, τὰ πάντα λιθόκτιστα. Πρὸς ἀνατολὰς δὲ πάλιν εἶναι τὸ στόμιον τῆς γλυκείας λίμνης, ἥτις, ὁρίζουσα τὴν νοτιον καὶ ἐν μέρει τὴν πρὸς δυσμὰς πλευρὰν τῆς πόλεως, παρέχει τοῖς κατοίκοις ἄφθονον ὕδωρ καὶ τοῖς κυνηγοῖς πλουσίαν θήραν ἀγριορνίθων.

Ἐπὶ δὲ τοῦ νοτίου ἀκρωτηρίου, ὅθεν ἐλήφθη ἡ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ εἰκονογραφίᾳ ἡμῶν θέα τῆς πόλεως, ὑπάρχει ἱστὸς, ἀφ' οὗ διὰ σημαιῶν ἀναγγέλλουσι τὴν ἄφιξιν τῶν καταπλεόντων πλοίων, καὶ περιπλέον φάρος 35 ποδῶν ὕψους. Αἱ δημόσιαι οἰκοδομαὶ τῆς πόλεως πᾶσαι εἰσὶν ὡραῖαι ἐκ λίθων κυανῶν. Καὶ αἱ ἐπισημότεραι αὐτῶν εἰσιν αἱ ἀγγλογαλλικαὶ ἐκκλησίαι, τὸ τραπεζικὸν κατάστημα «ἡ Ἕνωσις», ἡ τράπεζα τῆς Αὐστραλασίας καὶ τὸ ξενοδοχεῖον Μάκ. Ἡ πόλις αὕτη ἔχει κατοίκους 4000, κλίμα εὐκραὲς καὶ ἐξαίρετα θαλάσσια λουτρά.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΣΑΟΥΘΑΜΠΤΟΝΙ.

Τὸ λαμπρὸν τοῦτο νοσοκομεῖον, τὸ ἀνεγερθὲν δαπάνῃ τοῦ δημοσίου, κεῖται ἐπὶ τῆς κατωφεροῦς παραλίας τῆς πόλεως Σαουθάμπτονος, 45 ποδας ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· τὸ μῆκος τῆς κατὰ μέτωπον πλευρᾶς αὐτοῦ εἶναι 1424 ποδῶν καὶ τὸ ὕψος 50· προέχει δὲ τὸ κέντρον ἀπὸ τοῦ ὅλου σώματος κατὰ 120 πόδας. Τὸ κατ' ἔμπροσθεν τῆς οἰκοδομῆς μέρος, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς εἰκονιζομένης προσόψεως αὐτῆς, εἶναι διηρημένον εἰς δύο πατώματα ὑψηλὰ καὶ εἰς πρόσγαιον· εἰς τὸ πρόσγαιον τοῦτο πάτωμα ὑπάρχουσιν αἴθουσαι δι' ἀσθενεῖς στρατιώτας, καὶ κοιτῶνες τῶν ὑπηρετῶν καὶ ἐπιστατῶν. Εἰς ἕκαστον δὲ τῶν ἄνω πατωμάτων ὑπάρχει καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς οἰκοδομῆς μακρότατος πρόδομος, ἔχων κατὰ τὰ δύο ἄκρα βιβλιοθήκας. Τὸ κέντρον συνίσταται ἐκ μόνου ἐξ θαλάμων δι' ἐξ ἀξιωματικούς· ὑπὲρ τούτους δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ πατώματι ὑπάρχουσι θαλαμοι διὰ τὰς νοσοκόμους, καὶ ὑπὲρ τούτους πάλιν ἄλλα δωμάτια πρὸς ἀποταμίευσιν παντὸς εἴδους ἀναγκαίου. Περιέχει δὲ τὸ μέρος τοῦτο τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὀκτὼ ἰδιαίτερα λουτρὰ, ὡς καὶ μίαν μεγάλην κολυμβήθραν, ἤτοι εὐρύχωρον δεξαμενὴν διὰ κολύμβημα. Αἱ πτέρυγες τῆς οἰκοδομῆς εἰσι διῃρημέναι εἰς αἰθούσας, καὶ ἡ μὲν ἀριστερὰ πτέρυξ περιέχει δώδεκα προσγείους τοιαύτας, δέκα ἐξ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δέκα ἑπτὰ εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα. Ἡ δὲ δεξιὰ δέκα τρεῖς προσγείους καὶ ἀνὰ δεκαεξ εἰς τὰ δύο πατώματα, ἤτοι συνάμα αἰθούσας 90 μετὰ κλινῶν ἐν αὐταῖς 897, συμπεριλήψει δὲ καὶ τῶν τὰ ὀπισθεν τοῦ καταστήματος 48 ἄλλων διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς αἰθουσῶν, ὅλος αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς συμποσοῦται εἰς 138 μετὰ κλινῶν ἐν αὐταῖς 1065 ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν τῷ καταστήματι ἐνδιαιτωμένων ἔχοντος καθ' ὑπολογισμὸν διάστημα χώρου ἀπὸ 1500 ἕως 1900 κυβικῶν ποδῶν· ὑπάρχει δὲ εἰς τὰ ὀπισθεν τοῦ κέντρου καὶ κῆπος μέγας καλῶς πεφυτευμένος καὶ ἐν αὐτῷ ὡραία καὶ εὐρύχωρος ἐκκλησία, φωτιζομένη ὑπὸ δώδεκα κατὰ τὰς πλευρὰς θυρίδων. Ὀπισθεν δὲ τῶν πτερύγων εἰσὶ μεγάλαι αὐλαὶ, περιέχουσαι τὰ μαγειρεῖα, τὰ ταμεῖα τῶν ἐδωδίμων, τὰ πλυντήρια, τοὺς κοιτῶνας τῶν οἰκονόμων, τῶν ἰατρῶν, καὶ ἀποθήκας τῶν στρωμάτων κτλ.

ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ
Ο ΠΡΟΣ ΜΑΘΗΣΙΝ ΟΔΗΓΟΣ.

(*συνέχεια*).

Ἐρώτησις. Τί εἶναι ὄρυζα;

Ἀπόκρισις. Τὸ σπέρμα ποώδους φυτοῦ, αὐξάνοντος εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ εἰς τινα ἄλλα μέρη τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐρ. Τίς τόπος παράγει τοῦτο δύο φορὰς τὸ ἔτος;

Ἀπ. Ἡ Σινική, ὅπου σπείρεται τὸν Μάρτιον καὶ τὸν Ἰούλιον.

Ἐρ. Τίνος πρὸ πάντων ἔχει ἀνάγκην τὸ φυτὸν αὐτό;

Ἀπ. Ἀφθόνου ὑδατος.

Ἐρ. Ἀποτελεῖ τοῦτο τὴν κυρίαν τροφὴν τῆς κατωτέρας τάξεως τοῦ λαοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν;

Ἀπ. Μάλιστα· καὶ γενικῶς ὀνομάζεται ἐκεῖ πᾶσδυ.

Ἐρ. Εἰς τίνα ὀφείλουσιν οἱ Ἀμερικανοὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ σιτηροῦ τούτου;

Ἀπ. Εἰς τὸν Κ. Δυβοῦ, ταμίαν τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, ὅστις ἔδωκε σακκίδιον πλῆρες ἐκ τούτου εἰς ἔμπορόν τινα ἐκ Καρολίνας.

Ἐρ. Ποῖον ἰσχυρὸν οἰνοπνευματῶδες ποτὸν γίνεται ἐκ τῆς ὀρύζης;

Ἀπ. Τὸ λεγόμενον ἀράκ, ἤτοι εἶδος ρακῆς, γίνεται ἐν μέρει ἐξ αὐτῆς.

Ἐρ. Τί εἶναι κέγχρος;

Ἀπ. Μικρὸν τι σπέρμα φερόμενον ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν, εὐχρηστον εἰς τὴν κατασκευὴν ἠδυσμάτων, ἀλλ' ἐξίσου ἐξαίρετον εἰς παχυνσιν τῶν ὀρνίθων καὶ ἄλλων κατοικιδίων πτηνῶν.

Ἐρ. Τί εἶναι βούτυρος;

Ἀπ. Ἡ παχεῖα ὕλη τοῦ γαλακτος ἐξερομένη ἐξ αὐτοῦ διὰ γαυλίσεως.

Ἐρ. Τί εἶναι γαύλισις;

Ἀπ. Ἡ ἀνακίνησις τοῦ γάλακτος ἐντὸς ἀγγείου ὀνομαζομένου γαυλὸς· τοῦτο ἀποχωρίζει τον βούτυρον ἀπὸ τὸ γαλα.

Ἐρ. Τί εἶναι πίαρ;

Ἀπ. Το ἐλαφρότατον καὶ λαλλιτερον μέρος τοῦ γάλακτος· συλλέγεται εἰς τὴν ἐπιφανειαν, καὶ ἐξαφριζόμενον ἀνακινεῖται διὰ τοῦ ἐμβόλου, καὶ οὕτως ἀποχωρίζεται ἐξ αὐτοῦ ὁ βούτυρος.

Ἐρ. Τί εἶναι πιατον πίαρ;

Ἀπ. Γίνεται ἐκτιθεμενον τοῦ γάλακτο, εἰς θερμότητα χωρὶς νὰ βρασῃ, ἀφ' οὗ πρότερον ἐμεινε δωδεκα περίπου ὥρας· τοῦτο γεννᾷ πυκνόν τινα ἀφρον, μᾶλλον στερεον ἢ τὸ σύνηθες πίαρ (καϊμακι), καλούμενον π κ τ ο ν π ί α ρ.

Ἐρ. Μετεχειρίζοντο οἱ ἡμιτεροι πρόγονοι ἢ οἱ Ῥωμαῖοι βούτυρον εἰς τὴν μαγειρικὴν αὐτων;

Ἀπ. Οὐχὶ· οἱ ἀρχαῖοι συνειθιζον ἑαυτοὺς εἰς τὴν χρῆσιν καλου ἐλαίου· καὶ σημερον ἔτι ὀλίγον μεταχειριζονται τον βούτυρον εἰς τὴν Ἑλλαδα, Τουρκίαν, Ἰταλίαν, Πορτογαλίαν καὶ τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας, ὅπου ἀφθονεῖ ἡ ἐλαία.

Ἐρ. Τίνες τόποι εἶναι περίχωροι διὰ τὸν βούτυρον;

Ἀπ. Ἡ Ἀγγλία, Ἰολανδία καὶ Ὀλλανδία.

Ἐρ. Τί καλεῖται βούτυρος εἰς τὰς Ἰνδίας;

Ἀπ. Το ἐκ του γάλακτος τῶν βουβαλων κατὰ μέγα μέρος παρασκευζομενον γ ε ῖ ο ν, ὅπερ υπερβαλλοντως ἀγαπῶσιν οἱ Ἄραβες.

Ἐρ. Πῶς γίνεται ὁ βούτυρος εἰς τὴν Ὁλλ;

Ἀπ. Τὸ πίαρ τίθεται ἐντὸς μεγάλων φλασκίων ἢ ἐντὸς ἀσκῶν, τὰ ὁποῖα βαλλονται ἐπὶ των νώτων ὄνου, καὶ τὸ ζῶον περιφέρεται εἰς ὀλλόν τινα καλπαζον, ἕως οὗ ὁ βούτυρος ἀποχωρισθῇ.

Ἐρ. Τί εἶναι τυρος;

Ἀπ. Γαλα ἢ ἀνθόγαλα πεπηγμένον διὰ θερμανσεως καὶ ἀναμίξεως μετὰ πυτίας.

Ἐρ. Τί εἶναι πυτια;

Ἀπ. Ὁ στόμαχος θηλαζοντος μοσχαρίου, καθαρισθεὶς καὶ γεμισθεὶς ἁλατος· ποσὸν τι τῆς ἁλμης αὐτῆς χύνεται εἰς το θερμὸν γαλα, ὅπερ πήγνυται.

Ἐρ. Πόσ ὁ τυρὸς λαμβανει τὸ σχῆμα, εἰς τὸ ὁποῖον βλέπομεν αὐτον πωλουμενον;

Ἀπ. Τὸ πεπηγμένον γαλα συνθλίβεται μέχρις οὗ ξηρανθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτερον, ἀλατίζεται, βαλλεται ἐντὸς τύπων, καὶ παλιν συνθλίβεται σφιγκτὰ, ὥστε σχηματιζει εἰς τὴν ἀγορὰν κεφαλαιον. Τὸ ἐκθλιβομενον ὀγρὸν, ὀνομάζεται ὀρρὸς (= τσίρος, χουμᾶς).

Ἐρ. Τίς ὁ καλλιτερος ἀγγλικὸς τυρός;

Ἀπ. Ὁ καλούμενος τυρὸς τοῦ Στίλτωνος, γενόμενος εἰς τὰς ἐπαρχίας Χαντιγκτὼν, Λείστερ, Ῥατλανδῶ καὶ Νορθαμπτωνος. Γίνεται ἐξαιρετος ἐνεκα τῆς ἀφθονου νομῆς, ἐξ ἧς βοσκονται αἱ ἀμαλαι.

Ἐρ. Ποῖον εἶδος τυρου εἶναι κοινὸν σχεδὸν εἰς ὅλων τῶν Ἀγγλων τὰς οἰκίας;

Ἀπ. Ὁ τῆς Κέσχαρ καὶ Γλὸστερ, καλούμενος οὕτως ἐκ των ἐπαρχιῶν, ἐξ ὧν προέρχεται· τὰ τυρία τῆς ἐπαρχίας Κέσχμρ εἶναι πολλικὴς τοσον μεγάλα, ὥστε υπερβαίνουσι το βαρος εκατον λιτρῶν ἑκαστον.

Ἐρ. Ἐις τί σύνκεται νὰ ἀποδοθῇ το ἐξαίρετον των τυρῶν αὐτων;

Ἀπ. Εἰς τον χρόνον καθ' ὃν διατηρουται, εἰς τὴν ἀφθονίαν τῆς νομῆς τοῦ τόπου, καὶ εἰς τὴν διατήρησιν πολλων συγχρονως βαμαλων εἰς τροπον ὥστε δυναντι νὰ τυροκομῶσι διὰ μιᾶς ἀμέλξεως χωρὶς νὰ προσθέτωσι δευτέρας ἀμέλξεως γαλα.

Ἐρ. Τί εἶδος ἀγγικου τυρου θεωρεται σχεδον ἴσον κατὰ τὴν ποιοτητα προς το Παρμαϊζαν;

Ἀπ. Το γνωστον υπο το ὀνομα Κέδδαρ, τυροκομουμενον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σαμερσέτσηρ, ὅπου οἱ ἀγροικοι νομαδες περιφερομενοι καὶ εἰδος τι χορτου μεταδιδοντος εἰς τον τυρον τὴν ἰδιαζουσαν ὀσμὴν στιμαδα.

Ἐρ. Τί εἶναι παρμαϊζ τυρός;

Ἀπ. Ὁ περιφημότερος τυρος, τυροκομούμενος ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τοῦ γαλακτος ἀγελῶν βοσκομενων εἰς τὴν ἀρδευσιν νομῆς τῆς Λομβαρδίας, πλησιον Παρμας καὶ Πιακίας. Τυροκομεῖται δὲ κατ' ἰδιαίτερον τινα τρόπον μετὰ πολλῆς ἐπιμελειας καὶ προσοχῆς, καὶ ἀρτύεται διὰ κρόκου (ταρροῦς).

Ἐρ. Τί ἄλλο εἶδος τυρου εἶναι κατα τι ὀνομαστὸν;

Ἀπ. Ὁ καλούμενος τὸ Ῥουέφορ, πολίχνης τῆς Ἐλβετίας εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Φριβόυργου. Εἶναι μίγμα αἰγείου καὶ προβατείου γαλακτος καὶ λιαν εὔχυμον.

Ἐρ. Πόσον μέγεθος εἶχεν ὁ τυρὸς ὁ δοθεὶς εἰς τὴν Βασίλισσαν Βικτορίαν υπο τῶν κατοίκων του χωρίου Οὐέστ Πεννφόρδ.

Ἀπ. Εἶχεν ἑννέα ποδῶν περιφερειαν, τριῶν ποδῶν καὶ ἑνὸς δακτύλου διαμετρον καὶ εἰκοσιδύο δακτύλων ὑψος. Ἐδοθη δὲ εἰς τὴν Βασίλισσαν τὴν 19 φεβρ. 1841 εἰς το ανακτορον του Βακιγχαμ.

Ἐρ. Τί εἶναι γλένα;

Ἀπ. Το χοιρινον λίπος, το τηκομενον καὶ φιλαττόμενον εἰς κομματα, καθαριζόμενος πρότερον ἀπὸ πολλῆς προσοχῆς.

Ἐρ. Εἰς τί κυρίως εἶναι εὔχρηστος;

Ἀπ. Εἰς τὴν μαγειρικὴν, καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν πρὸς κατασκευὴν ἀλοιφῶν, κτλ.

Ἐρ. Τί εἶναι χοιρομμρία τῆς Οὐεστφαλίας;

Ἀπ. Οἱ μπροῖ τοῦ ἀγριοχοίρου καὶ τὰς ὀφαγοὺς καὶ τοιοῦτον ἀμγίον ζῶον ἐλευθερας περιπλανωμενον καὶ κλῶς τρεφομενον.

Ἐρ. Ἔχουν ἰδιαιτεραν τινα γευσιν;

Ἀπ. Μαλιστα· ἐπειδὴ ἐξετέθησαν μῆνάς τινας εἰς τον καπνὸν τῶν καμινεμάτων, ὅπου μόνον ξυλα καιονται.

Ἐρ. Πόθεν ὀνομάζονται χειρομμρία τῆς Οὐεστφαλίας;

Ἀπ. Ἐκ τοῦ νομοῦ τῆς Οὐεστφαλίας ἐν Γερμανίᾳ, περιφήμου δι' αὐτα.

Ἐρ. Τί εἶναι χοιρόπαστον;

Ἀπ. Τα πλαγια μέρη χοίρου, ἁλατισμένα, ἐξηραμένα καὶ καπνισμ.

Ἐρ. Τί εἶναι θια (= τσαι);

Ἀπ. Τὰ ἐξηραμένα φύλλα αἰθαλου, ὅμοιον αὐξανοντος εἰς τὴν Σινικὴν, Ἰαπωνίαν καὶ Σιάμ.

Ἐρ. Ποῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ τόποι;

Ἀπ. Εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐρ. Τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ πρασινης θέας καὶ μελανης θέας;

Ἀπ. Περιεχουσι τινες λέγουσιν, ὅτι θέν ὑπάρχει εἰμὴ ἐν μονον εἶδος τυποῦ, καὶ ὅτι ὅλα τα πωλουμενα εἰς το ἐμπόριον εἴδη διαφέρουσι μόνον καθ' ὅσον τὰ φύλλα συλλέγονται τρυφερὰ ἢ ὅταν αὐξήσωσιν ἐντελῶς, ἐκ τούτου, καὶ ἐκ τῆς φύσεως τῆς γῆς, τῆς καλλιεργείας καὶ τοῦ τρόπου τῆς ξηρανσεως προέρχονται αἱ κατὰ τὸ φαινομενον διαφορα.

Ἐρ. Συγκρινοῦσιν ὅμως, εἰς τὴν γνώμην ταύτην οἱ βοτανικοί;

Ἀπ. Ὄχι· τινὲς νομίζουσιν ὅτι ὑπαρχουσι τουλαχιστον δύο εἴδη, διαφέροντα κατὰ τὰ φύλλα, καὶ ἰδίως κατὰ τὰ ἄνθη αὐτων· ὅτι ἡ μεν μέλαινα θέα τῆς Βοχέας ἔχει ἄνθος σύνθετον ἀπο ἓξ πέταλα, τῆς δὲ πρασινης θέας το ἄνθος ἔχει ἑνὸς πέταλα.

Ἐρ. Τίς ἡ ἐπιμαρτυρεῖται τόρα γνώμη;

Ἀπ. Ὅτι καὶ ἡ μελαινα καὶ ἡ πρασινη θέα παρεκυψαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ.

Ἐρ. Τίς πρῶτος εἰσήγαγε τὴν θέαν ταύτην εἰς τὴν Εὐρώπην;

Ἀπ. Ὁλλανδὸς τις ἔμπορος, κατὰ τὰ 1610, ὅστις ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ τῶν Σινων ἀνταλλαξας ἔμπορα ἐλλήσφακον.

Ἐρ. Εὐχαριστήθησαν πολὺ ἐκ τοῦ φυτοῦ τούτου;

Ἀπ. Μαλιστα· καὶ ὀνόμασαν αὐτὸ τὴν θεωρικὴν εὐρωπαϊκὴν βοτανικὴν, ἀποδίδοντες αὐτῇ πολλὰς ἐνεργειακὰς ἐνεργείας.

Ἐρ. Ἐξάγονται κατ' ἔτος μεγάλαι ποσότητες φύλλων ἐλλήσφακου, ἐξηραμένων ὡς τὰ φύλλα τῆς θέας, καὶ μεταφερονται ὑπο των Ὀλλανδῶν εἰς τὴν Σινικὴν;

Ἀπ. Μαλιστα· καὶ τοσοῦτο προτιμῶσι αὐτὸν ἀπὸ τὴν θεαν, ὥστε αὐτὴ μιᾶς ὁκάδος ἐλλήσφακου δίδουσι τέσσαρας ὁκάδας θέας.

(Ἕπεται συνέχεια).

Φιγιανὴ ἐθιμοταξία.

Τὸ κωμικώτατον ὅλων τῶν εἰδῶν τοῦ σεβασμοῦ, ἢ, ὡς νομίζει ὅτι πρέπει νὰ τὸ ὀνομασῃ ταξειδιώτης τις «τὸ ἐθιμοταξίας» εἶναι τὸ ἐθιμον τοῦ ἀν ὁ κύριος παρκπατικῆς καὶ πέσῃ, οἱ ὑπηρεται ὀφείλουσι νὰ πραξῃ τι τοι τὸ ἴδιον. Ἐν τοιοῦτον λίαν διακριτικὸν παρκοῦγμα καὶ ἀναμφιβόλως ἰσχυρὰς ἀποδεικνύον τὴν ἐπιμονὴν μεθ' ἧς οἱ ἀλλόκοτοι αὐτοὶ ἀκοὶ μένουσιν εἰς τὰς περὶ ὀρθοῦ καὶ ἐσφαλμένου ἰδίας των. Οἱ διασπαρτεροι ἄνθρες ἰδίως ἐπεδύσαν νὰ ἐλθωσιν εἰς τὸ πλοῖον μας καὶ συμφωνῃσι μεθ' ἡμῶν. Εἰς προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν ἤρξετο ἀρκετὰ συχνὰ· ἤτο, ὡς ὑπέθετ τις, μέγας φιλοστοχος μεταξὺ τῶν Φιγιανῶν, καθότι κάτα πᾶσαν περίστασιν ἔφερεν μεθ' ἑαυτοῦ ζεύγος ὑπηρετῶν. Ὅτου συνέβη ἡμέραν τινὰ ἑνὸ συνεγνέσατο μεθ' ἡμῶν νὰ ἔχωμεν καμπανίτην οἶνον· ὁ φόλος μας ἐνοστιμεύετο τὸ ποτον, καὶ ποτήριον μετὰ ποτήριον ἔφυσεν εἰς το σταδιον τῆς κρασοκατανύξεως, ὥστε ἐχαιρέ τις νὰ τον βλέπῃ. Ἔκαστος δύναται νὰ φαντασθῇ το αποτέλεσμα· διηγήσθη πολὺ καὶ ἤθελε νὰ χορεύσῃ κτλ. καὶ ἐπὶ τέλους ὅτε εἶς ἐξ ἡμῶν μετέβη εἰς το παραλιον νὰ τὸν ἀποδιώξῃ, ἤκουσε μόνον ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν ἤθελε παρὰ νὰ συνοδευθῇ κατ' οἶκον. Τρεις τον συνωδεύσαμεν, καὶ δὲν μετενόησα τὸ κατ' ἐμὲ διὰ τοῦτο, διότι οὐδέποτε ἐπὶ τῆς ζωῆς μου ἐγέλασα περισσότερον. Μόλις ἔξερχομ προῆλθ διαφορὰ ὀργνιὰς ὅτε ἡ αὐτοῦ ὑψηλότης ναναγήσασα ἔπεσε πρῆσωπα. Ὁποία δὲ ἡ ἐκπλῆξις μας ὅτε καταβάντες εὕρομεν καὶ τοὺς δυο ὑπηρέτας εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν! Ἰὰς δὲ ἐλλοιζῆτο αὐτος, οὕτω καὶ οἱ ὑπηρεται. Μετὰ διαφόρους πτώσεις καὶ ἐγέρσεις ὁ ἀρχηγος ἔπεσεν εἰς μακρὸν τι κοίλωμα, ἐξ οὗ προσεπαθησεν ἄπαξ ἢ δις νὰ ἐγερθῇ μετὰ ταῦτα ἤρχισε θέσας τὴν μίαν κνήμην ἐπὶ τῆς ἑτέρας καὶ ὑπομειδιῶν νὰ σιγῇτεια μακραν τινα διήγησιν, περὶ των καταρθωματων του ἀναμφιβόλως πραγματευομένου. Τὸν παρετηρουμεν προσεκτικὸς ἐπὶ τινα χρόνον, καὶ τέλος ἀποκλαυσαντες ἐκ τοῦ γέλωτος ὑπνώθημεν αὐτὸν καλὴν νύκτα. Τὸ τελευταῖον πρᾶγμα, το οποῖον εἴδομεν, σφῆξαντες τὰ νότια, ἦτο το ὁμοιοσχηματιστον τοῦ κυρίου καὶ των ὑπηρετων. Τοιοῦτον εἶναι το λεγομενον «βάλε μαρκι» το περιεγγυτερον ἐξ ὅλων των ἐθίμων ἐξ ὅσων ποτε εἶδεν ὁ ταξειδιώτης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5 Μαρτίου 1862.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ.— Σ ι τ ο ς. Ἡ ἀγορὰ τῶν σιτηρῶν ἤρξατο ἀναλαμβάνῃ ἀπὸ τῆς θολερᾶς καταστάσεως, εἰς ἣν ἀπό τινος εἶχε περιπέσει. Τὴν παρεθοῦσαν Δευτέραν οἱ σιτοπῶλαι ἠθελησαν νὰ ἐπιτύχωσιν ἐν ἀλλίνοις τὸ κουάρτερ περισσότερον. Ἡ ἀγορὰ ὅμως ἦτο καλὴ, ἀλλ' αἱ τιμαὶ ὀλιγίαν ὑπέστησαν ἀλλοίωσιν· οἱ κάμοι καὶ οἱ πίτοι ἐπωλήθησαν εἰς τὰς αὐτὰς τῆς παραβοῦσης ἑβδομάδος τιμάς. Ὁ βρόμος ἦτο βραδυπώλητος καὶ αἱ τιμαὶ αὐτοῦ ἀμετάβλητοι.

Αἱ ἐξωτερικαὶ ἀγοραὶ ὅλεγον ἠλλοιώθησαν. Ἡ τῆς Γαλλίας ὅμως ἔτι καθ' ὑπερβολὴν θολερὰ καὶ ἔκπτωσις μέχρις 69ρ. τὸ 157 κιλόγραμ ἦτο περιωρισμένη καὶ αἱ τιμαὶ εὐχρεῖς. Ἡ τῆς Ἀμβούργου ὅμως ἦτον ἀνωλόεσα καὶ ἀρίστας ποιότητος σῖτος πολλοὺς ἔμενε εἰς τὰς 69. τὸ κουάρτερ. Ἡ τῆς Ῥοττερδάμης ὅμως ἦτον εἰς καλλιτέραν κατάστασιν καὶ ἡ τοῦ Ἀμβούργου εἰς γαλήνην. Αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐν Οὐγγαρίᾳ ἦσαν σταθερὰ καὶ ὑψηλαὶ. Εἰς Πετρούπολιν ἀρίστης ποιότητος σῖτος ἐτιμᾶτο 43/., βρίζα 33/9, βρόμος 21 — 22/. ὀυδεμία ὅμως πρᾶξις ἔλαβε χώραν, διότι ἡ ἐξαγωγὴ ἐμποδίσθη ὑπὸ τοῦ παγους. Εἰς Ὀδησσὸν ὁ παρακατιὼς σῖτος ἦτον ἔκπτωτος, ἀλλ' ὁ τῆς καλλιτερας ποιότητος ἦτον ὑπεστηριγμένος ἕνεκα τῆς σπανιας αὐτοῦ. Εἰς Τεργεστὸν ὅμως ἐγένοντο ἀληθροὶ πράξεις πρὸς τὴν ἐπιτόπιον κατανάλωσιν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν. Εἰς Ἐπιστάν ἐγχώριος σῖτος ἐτιμᾶτο 47/—53/., ἀραβόσιτος 43/. Δουνάβεως 34/6, βρόμος Μαύρης Θαλάσσης 18/—18/6 τὸ κουάρτερ. Ἡ ἀγορὰ τοῦ σίτου εἰς Λιβόβον ἦτο θολερὰ· ἀπαλὸς σῖτος ἐτιμᾶτο 39/6, σκληρὸς 37/., βρίζα 37/6, κριθὴ 29/.

Αἱ ἀφίξεις ἀπὸ τῆς 20 λήξαντος ἀνεβήσαν εἰς 39 φορτια, ἐξ ὧν 39 ἦσαν σῖτου, 11 ἀραβοσίτου καὶ 9 ἀναφόρων ἀλλων εἴδων. Ὀ-λίγον Γίρκα ἐπωλήθη πρὸς 48/., 49/, 49/6 καὶ 45/ δια το Κόρν, Ταγκρίου Γίρκα πρὸς 48/., Βεγκρας πρὸς 34/., Σκιδῆς πρὸς 36/6 —37/. καὶ 38/., Ῥουμελίας πρὸς 43/6 καὶ 44/., Γαλαξίου πρὸς 47—48/. καὶ 44/6, Ἰβραΐλας πρὸς 44/6 καὶ 45/., Ὀδησσοῦ Πολωνίας πρὸς 45/—46/6, Σανδομίρας πρὸς 55/., Ἰόβας ἠλεκτρωτοῦδες πρὸς 52/6, Ὀδησσοῦ Γίρκα σκληρὸς δια τὴν Εὐρώπην πρὸς 52/6. Πέντε φορτία ἀραβοσίτου πρὸς 32/6—33/6. Ἐξ φορτία κριθῆς πρὸς 24/—24/6, καὶ ἐν φορτίον βρίζης δια τὴν Εὐρώπην πρὸς 33/6 το κουάρτερ.

Αἱ πωλήσεις τῆς παρεθούσης ἑβδομάδος ἀνέβησαν εἰς 78,092 κουάρτερ σίτου. Ἡ δὲ εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Μεγάλης Βριττανίας εἰσαγωγὴ σίτου καὶ ἀλεύρου κατὰ τὴν ἑβδομάδα λήγουσαν τὴν 19 Φεβρουαρίου ἀνέβη εἰς 83,124 κουάρτερ.

ΣΠΟΡΟΙ.— Ἡ ἀγορὰ τῶν σπόρων ἦν ἤττον δραστικὴ παρ' ὅ,τι ἔπρεπε νὰ ἴδῃ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν, ἀπὸ τῆς παρεθούσης ὅμως Δευτέρας ἤρξατο καλλιτέρα ζήτησις καὶ αἱ τιμαὶ ὑπεστηρίχθησαν ἀλλ' ἄνευ πολλῶν πράξεων. Μεκρῶν πράξεις ἐγένοντο ἐπὶ ἐρυθροῦ μαδίου εἰς πλήρεις τιμάς. Τὸ λευκὸν ὅμως μαδίς διετήρησε τὰς τιμὰς του. Τὸ τριφύλλιον ἦτον εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν. Ἡ δ

Ο ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ 1861 ΤΟΥ **ΟΥΑΙΤ**

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΠΙΔΕΣΜΟΣ.

Ἐθεωρήθη ὑπὸ περισσοῦ δικαιοσίων πατρῶν ὡς ἡ ἀποτελεσματικωτέρα ἐρεύρεσις εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐντερικοῦς. Χρῆσις χαλυβδίνου ἐλαστηρίου, πολλάκις ἐπιβλαβῆ ἔχοντος ἀποτελέσματα, δὲν γίνεται· εἶναι ἁπαλὸν ὑπόδεσμα περὶ τὸ σῶμα δεδεμένον, ἐνῷ ὡς ἀνθισταμένη δύναμις ὑπάρχει τὸ προσκεφάλαιον καὶ τὸ προνομιοῦχον μοχλίον εὐκολότατα καὶ ἐγχύτατα προσαρμοζόμενα, ὥστε οὐδαμῶς φαίνονται· δύναται δὲ εἰς καὶ λοιμώμενος νὰ φέρῃ. Περιγραφὴν δύναταί τις νὰ λάβῃ ἅμα αἰτήσει, καὶ ὁ ἐπίδεσμος ἀποστέλλεται διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἂν ἀποσταλῇ πρὸς τὸν ἐργοστασιάρχην Mr WHITE, 228, Piccadilly, London, ἢ περίμετρος τοῦ σώματος, ὑπὸ δακτύλους κατωθεν τοῦ ἰσχίου.

Τιμὴ ἑτερο-πλεύρου ἐπιδέσμου 16σ., 21., 26σ. 6δ. καὶ 31σ. 6δ.
Τιμὴ ἀμφι-πλεύρου 31σ. 6δ., 42σ., καὶ 52σ. 6δ.
Τιμὴ ὀμφαλικοῦ ἐπιδέσματος 42σ., καὶ 52σ. 6δ.

ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΠΕΡΙΠΟΔΙΑ, ΕΠΙΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΟΝΑΤΟΣ, κτλ.

Δι' ἐξογκώμενας φλέβας καὶ διὰ πάσας τὰς ἐξασθενήσεις καὶ ἐξογκώσεις τῶν κνημῶν, ἐξαρθρώσεις κτλ. Εἶναι πορώδη, λεπτὰ καὶ εὐθυνά, καὶ φοροῦνται ὡς τὰ συνήθη περισπόδια. Τιμὴ 4σ. 6δ., 7σ. 6., 10σ. καὶ 16σ. ἕκαστον.

JOHN WHITE, ἐργοστασιάρχης
228, Piccatilly, London

JOHN GOSNELL & Co. (*πρώην* PRICE & GOSNELL
Προσκαλοῦν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ ἀκόλουθα μύρα
Του JOHN GOSNELL & Co., αἱ ἀρωματισαὶ βρύσαι, πεῖζόμεναι ἐκφέρουν γλυκυτάτην εὐωδίαν.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., ἡ διϋλισμένη λεβαντίς συνιστᾶται διὰ δωμάτια ἀσθενῶν καὶ ὡς ἡ καλλιτέρα καὶ γνησιωτέρα τῶν ὅσων ἐξ ἀνθέων γίνονται.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co., τὸ γνήσιον καὶ μελανὸν σαπουνὶ τοῦ Οὐϊντζωρ εἶναι οἰκονομικὸν καὶ παλαιόν. Ἐξαλείφει τὴν κοκκινάδα καὶ ἐλληρότητα τοῦ δέρματος, καὶ καθιστᾷ αὐτὸ λεῖον καὶ λευκόν.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. Εὐγενὲς ἄρωμα εἶναι τὸ εὐγενέστερον—
Το ΕΥΓΕΝΕΣ ΠΑΧΥΜΕΡΟΝ (*πομάδα*) συνιστᾶται διὰ τὴν εὐωδίαν του καὶ τὴν τῆς αὐξήσεως τῆς κόμης ἐπιρροήν του.
Το ΕΥΓΕΝΕΣ ΣΑΠΟΥΝΙ (*σκέρμ.* ὡς τὸ καλλίτερον καὶ μαλακτικώτερον
Του ΓΑΡΙΒΑΛΔΗ Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ εἶναι τὸ ἐκλεκτότερον μύρον.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. ἡ ζύμη διὰ τοὺς ὀδόντας εἶναι ἡ καλλιτέρα ὅλων τῶν κόνεων, ἀστρίζει τοὺς ὀδόντας, προστατεύει τὸν σμάλτον καὶ δίδει εὐωδίαν εἰς τὸ στόμα.
ΣΤΙΓΜΙΔΙΑ ΒΑΦΗ ΤΩΝ ΚΟΜΗΣ βεβαία νὰ σχηματίσῃ κάθε εἶδους μελανοῦ ἢ μαλὲ φυσικοῦ χ;ῆματος. Δὲν βάπτει τὴν κόμην καὶ δὲν ἔχει ὀσωδίαν.
Τοῦ JOHN GOSNELL & Co. προνομιοῦχος βουρτσα ταυτοχρόνως παστρεύει καὶ λαμπρύνει τὴν κόμην.
Στέλλονται καταλογοι παντοῦ καὶ διαταγαὶ ἐντελοῦντο· Κατασκευάζονται 12, Three King-Ceurt Lombard St. London.

ΠΑΓΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΣ
ΦΥΛΑΛΔΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΟΜΕΝΟΝ
ΠΕΡΙ ΟΛΩΣ ΝΕΑΣ ΚΑΙ ΑΠΛΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ ΨΥΧΟΥΣ.
(Δι' οἰκιακὰς ἀνάγκας)

Διὰ τεχνητῶν ἢ φυσικῶν μέσων,

Οὐσης ὅλως νέας ἐφαρμογῆς τῆς γνωστῆς ἀρχῆς τοῦ ἐμβόλου τῆς ἀντλίας καὶ ἐπιτυχῶς ἐφαρμοσθείσης εἰς τὴν ψηκτικὴν μηχανὴν καὶ τὸν ψήκτην οἴνου τοῦ ASH.

Προνόμιον διὰ τὴν μηχανὴν ἐδόθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1861.)
Τὸ φυλλάδιον ἀποστέλλεται ἐλευθέρως διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἐπὶ τῇ αἰτήσει πρὸς τὸν
GEORGE SIMPSON
Μόνον κατασκευασκευαστὴν τῶν μηχανῶν,
315, Oxford-St., πλησίον Harewood Gates, London.

ΣΗΜ. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο δίδει ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς μόνης ἐντελοῦς καὶ ἀξιολόγου μηχανῆς τῆς παραγωγούσης παγου (εἰς τὰ θερμὰ κλίματα) καὶ ταχεῖως ψυχραινουσης τὸν οἶνον κτλ. ὁμοῦ ἢ χωριστά.

ΤΟΙΣ ΕΜΠΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙΣ.

Παρισίων καὶ Λονδίνου καθρεπτῶν καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων ἐργοστάσιον, 398 καὶ 399, Oxford-street, London W., συστηθὲν τὸ 1822. Ὁ CHARLES NOSOTTI προσκαλεῖ τοὺς, ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιδιωρθώσωσι τὰ κεχρυσωμένα οἰκιακὰ ἔπιπλα ἀρίστης κατασκευῆς συνιστάμενα ἐκ καθρεπτῶν τοῦ τοίχου καὶ τῆς τραπέζης παντὸς εἴδους τραπεζῶν ὄπιθλων καὶ μονῶν, κομῶν, καθελῶν, γραφίων, κορνιζῶν εἰκόνων, ἀνθοδοχείων, κτλ. κτλ. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἀπέστησε μεγίστην φήμην διὰ τὰς ἀρίστας ποιότητας τῶν πραγματιῶν του. Οἱ πλουσκτῆται ἰδίως ὀρείλουσι νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῶν ἐπίπλων τοῦ καταστήματος τούτου, κατασκευαζομένων πρὸς στολισμὸν τῶν αἰθουσῶν καὶ δωματίων τῶν πλοίων. Εἴσοδος, 398 καὶ 399, Oxford-street. W. Ἐργοστασιον, 3 καὶ 4, Great Chapel-street, καὶ 102, Dean-street Διαταγαὶ πρέπει νὰ στέλλονται πρὸς τὸν K. J F. O'BRIEN, 33, Brompton Sq. S.W. London

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΚΑΠΝΟΣ πρὸς 10/ τὴν λίτραν. Ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ἔχῃ δεῖγμα, ἂν ἀποταυθῇ πρὸς τὸν K. K, 19, Shannon Terrace, Broke Road, Dalston

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ.

ΑΛΟΙΦΗ ΤΟΥ ΩΛΛΟΥΑΙΗ.

Διὰ παντοειδεῖς πόνους καὶ ἄκη ὁπουδήποτε τοῦ σώματος.

Ο πάσχων ωτερικῶς ἐξωτερικὴν ἐπιζητεῖ θεραπείαν. Τῷ δὲ ἐσωτερικῶς πάσχοντι φαίνεται ἀπίθανος ἡ ἐξωτερικὴ θεραπεία· καὶ ὅμως τὸ ἅλας διαπερᾷ τὰ κρέας, ὁσονδήποτε παχὺ καὶ ἂν ᾖ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ ὀζᾶ. Οὕτω διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης δύναται νὰ θεραπευθῶσι καὶ αὐτὰ τὰ ἀνθότατα πάθη.

Διὰ κνημαλγίας, στηθαλγίας, καὶ χρόνια ἕλκη.

Ἡ ἀλοιφὴ αὕτη ἀείποτε, ἐθεράπευσε τραύματα, πληγὰς, ἕλκη, ὡς ἀπὸ δεκαετίας ὑπὸ τῶν νοσοτοποιητικῶν τῶν ὡς ἀθεραπεύτων ἀποδεδιθέντων ἐκ νοσοκομείων, καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀλοιφῆς ταύτης θεραπευθέντων.

Δι' ἐπιδερμικὰ καὶ σκουρβουτικὰ νοσήματα.

Εἰς ταῦτα ἡ ἀλοιφὴ πρέπει νὰ τριφθῇ ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς διὰ καταποτὶων καθαρτικῶν τοῦ αἵματος, ἐνῷ ἐνέργει ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ δέρματος.

Δι' ὕδρωπα.

Τὸ νόσημα τοῦτο σπανιως θεραπεύεται διὰ συνήθους θεραπειας. Πρέπει νὰ μένῃ ἄρρωστος χρῆσις ἀλοιφῆς καὶ ὀρασταρκὴς τρῖψις τῶν πασχόντων μερῶν, τοὐλάχιστον δὶς τῆς ἡμέρας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς παθήσεως. Ὁ πάσχων πρέπει νὰ τρώγῃ ἀρθόνως ζωϊκὴν τροφὴν, νὰ διατρίβῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εἰς ὑπαιθρον, καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ κατοπότια κατὰ τὰς ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς ἐπίτευξιν τῆς θεραπείας, ἐκτὸς ἐὰν ἤνται εἰς τοιαύτην ἡλικίαν, ἥτις απαιτεῖ παρατασιν τῆς θεραπείας πρὸς ἐξελειψιν τοῦ νοσήματος.

Ἀρξάσθω δὲ ἢ τε ἀλοιφὴ καὶ τὰ κατοπότια εἰς τὰ ἑξῆς νοσήματα τοὺς ῥευματισμοὺς, τὴν ποδαγρίαν, τὴν πλευραλγίαν, τὴν κεφαλαλγίαν, τοὺς πονοδαίμους, τ' ἀποστήματα, τὸν καρκῖνον, τοὺς λειχῆνας, τὰ χειμῶνα, τὰς ῥαγάδας, τὰ ἐξοχώματα τῶν ἀδένων, τὰς αἱμορῤῥοΐδας, τοὺς κυλους, τὰ ὀζήματα τῶν κονυπῶν, καὶ ἄλλων ὀχληρῶν μυῶν, τὴν φλεστουλλαν, τὰ κούρατα, τὰς ὀσθηλίας, τὰ περικνήματα, τὰ ἐξωλιθμάτα, τὰς τυλώσεις, τὰς χοιράδας, ἐπιδερμικὰ νοσήματα, πληγὰς, ἕλκη, καὶ καθεξῆς

Τὰ κατοπότια καὶ ἡ ἀλοιφὴ πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ καθηγητοῦ Ὀλλουαϊέ(Holloway) 244 Strand, près de Temple Bar, à Londres, καὶ παρὰ πασι σχεδὸν τοῖς ἐντιμοις φαρμακοπώλαις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.— Τιμὴ 1σελ. 1ξδ., 4σ. 6δ., 11σ., 22σ., καὶ 33σ. ἕκαστον δοχεῖον κατὰ τὸ μέγεθος. Ὁ τὰ μεγαλείτερα λαμβάνων ἔχει μεγαλειτέραν ὠφέλειαν. Ὁδηγίαι διὰ τὸν πάσχοντα εἰς οἱουδήποτε νοσήματος προσκολλῶνται ἐν ἑκάστῳ δοχείῳ.

HOLLOWAY
ΧΑΠΗ ΚΑΙ ΑΛΟΙΦΑΙ.
Ζητοῦνται Πράκτορες

Ἐν Ἑλλάδι ἐν ὅσῳ ἄλλοῦ δὲν ὑπάρχουσι τοιοῦτοι πρὸς πώλησιν τῶν δύο τουτων περιῤῥήμων ἰαματικων. Ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐχῃ τὴν πρακτορίαν του Κατοστήματος Holloway, 244, Strand, London, δύναται νὰ απευθυνθῇ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν ἀνωτέρω διεύθυνσιν, συμβιβαζόμενος περὶ τῆς προμηθείας.

ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ
ΤΟΥ SINGER.
72, CORNHILL, LONDON, E. C.

Ἐριστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπὶ τῆς ἀρχαιοτέρων καὶ τελειοτέρων τούτων μηχανῶν τῆς ῥαπτικῆς. Εἶναι χρήσιμοι εἰς πάντα ὅσον τὸ τέχνας, κτοι εἰς τὸ ΡΑΠΤΑΣ, ΥΠΟΛΗΜΑΤΟΝΤΑΣ, ΜΟΔΙΣΤΑΣ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην δοσ ῥαπτικῆς. Πλεῖστον τῶν ΤΟΥΑΙΤ εὑρίσκονται εἰς καθημερινὴν χρῆσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, Ἰρλανδίᾳ, Σκωτίᾳ, Γαλλίᾳ, Γερμανίᾳ, Λουσσία, Ρωσίᾳ καὶ ἄλλαις χώραις τῆς Εὐρώπης. Ἥστε ασεογνωσμένοι ἄρτι νὰ ἤναι κάτοχος μιᾶς τοιαύτης μηχανῆς· ὁύτε δὲ ἀνάγκαι νὰ κατασκευάζῃ ἀνθρωπος ἄλλο πότε ἔργον τῆς ῥαπτικῆς, ὅλον ταχύτερον ἢ διὰ τῆς χειρός. Πᾶς ἐργοστασιάρχης, ὅστις εἰσάγει τὴν μηχανὴν ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του, θεῖει κερδίσει περισσότερον ἢ παντος ἄλλου τρόπου. Αἱ μηχαναὶ αὗται κάμνουσι τὸ αὐτὸ ὡς τὰ χεῖρες ῥάψιμον καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἀποδείχθη προτιμότερον ἢ τῆς χειρός. Τοῦτο δὲ ἀπέδειξαν τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ τοσαῦτα κατασκευασθέντα φορέματα, κτλ. κτλ.

Ἔχομεν τὰς λαμπροτέρας μηχανὰς εἰς θήκας παντὸς εἴδους καὶ οἰκειακὴν χρῆσιν, ὧν αἱ τιμαὶ εἶναι ἀπὸ λίρας 15 ἕως 20 ἑκάστης. Αἱ μηχαναὶ μας πρὸς χρῆσιν τῶν ραπτῶν καὶ ὑποδηματοποιῶν πρὸς 13 ἕως 15. Δίδονται δ' ἄλαι ὑπ' ἐγγύησιν. Στέλνομεν μεθ' ἑκάστης μηχανῆς καὶ ὁδηγίας εὐκολοτάτας, τυπωμένας, καὶ ὁ ἀποστολεύς εἰς τὴν ἐν θυνσιν τῆς ἐφημερίδος ταύτης θέλει λάβει πληροφορίας περὶ τῆς ῥαμμ. Διατηρῶ συνοδευομένῳ μεθ' ἑνὸς τραβέζματος ἐπὶ τινος τραπέζης τοῦ Λονδίνου, ἐστιάτεται παραχρῆμα. Διαταγαὶ δύνανται νὰ στέλλωσι καὶ πρὸς τὸν K. JOHN F. O'BRIEN εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος ταύτης. Μεγάλη κατανάλωσις δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν μηχανῶν τούτων, ἂν ἀξιόχρεοὶ τις ἠθέλεν ἀναλάβει νὰ γείνῃ πράκτωρ ἡμῶν· θέλομεν τον ἐφοδιάσει ἀὶς μηχανὰς καὶ τὰ ἀναγκαῖα χρεωλύτα ὑποτίμησιν τῶν ἀνωτέρω τιμῶν.

I. M. SINGER & Co.
72, Cornhill E C.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ BENSON.
Χρυσᾶ πωλοῦνται ἀπὸ 4 ἕως 100 γινέας.
Ἀργυρᾶ » » 2 » 50 »
Τὰ ὡρολόγια στέλλονται πανταχοῦ δι' ἐξόδων τοῦ ὡρολογοποιοῦ
Διεύθυνσις 33 καὶ 34, Ludgate Hill, London E. C.
Παραγγελίαι δύνανται νὰ σταλῶσι καὶ πρὸς τὸν K.
J. F O'BRIEN, 33, Brompton Square.

BENJAMIN FOWLER & CO., WHITEFRIARS ST., FLEET ST. LONDON,
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΤΛΙΩΝ,
ΕΥΜΕΤΑΚΟΜΙΣΤΩΝ Ἡ ΣΤΕΡΕΩΝ, ΔΙΑ ΒΑΘΕΑ Ἡ ΜΗ ΦΡΕΑΤΑ, ΕΝΤΟΜΑΣ, ΔΕΞΑΜΕΛ ΑΣ, κτλ., ΚΑΤΑΛΛΗΛΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ, ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ, ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ, ΕΡΓΟΛΑΒΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑ ΑΛΛΟΝ ΣΚΟΠΟΝ,
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΟΥΣΩΝ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ, ΙΠΠΟΥ, ΥΔΑΤΟΣ, ΑΝΕΜΟΥ Ἢ ΑΤΜΟΥ.

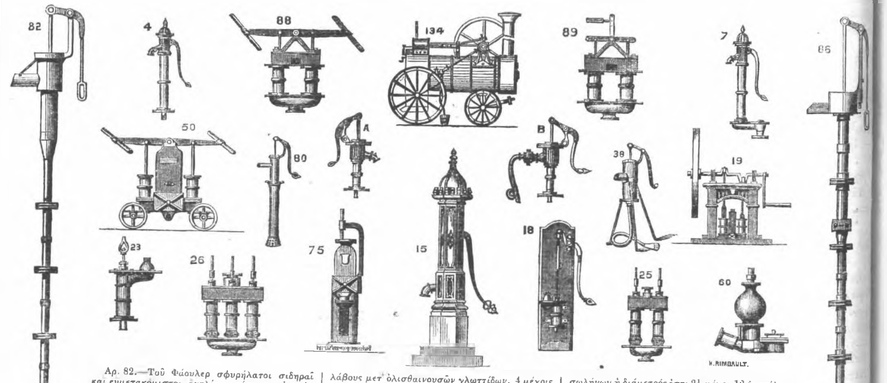

Αρ. 82.—Τοῦ Φάουλερ σφυρήλατοι σιδηραῖ καὶ ευμετακόμιστοι ἀντλίαι χρησιμοι εἰς τοὺς ἐργολάβους καὶ ανασκάπτοντας, οἱουδήποτε μήκους. Ἐχουσαι σωλῆνας διαμέτρου 4 μέχρι 9 δακτύλων.

Αρ. 4.—Αἱ βελτιωθεῖσαι χυταὶ καὶ μετέπεσα τρυπωμεναι ἀντλίαι διὰ γενικοὺς σκοποὺς μετ' ὀρειχαλκίνων γλωττίδων κασσιτερομολύβδινα ἄκρων, περιαιρετῶν ἢ μετὰ δέρματος διὰ μέσου 2½ δακτύλων μέχρι 5 δακτ. διαμετρου σωλήνων.

88 καὶ 89.—Αἱ μὲ δύο σωλῆνας ἀντλίαι τοῦ Φάουλερ σφυρήλατοι σιδηραῖ καὶ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ ἐνεργουσαι εἰς οἱονδήποτε μῆκος καὶ βάθος. Διάμετρος σωλήνων 6 μέχρι 30 δακτ.

134.—Φορηταὶ ἀτμομηχαναὶ τῆς ὁράστης νεωτέρας κατασκευῆς πρὸς ἀντλησιν, πριόνισιν, περιστροφὴν, κτλ. δι' ἐνικείασιν ἢ πώλησιν.

7.—Προσομοιοῦσαι ἀντλίαι τοῦ Φάουλερ μὲ παραπλεύρους γλωττίδας καὶ εὐκόλως ἐπιδιορθουμεναι, ἀν χαλάσωσιν, μὲ ὀρειχαλκίνους καθίσεις. Μεγέθος 2½ ἕως 5 δακτ.

86.—Αἱ προυμοιοῦσαι φορηταὶ συρσβεστικαὶ ἀντλίαι τοῦ Χόλμαν εἶναι ὑπερβαλλόντως ἁπαλαὶ καὶ τελεσματικαὶ καὶ ἰσχυραὶ, εἰς πολὺ μετριας τιμὰς.

80.—Φορηταὶ ἀντλίαι, σφυρήλατοι δι' ἐργολάβους μετ' ὀλισθαινουσῶν γλωττίδων. 4 μέχρις 9 δακτ. διαμ. σωλήνων.

Σχῆμα Α.—Αἱ βελτιωμέναι μικραὶ ἀντλίαι δι' ἀγροκτηνία καὶ ὑποσέγους κήπους, φέρουσαι τὸ ὕδωρ ὅπου τὰς διευθύνουσι μὲ ὀρειχαλκίνους γλωττίδας. Ἄκρα διὰ μολυβδίνους περιαιρετοὺς ἢ μετὰ δέρματος διὰ μέσου σωλήνος.

Σχ. Β.—Ὠσαύτως ἀντλίαι, φέρουσαι μακραν τὸ ὕδωρ μὲ κρουνοὺς ἐχοντας ἐνώσεις κασσιτερομόλυβος περιαιρετὰς ἢ ἑτοίμους διὰ χαμηλοὺς σωλῆνας καὶ ἄκρα ὁμοίως.

38.—Φορηταὶ, σφυρήλατοι, σιδηραῖ ἢ χάλκιναι ἀντλίαι ἐπὶ τριπόδος μὲ βελτιωθέισας γλωττίδας καὶ ἐνώσεις μετ' εὐκάμπτου ἐξ Ἰνδικοῦ κόμμεως σωλῆνος.

19.—Ἀντλίαι προυμοιοῦχοι τοῦ Χόλμαν ὡθούσαι μακρὰν τὸ ὕδωρ μετὰ δύο σωλήνων ἐξ ὀρειχάλκου, μετὰ θυρῶν εἰς τὰς γλωττίδας, τροχοὺ καὶ περιαιρετῶν χειρίδων, ὅπως προμηθεύωσιν ὕδωρ εἰς δεξαμενὰς οἰκιῶν κτλ.

23.—Ὀρειχάλκιναι ἢ σιδηραὶ ἀντλίαι διὰ βάθεα ὁρίατα μετὰ τετραγωνων ἄκρων καὶ διαφόρων μηχανισμῶν πρὸς ἐνεργειαν.

26.—Φαουλερ ὀρειχάλκινοι ἢ σιδηραὶ ἀντλίαι διὰ μικρὰ σωλήνας διὰ βάθεα ὁρίατα μετὰ ἢ ἄνευ μηχανισμοῦ πρὸς κίνησιν δι' ἵππου ἢ ἀτμοῦ. Τῶν σωλήνων ἢ διαμέτρὸς ἐστι 2½ μέχρι 12 δακτύλων

75.—Προυμοιοῦχοι ἀντλίαι τοῦ Χόλμαν διπλῆς ἐνεργείας, κατάλληλοι εἰς κίνησιν δι' ἀτμοῦ ἢ ἵππου. Σωλῆνων διάμετρος 3 ἕως 15 δακτύλων. Αἱ ἀντλίαι αὗται εἶναι ἐξαίρετοι διὰ πλιεθοποιεῖα, ἐργοστάσια καὶ ἄλλους σκοποὺς.

15.—Ἀντλίαι πεποικιλμέναι διαφόρων εἰδῶν. Εἰκονογραφίαι τῶν ἀντλιῶν τούτων μετὰ τῶν τιμῶν αὐτῶν δίδονται.

18.—Βελτιωμεναι, ὠθοῦσαι τὸ ὕδωρ ἢ οὐ, ὀρειχάλκιναι ἢ σιδηραὶ ἀντλίαι, ἐπὶ σανίδων μετὰ κασσιτερωμένων, περιαιρετῶν ἢ μετὰ δέρματος διὰ μέσου κρουνῶν καὶ ἄκρων. Διάμετρος σωλήνων 2 μέχρι 6 δακτύλων.

25.—Αἱ ὀρειχάλκιναι μὲ δύο σωλῆνας ἀντλίαι διὰ βαθεα ὁρεατα 2½ μέχρις 6 δακτ. ἔχουσαι διάμετρον, μετὰ μηχανισμοῦ πρὸς κίνησιν διὰ χειρὸς ἢ ἀτμοῦ.

60.—Βελτιωμέναι ὑδραυλικαὶ ἀντλίαι πρὸς ἀνυψωσιν τοῦ ὕδατος εἰς ἰκανὸν ὕψος, ὅπως ἐκεῖθεν κατασπεῖτη εἴτε ὡς καταῤῥάκτης ἢ νὰ ἀναβρυῃ ὡς ἀπὸ πηγῆς.

86.—Φορηταὶ ἀντλίαι, μετὰ κεφαλῶν στερεῶν, κατάλληλοι διὰ βάθη 30 μεχρι 200 ποδῶν, ὧν οἱ σωλῆνες ἔχουσι διάμετρον 3 μέχρις 9 δακτύλων ἐνεργουσαι δια χειρὸς ἢ ἀτμοῦ.

Σχεδὸν πάντα τὰ ἄνω εἴδη τῶν αντλιῶν εἶσιν ἕτοιμα εἰς ἐντελῆ κατάστασιν ἢ χρέοουσι μικρὰν προσθήκην.
Καταλογοι μετ' ἐκείνων στέλλονται ἐλευθέροι διὰ τοῦ ταχυδρομείου.
Ὁ Βενιαμὶν Φάουλερ καὶ Σ· κοὶ κατασκευασταὶ ἀντλιῶν καὶ ὑδραυλικῶν μηχανῶν διὰ τὴν Ἀγγλικὴν κυβερνησιν καὶ τοὺς πρωτέστους τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐργολάβους αἰσθρσφόρων καὶ λιμένων.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ.

(ΑΡΙΘ. 88.)

Εὐρισκόμεθα ἐν μεγαλειτερα ἀνησυχία ἢ πρότερον ἕνεκα τῶν ἐξ Ἑλλάδος ἀρικνουμένων ἀντιρατικῶν εἰδήσεων, ἐξ ὧν αἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος προοδεύει, ἄλλαι δὲ ὅλως τὸ ἐναντίον, ὅτι δηλ. κατευνάσθη, ὅτι τὸ σύστημα ἄλλαξε καὶ ἡ μικρὰ βία ἐπήνεγκεν ὅ,τι ἡ φρόνησις καὶ τὸ διορατικὸν τῆς διπλωματίας ὠφειλε νὰ προλάβῃ πρὶν ἢ τὰ πράγματα φθάσωσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Ἡ γαλήνη αὕτη, ἂν καὶ πρὸς πολλοὺς φαίνηται ὡς φοίνιξ τῆς ἐπανερχομένης τάξεως, καὶ παρὰ πολλῶν διερμηνεύηται ὡς διατράνωσις τοῦ, ὅτι τὸ Ἔθνος δὲν συνεμερίσθη τῶν ἐπαναστατῶν τὸ κίνημα, πρὸς ἡμᾶς ὅμως, οἵτινες, ὡς καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, προτιμῶμεν νὰ βλέπωμεν τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν μελανωτέραν αὐτῶν ἔποψιν, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει πᾶσα ἀκτὶς φωτὸς τὸ μετέπειτα μένει ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς ἡμᾶς, λέγομεν, τοὺς πάντοτε Τειρεσίας οἰωνῶν κακῶν, τοιαύτη γαλήνη εἶναι χείρων μιᾶς ἥττας τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων ἢ μιᾶς νίκης τῶν δυσηρεστημένων. Ἤδη ὅτε ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως συμμεριζομένων τοῦτο τὸ κίνημα, καὶ τὴν προκήρυξιν τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως, εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κρίνωμεν καὶ πόσον ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς ἡμετέρας κοινωνίας αἱ ῥίζαι τοῦ τοιούτου καρκίνου εἶναι ἐξῃπλωμέναι, καὶ ἂν ἡ ἥττα τῶν Ναυπλιωτῶν δύναται ὁλοτελῶς νὰ τὸν ἐκριζώσῃ. Καυτηριάζων τις προς καιρὸν τὰς ἀναφυομένας ὑπερσαρκώσεις μιᾶς τοιαύτης ζωοφάγου νόσου, τι ἄλλο ἔχει νὰ περιμένῃ ἢ τὴν μετ' οὐ πολὺ ἀναφάνισίν της μετὰ πλείονος ὁρμῆς; Οὐχί, ἂς μὴ κολακευώμεθα ἐπὶ ματαίῳ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται μακρότερον δι' ὀπισθοδρομικῶν μέσων νὰ κυβερνηθῇ καὶ προοδεύσῃ.

Καὶ ἀποδοκιμάζομεν καὶ ἀποστρεφόμεθα τὰς ἐπαναστάσεις, πλὴν ἐπανάστασις ἀπορρέουσα οὐχὶ ἐκ τῆς φιλοδοξίας βασιλικῶν τινων μνηστήρων, διότι τοιοῦτοι εὐτυχῶς παρ' ἡμῖν σήμερον δὲν ὑπάρχουσιν, οὐδὲ ἐκ μέρους τινῶν ἁπλῶν δυσηρεστημένων διλοχιῶν τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἀναβρύουσα κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν εἰς πᾶσαν τάξιν τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τοὐτέστι μεταξὺ ὑπουργῶν ὑποψηφίων ἢ πρώην ὑπουργευσάντων, μεταξὺ τῶν μεγαλοκτηματιῶν, τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὁπαδῶν τῆς Θέμιδος, τοῦ μεγαλειτέρου μέρους τοῦ στρατοῦ καὶ τέλος μεταξὺ τοιούτων πολιτῶν, οἷοι ἐν οὐδεμιᾷ ὑπὲρ ἢ κατά ποτε συναφείᾳ ἦσαν μετὰ διεπούσης κυβερνήσεως, πλὴν ἐπανάστασις, λέγομεν, τοιούτου εἴδους εἶναι ἀξία σοβαροτέρας προσοχῆς τε καὶ μελέτης.

Ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἀνεφύη ἐκ τριῶν ἀναμφισβητήτων αἰτιῶν· ἁ.) διότι τὸ νῦν ὑπουργεῖον διὰ τῆς βιαιοπραγίας του ἐπάσχισε νὰ κατασυντρίψῃ τὸ ἀρειμάνιον πνεῦμα τοῦ Ἔθνους, μάλιστα καθ' ὃν χρόνον πᾶσα χώρα συνεταράσσετο ὑπὲρ τῶν ἐθνοτήτων· β.) διότι ἐζήτησε συμμαχίας μετὰ τῶν ἀδιαλλάκτων φυσικῶν ἐχθρῶν ἡμῶν καὶ γ.) διότι διὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ χωροφυλάκων μετέβαλε πάντα νόμον εἰς ἁπλῆν σατραπικὴν ἐπιταγήν. Δεδόσθω, ὅτι ἡ ἐκραγεῖσα ἐπαναστασις κατευνάσθη, καὶ τὸ αὐτὸ σύστημα, αἱ αὐταὶ πράξεις ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἡμετέραν κυβερνητικὴν σκηνήν· ἐρωτῶμεν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος θέλει καλλιτερεύσει ἢ χειροτερεύσει; Δεδόσθω, ὅτι ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ἐξῄλθε νικήτρια καὶ τροπαιοῦχος κατὰ τοῦ κινήματος ἐκείνου, ἥτις ἵνα κατορθώσῃ τοῦτο πρέπει πρῶτον νὰ βάψῃ τὰς χεῖρας αὐτῆς εἰς τὸ αἷμα τῶν ἑαυτῆς ὑμάτων, θέλει δυνηθῇ ἐπὶ πολὺ ἔτι νὰ διατηρηθῇ; ἢ, ὅπερ καὶ σκολιώτερον, ν' ἀλλάξῃ πορείαν, νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἀπολεσθεῖσαν ἐθνικὴν εὔνοιαν καὶ τέλος νὰ ἐξιλέασῃ τοὺς πολυαρίθμους συγγενεῖς τε καὶ φίλους καὶ τοσούτους ὁμόφρονας τῶν ἀποτυχόντων καὶ τιμωρηθησομένων ἐπαναστατῶν; Οὐχί, βεβαίως, ἡ μία ὀπὴ τοῦ ῥάκους ῥαπτομένη θέλει τανύσῃ αὐτὸ καὶ οὕτω ἀνοιχθ

δε παρατηρήσεις τοῦ κόμητος Μαλμεσβούρυ, ὁ δοὺξ τοῦ Ἀργαὺλ εἶπεν, ὅτι ἦν ἕτοιμος ἐξ ἰδιαιτέρων αὐτοῦ ἐπιστολῶν νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα προκήρυξις δὲν ἦν γνησία.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ πρόεδρος θεὶς ἐπὶ τῆς τραπέζης νομοσχέδιον τι περὶ τῆς βελτιώσεως τοῦ περὶ σελησιασμοῦ νόμου, εἶπεν, ὅτι εἰς τὸ ἑξῆς πρέπει νὰ ἱδρυθῇ συμβούλιόν τι πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ὑπόπτων καὶ ἀληθῶς σελληιαζομένων.

Ὁ λόρδος Λεονάρδος παρετήρησεν, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἦν μᾶλλον ἐπέκτασις ἢ βελτίωσις τοῦ ὑπάρχοντος νόμου, καὶ μετά τινας παρατηρήσεις, γενομένας ὑπὸ τοῦ λόρδου Κραγγονὺρρ, ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ, καὶ τὸ νομοσχέδιον ἀνεγνώσθη διὰ πρώτην φοράν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 28ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὁ κόμης Σαγχὼπ ἠρώτησεν, ἐὰν ἦν ἀληθὲς, ὅτι καὶ δεύτερος λιθοφόρος στόλος ἐξυθίσθη ἐν τῷ λιμένι τῆς Καρλεστόνης. καὶ ὁ κόμης Ῥούσελ ἀπήντησε μὲν καταφατικῶς, ἀλλὰ παρετήρησεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Κ. Σήουαρδ ἐπεβεβαίωσεν αὐτὸν, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ πλέον.

Ἀναφερόμενος δ' ὁ κόμης Ῥοὺσελ πρὸς τὴν βάρβαρον νεαπολιτανικὴν προκήρυξιν, περὶ ἧς ἐγένετο αὐτῷ ἐπερώτησις κατὰ τὴν προηγουμένην νύκτα, προσέθηκεν, ὅτι ὁ ἰταλὸς πρεσβευτὴς ἐπεσκέφθη αὐτὸν τὴν πρωΐαν, καὶ ἐπληροφόρησεν αὐτὸν, ὅτι τοιαύτη τις προκήρυξις ἐσημειούθη ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ νεαπολιτανικῆς τινος ἐπαρχίας, ἀλλ' ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Τουρίνου ἀπεδοκίμασεν αὐτήν.

Βουλὴ τῶν κοινοτήτων.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28ης λήξαντος ὁ Κ. Γρηγορίου ἔδωκε διορίαν, ὅτι κατὰ τὴν παρασκευὴν (7ην μαρτίου) ἔμελλε νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν μεσημβρινῶν λιμένων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀνταλλαχθέντα ὑπὸ τῶν δύο κυβερνήσεων ἔγγραφα.

Ὁ λόρδος Παλμερστὼν ἀπαντῶν εἴς τινας ἐρωτήσεις τοῦ Κ. Γουάυλδ εἶπε· Παρατηρήσεις ἐγένοντο πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἦσαν ἐν χρήσει τὰ τηλεβόλα τὰ ὁρισθέντα διὰ συνθήκης πρὸς καταστολὴν τῆς σωματεμπορίας ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ὁ Κ. Σήουαρδ ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ἀναγκαι τοῦ πολέμου καὶ ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν μεσημβρινῶν λιμένων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἠνάγκασεν αὐτὰς νὰ ἀποσύρωσιν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς μέρος τῆς ναυτικῆς αὐτῶν μοίρας.

Ὁ Κ. Δισραέλης ἠρώτησε τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ποίαν ὁδὸν ἐσκόπει νὰ βαδίσῃ ἡ κυβέρνησις κατὰ τὴν 20ην μαρτίου ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Γουαλπὼλ περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ περὶ ἐκπαιδεύσεως κώδικος, καὶ ὁ λόρδος Παλμερστὼν ἀπεκρίθη, ὅτι τὸ περὶ δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ζήτημα ἐστὶ τοσοῦτον σημαντικὸν, ὥστε οὐδεμίαν ἔχει ἡ κυβέρνησις ἀντίρρησιν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ ἐντίμου βουλευτοῦ, ὅπως ἐξετασθῇ αὕτη ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκλεχθησομένης ὑπὸ τῆς βουλῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόκρισιν ταύτην τοῦ λόρδου Παλμερστῶνος ὁ Κ. Γουαλπὼλ εἶπεν, ὅτι τῇ 20ῇ μαρτίου θὰ προτείνῃ, ὅπως ἐκλεχθῇ ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ σπουδαίου ζητήματος τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ 3ης ΜΑΡΤΙΟΥ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὁ Κ. Λαγιάρδος ἀπαντῶν πρὸς τὸν Κ. Γρίφφεθ, εἶπεν, ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις εἰδοποίησε τὴν κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος περί τινων προσβολῶν, γενομένων ἐν Μελίτῃ κατὰ τοὺ προξένου τῆς Ἰταλίας καὶ τινων Ἰταλῶν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παύλου ὑπό τινων ἀνθρώπων, οἵτινες ὑποτίθεται ὅτι ἦσαν φυγάδες Νεαπολιτανοὶ, καὶ ὅτι ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς πρόληψιν τῶν τοιούτων πράξεων, καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν προσβληθέντων προσώπων.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκλεχθείσης τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκτίμησιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Κ. Βαιλλὶ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῆς βουλῆς ἐπὶ τοῦ κακοῦ συστήματος τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν τῇ ἀφέσει τῶν ἄγγλων στρατιωτῶν, τῶν ὑπηρετούντων ἐν Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἀγγλικαῖς ἀποικίαις, καὶ ὁ σὶρ Γοὺδ ἀπήντησεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις προὐτίθετο νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τῆς στρατιωτικῆς τούτων ὑπηρεσίας· ἀλλ' ἡ τελευταία ἀποστολὴ νέων στρατευμάτων εἰς Καναδὰν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν ἐπήνεγκε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τούτου.

Ὁ δὲ σὶρ Γουίλλούβυ ἐπρότεινε τὴν πρότασιν, ὅπως ἅπαντα τὰ χρήματα, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς γραπολογίαν διὰ τὴν Ἰνδίαν ψηφίζωνται κατ' ἰδίαν, καὶ προπληρόνωνται ὑπὸ τῆς ἰνδικῆς κυβερνήσεως· ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἀπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ σὶρ Λοὺϊς, εἰπόντος ὅτι τὸ οἰκονομικὸν τοῦ σὶρ Γουίλλούβυ σχέδιον ἦν λίαν ἀνώμαλον καὶ περιπεπλεγμένον.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Κ. Χένλεὺ ἠρώτησε τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ὁπόσα χρήματα προὐτίθετο νὰ ἐγείρῃ διὰ τὴν ἐτήσιον στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν· διότι ἐπὶ τοῦ παρόντος νομίζει, ὅτι τὸ κοινοβουλιον προσεκλήθη νὰ ψηφίσῃ ποσὸν κατὰ 985,000 λίρας πλέον τοῦ ἀποιτουμένου διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τῆς χώρας.

Πρὸς ταῦτα δ' ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἰνδίας διετάχθησαν οὕτως, ὥστε αἱ πληρωμαὶ εἰς τὸ κεντρικὸν τῆς μητροπόλεως ταμεῖον νὰ γίγνωνται ἀνὰ πάντα μῆνα, καὶ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωσι πολὺ τὴν κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος.

Ὁ στρατηγὸς Πὴλ ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων δὲν εἶχε μεγάλην ἐξουσίαν εἰς τὰ ναυτικὰ καὶ στρατιωτικὰ ἔξοδα τοῦ κράτους, καὶ ὅτι ἄλλως εἰσήγουτο ταῦτα εἰς αὐτὴν πρὸς ψήφισιν καὶ ἄλλως ἐδαπανώντο ὕστερον.

Ὁ δὲ σὶρ Λοὺϊς εἶπεν, ὅτι ἡ βουλὴ εἶχε μεγάλην ἐξουσίαν πρὸς περιστολὴν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἐξόδων, καὶ τὸ χρηματικὸν ποσὸν, τὸ ψηφισθὲν διὰ εἰδικόν τινα σκοπὸν, δὲν ἐδαπανᾶτο ἐντὸς τοῦ ἔτους, τὸ ἐπίλοιπον δὲν ἠδύνατο νὰ δαπανηθῇ χωρὶς νὰ ψηφισθῇ πάλιν. Πρὸς δὲ τούτοις, ἡ κυβέρνησις ἐσκόπει νὰ τακτοποιήσῃ τὰς ἐπιτροπὰς τῶν δημοσίων χρημάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὅπως ἱδρυθῇ τακτικὸν καὶ ὁμαλὸν σύστημα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ σὶρ Λοὺϊς ἐξήγησε τὰς ἐκτιμήσεις τῶν δαπανῶν τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1862—1863, εἰπὼν, ὅτι τὰ ἔξοδα τὰ ἀπαιτούμενα διὸ τὸν στρατὸν τοῦ ἔτους τούτου ἀναβαίνουσιν εἰς 12,800,000 λίρας, καὶ ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὑπῆρξε σταθερά τις αὔξησις τῶν στρατιωτικῶν ἐξόδων τῆς χώρας. Ἐν μὲν πρώτῃ αὔξησις, εἶπε, προῆλθεν ἐκ τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως, ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, ὅστις συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἡμῶν συστήματος. Διάφοροι πολιτικαὶ ἀνάγκαι ἀπήγτσαν τὴν αὔξησιν τοῦ στρατοῦ ἡμῶν εἰς 145,000 ἀνδρας. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὅσον μέγας καὶ ἂν ᾖ, δὲν ὑπερτερεῖ τὸν ἀριθμὸν, ὃν τὰ συμφέροντα τῆς χώρας ἡμῶν ἀπαιτοῦσιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνδρῶν ἐν τῷ Ἡνωμένῳ Βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας ἦν 89,238· ἐν Εὐρώπῃ 47,000· ἐν Ἀσίᾳ ἐξαιρουμένης τῆς Ἰνδίας 8,185· ἐν Ἀφρικῇ 7,233· ἐν Ἀμερικῇ 24,389· ἐν Αὐστραλίᾳ 12,000· ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ 3,965, καὶ ἐν Ἰνδίᾳ 75,899. Ὥστε ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν στρατιωτικῶν ἡμῶν δυνάμεων ἀναβαίνει εἰς 227,000. Ἐζητήσαμεν δὲ τὴν αὔξησιν τῶν ἐξόδων τοῦ στρατοῦ ἡμῶν, ἵνα ἀναπτύξωμεν τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ τοῦτο καθίσταται δῆλον ἐκ τῆς ὀσημέραι βελτιώσεως τῶν στρατιωτικῶν σκηνῶν, καὶ ἐκ τῆς τελειοποιήσεως τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων. Ὅθεν προτείνω τὴν ψήφισιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὸ ἔτος 1862—1863.

Μετὰ δὲ μακρὰν συζήτησιν ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς βουλῆς, καὶ ἡ συνεδρίασις διελύθη.

ΓΑΛΛΙΑ.—Οἱ ἐν τῇ Γερουσίᾳ λόγοι τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος ἐκέντησαν βαθέως τὴν χολὴν τῆς Αὐστρίας, καὶ ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρίας πρίγκιψ Μετερνίχος ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ χωρὶς κἂν νὰ περμείνῃ ὁδηγίας ἐκ τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ, διεύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κ. Θουβενὲλ, ἐν ᾗ λέγει, ὅτι θὰ παρέβαινε τὸ καθῆκον αὐτοῦ, ἐὰν ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας παρὰ τῇ αὐλῇ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐτήρει σιγὴν, ὁρῶν μέλος τι τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἐκσφενδονίζον πικρὰς καὶ ἐπανειλημμένας προσβολὰς κατὰ τῆς Αὐστρίας.

Πρὸς ταῦτα δ' ὁ Κ. Θουβενὲλ ἀπήντησεν, ὅτι καθιστᾶβαλεν ἀμέσως τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πρίγκιπος Μετερνίχου εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ἐνῷ ἐκτιμᾷ τὸ αἴσθημα, ὅπερ ὠδήγησε τὸν πρίγκιπα Μετερνίχον ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ σημαντικὴν τινα διάκρισιν ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτοῦ. Ἡ δὲ διάκρισις αὕτη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι δύναται γερουσιαστής τις, καὶ ἐὰν οὗτος ᾖν συγγενὴς τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, νὰ ἐκφωνήσῃ ἐν τῇ Γερουσίᾳ οἰονδήποτε λόγον βούλεται, χωρὶς ἡ κυβέρνησις νὰ ᾖ ὑπεύθυνος διὰ τοῦτο. «Ἡ μόνη εὐθύνη,» ἀπήντησεν ὁ Κ. Θουβενὲλ, «τῆς κυβερνήσεως πηγάζει ἐκ τῶν ἐπισήμων πράξεων τῆς κυβερνήσεως, ὧν μόνα ὄργανα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς βουλαῖς εἰσιν οἱ ὑπουργοὶ ἄνευ χαρτοφυλακίου ἢ οἱ ἐπίτροποι οἱ ἰδίως διορισθέντες, ὅπως λάβωσι μέρος ἐν ταῖς συζητήσεσι τοῦ γαλλικοῦ κοινοβουλίου.»

Τὴν δὲ ὑστεραίαν (27ην λήξαντος) ὁ πρίγκιψ Μετερνίχος ἀπεύθυνε καὶ ἑτέραν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ ἀφοῦ παραδέχεται τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸ φιλικὸν αἴσθημα τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, κηρύττει ἠν ὑπόθεσιν λυθεῖσαν πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν ἀμφοτέρων τῶν κυβερνήσεων.

Οἱ ῥηθέντες λόγοι τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος διηρέθισαν μεγάλως τὰ πνεύματα ἐν Παρισίοις, καί τοι ὁ Κ Βιλλὼλτ ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως δὲν συνεφώνει μετὰ τοῦ πρίγκιπος ἐπὶ τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος. Νομίζομεν δ', ὅτι ὁ πρίγκιψ Ναπολέων γεγνώσκει κάλλιον τὰς προθέσεις τοῦ Αὐτοκράτορος ἢ οἱ ὑπουργοὶ αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἑβδομάδα τὸ νομοθετικὸν ἐν Γαλλίᾳ σῶμα εὑρέθη εἰς κατ' εὐθεῖαν ἀντίθετον θέσιν ἀπέναντι τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης εἰσήγαγεν, ὡς γνωστὸν, εἰς τὸ νομοθετικὸν σῶμα νομοσχέδιον περὶ ἐτησίας συντάξεως τοῦ πρώην μεγάλου στρατηγοῦ Μοντωβανου, νῦν δὲ κομητος Παλικάου διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀνδραγαθίας κατὰ τὴν τελευταίαν σινικὴν ἐκστρατείαν. Ἄμα τῇ εἰσαγωγῇ τούτου μεγάλη ἀντιπολίτευσις ἐγεννήθη ἐν τῷ νομοθετικῷ σωματι, καὶ ὁ κόμης Παλικαου ἐζήτησε δι' ἐπισήμου λήξεως ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον, ἀλλ' οὗτος ἀπήντησε δι' αὐτογράφου ἐπιστολῆς, ὅτι δὲν ἀποσύρει αὐτό. Διορισθείσης δὲ μετὰ ταῦτα ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 182 κατὰ 34 πρὸς ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου, συνεπέρανεν αὕτη ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς, ὡς οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὁρῶσι κατωτέρω, ὅτι ἅπαντα τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν μέλη ἐπρότειυον ὁμοθυμαδὸν τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ πρότασις αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς μεγάλην ἐπροξένησεν ἐν Γαλλίᾳ συγκίνησιν, καὶ τὰ χρεώγραφα ἀμέσως ἔπεσαν. Διὸ λίαν ἀνυπομόνως καραδοκοῦμεν τὴν μέλλουσαν διαγωγὴν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐν συζήτησις τῆς τοιάσεως ταύτης ἄρχεται σήμερον.

Ὁ Μηνύτωρ τῆς παρελθούσης πέμπτης περιέλαβε τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως· «Ἐπειδὴ ὁ καθηγητὴς Ῥενὰν, ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐκφωνηθέντι ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ, ἐξέφρασε δόγματα προσβάλλοντα τὴν χριστιανικὴν πίστιν, καὶ δυνάμενα νὰ ἐπενέγκωσιν ἐλεεινὸν ἐρεθισμὸν, διὰ τοῦτο αἱ παραδόσεις αὐτοῦ διακόπτονται μέχρι νεωτέρων διαταγῶν.» Τὴν δὲ διακοπὴν ταύτην τῶν παραδόσεων τοῦ καθηγητοῦ Ῥενὰν συνησθάνθησαν μεγάλως οἱ μαθηταί· διὸ πολλοὶ ἀπῆλθον ἐν μεγάλῃ ἐπιδείξει τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἵνα ἐκφράσωσιν αὐτῷ τὴν λύπην, ἣν ἠσθάνοντο διὰ τὴν παράλογον πρᾶξιν τῆς κυβερνήσεως, ἀλλά τινες αὐτῶν συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ θρησκευτικαὶ δοξασίαι τοῦ καθηγητοῦ Ῥενὰν ἦσαν γνωσταὶ εἰς τὴν κυβέρνησιν, καθ' ὃν καιρὸν αὕτη διώρισεν αὐτὸν, διὰ τοῦτο ἡ διακοπὴ τῶν παραδόσεων αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς νίκη τῶν ὑπεραλπείων, οἵτινες εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπεδοκίμασαν τὸν διορισμὸν αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1848 ὀχλαγωγικαί τινες ἐπιδείξεις ἐγένοντο ἐν Βαστιλίᾳ καὶ περὶ τὴν στήλην τοῦ Ἰουλίου. Ὀλίγοι δὲ ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἤρκεσαν, ὅπως διαλύσωσι καὶ καθησυχάσωσι τὸ στασιώδες πλῆθος.

ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΓΑΛΛΙΑΣ.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 21ης λήξαντος ἡ γερουσία συνεζήτησε τὴν παράγραφον τῆς ἀπαντήσεως ἡ ἀναφερομένην εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ κράτους. Οἱ δύο δὲ ῥήτορες, οἵτινες ἔλαβον τὸν λόγον ἐπὶ τῆς παραγράφου ταύτης, δὲν ἐφάνησαν εὐνοϊκοὶ εἰς τὸ σχέδιον τῆς αὐξήσεως τῶν φόρων ἐπὶ τῆς σακχάρεως καὶ τοῦ ἁλατος.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ὁ Κ. Καστελβαϊὸκ ἠτιάθη τὴν σιγὴν ἣν τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως τηρεῖ περὶ γεωργίας, καὶ ὁ Βαρὸσης ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ κυβέρνησις, καί τοι προστατεύουσα ἄλλως τὰς γεωργικὰς ἑταιρίας, δὲν δύναται ποσῶς νὰ παρεμβῇ εἰς τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν περὶ γεωργίας κώδικα, οὗτος προοδεύει μέν, ἀλλ' ἀπαιτεῖ μακρὰν προπαρασκευήν.

Ὁ στρατηγὸς Δωμᾶς καὶ ὁ Κ. Μιχαὴλ Σιεβαλιὲρ ὡμίλησαν ὑπὲρ τῆς Ἀλγερίας, καὶ ἐξῄτησαν διὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὀργανισμὸν τοιοῦτον, ἐν ᾧ ἡ ἐλευθερία καὶ κατέχῃ πλείονα τόπον ἢ νῦν. «Διατί,» εἶπον, «ὁ μὲν Καλύβης νὰ ἐκλέγῃ τὸ δημοτικὸν αὐτοῦ συμβούλιον, οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι νὰ μὴ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τοῦτο;» Εἰς τὴν ἐρώτησιν δὲ ταύτην ἑτοιμάζεται ἡ κυβέρνησις νὰ ἀπαντήσῃ πρωσεχῶς.

Μετὰ δὲ ταῦτα ψηφισθεισῶν τῶν παραγρίφων 3—9 τῆς ἀπαντήσεως, ὁ Κ. Βοϊσὺ ἠρώτησεν, ἐὰν ἡ Ἀγγλία ἠδύνατο νὰ θαῤῥῇ εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ μεξικανικῇ ἐκστρατείᾳ, καὶ ὁ Κ. Βιλλὼλτ ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τῶν τριῶν συμμάχων Δυνάμεων ἐκανονίσθησαν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ παρελθόντος ὀκτωβρίου. Ἐν δὲ τῇ συζητήσει περὶ τῶν ξένων ὑποθέσεων ὁ Κ. Βουρκενὲὺ ὡμίλησεν ὑπὲρ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα, καὶ ἡ συνεδρίασις διελύθη.

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28ης λήξαντος ὁ στρατηγὸς Γεμὼ ἐπρότεινεν ἀντίῤῥησιν πρὸς τὰς λέξεις τῆς ἀπαντήσεως τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἐζήτησεν, ὅπως ἀφεθῇ τὸ ζήτημα ἐντελῶς εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ δὲ Κ. Βουζὼ ὑπερασπίσθη τὰς ἐν τῇ ἀπαντήσει ἐκφράσεις, ὑποστηρίξας, ὅτι ἡ ἐξάσκησις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ἦν ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν παπικὴν κυβέρνησιν, καὶ παρατηρήσας, ὅτι τὸ ἀμετάβλητον τῆς ποντιφικῆς ἐξουσίας ἠδύνατο νὰ γενῇ διάφορα σχίσματα.

Μετὰ δὲ τοῦτον ὁ Κ. Γκερῤῥουνιέρος ἀνέπτυξε τὰς διαφορους φάσεις τοῦ ῥωμαϊκοῦ ζητήματος, καὶ ἐπηγαγεν, ὅτι μία τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν ἐστιν ἡ διατήρησις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας τοῦ Πάπα. Κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, ἡ Νεάπολις κατεκτήθη μᾶλλον ἢ προσηρτήθη, καὶ τὸ κίνημα, ὅπερ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦν μόνον ἐθνικὸν, ἐπηκολουθήθη ὑπὸ ἐπαναστάσεως· «Ἐπιδείξεις,» εἶπε, «γίγνονται νῦν ἐν διαφόροις πόλεσι τῆς Ἰταλίας, ὅπως ἀναγκάσωσι τὴν κυβέρνησιν τοῦ βασιλέως Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ νὰ προβῇ εἰς τὴν Ῥώμην. Ἀλλὰ καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ στεφθῇ ἐν τῷ Βατικάνῳ, ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ λαοῦ θὰ ὠθήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν Ἐνετίαν· ἀλλ' ἡ ἀπελευθέρωσις αὐτῆς ἔπρεπε νὰ προέλθῃ εἰς μεταγενεστέραν τινὰ περίοδον ἐξ ἐντίμου τινὸς συμβάσεως καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ πολέμου. Ἀπέκρουσε δὲ πᾶσαν ἰδέαν περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Ῥώμης εἰπὼν, ὅτι ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τοῦ αὐτικειμένου τούτου. Ἐποιήσατο δὲ λόγον καὶ περὶ τῆς ὑπεροχῆς τῆς ἐν Τουρίνῳ συνθήκης, καὶ περὶ τῶν ἰδεῶν Ἰταλικῆς τινος Ὁμοσπουδίας, καὶ ὑπέδειξεν, ὅτι μόνος ὁ πρίγκιψ Ναπολέων διὰ τῆς εὐγλώττου καὶ πειστικῆς αὐτοῦ γλώσσης ἠδυνήθη νὰ πείσῃ τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσὴφ, ὅπως δεχθῇ τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης.

Ὁ δὲ πρίγκιψ Ναπολέων ἐκφράσας πρῶτον τὴν λύπην αὐτοῦ διὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Κ. Γκερῤῥουνιέρου, εἶπεν· «Ἐν Βιλλαφράγκα ἐξετέλεσα μόνον τὰς διαταγὰς τοῦ Αὐτοκράτορος. Δὲν ἔγκειται δ' ἐν ἐμοὶ τὸ νὰ εἴπω ὁποῖαι ἦσαν αἱ διαταγαὶ αὗται, οὐδ' ὁποία ἐστὶν ἡ περὶ αὐτῶν γνώμη μου.» (χειροκροτήσεις).

Ὁ Κ. Γκερῤῥουνιέρος ἐξέφρασε τὴν λύπην, ἣν ἠσθάνετο διὰ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῆς παπωσύνης κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἀλλ' εἶπεν, ὅτι ἀνάγκη πᾶσα ἡ Ῥώμη νὰ μείνῃ εἰς τὸν Πάπαν. «Ἐὰν,» ἐξηκολούθησεν ὁ Κ. Γκερῤῥουνιέρος, «ἡ Γαλλία ἐπιτρέψῃ τοῖς Ἰταλοῖς νὰ ὑπάγωσιν εἰς Ῥώμην, θὰ προξενήσῃ φοβερὰν πληγὴν εἰς τὰς συντηρητικὰς ἀρχάς, καὶ ἀκάθεκτος ὥθησις θὰ δοθῇ ἐντεῦθεν εἰς πᾶν ἐπαναστατικὸν στοιχεῖον. Ἡ Γαλλία ὀφείλει νὰ μείνῃ ἐν Ῥώμῃ μέχρις οὗ ὁ ῥοῦς τῶν πραγμάτων ἐπενέγκῃ τὴν δέουσαν συνδιαλλαγὴν μεταξὺ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ Πάπα. Ἐὰν ὁ κόμης Καβοὺρ δὲν ἀπέθνησκε, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ ἐπήρχετο πρὸ πολλοῦ.»

Κατὰ δὲ τὴν συνεδρίασιν τοῦ παρελθόντος σαββάτου ἐξηκολούθησεν ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἀπαντήσεως τῆς γερουσίας, καὶ ὁ καρδιναλιος Δουνέτος ἀντέκρουσε τὰς ἐκφράσεις τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀντίστασιν καὶ τὸ ἀμετάβλητον τοῦ Ἁγίου Πατρός, καὶ ὑπερασπίσθη τὴν διαγωγὴν τοῦ Ποντίφικος, ὅστις ἐφείλκυσεν εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ τὸν τε Θεὸν καὶ τὸν κόσμον, ἀρνηθεὶς νὰ παραδεχθῇ πᾶσαν συμφωνίαν μέλλουσαν νὰ καθυποτάξῃ τὸ δίκαιον εἰς τὴν βίαν. Διὸ ὁ ῥήτωρ ἐζήτησε νὰ ἀποσταλῇ ἡ παράγραφος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τροποποιηθῇ ὑπ' αὐτῆς.

Ὁ δὲ πρίγκιψ Ναπολέων ὑποστήριξε τὴν παράγραφον εἰπὼν, ὅτι ἀνάγκη πᾶσα νὰ λυθῇ τὸ ῥωμαϊκὸν ζήτημα, ὅπερ παρενοχλεῖ τὴν κοινὴν γνώμην. «Χειροκροτῶ, κύριοι,» ἐξηκολούθησεν ὁ πρίγκιψ, «τὴν εὐρεῖαν μάθησιν τοῦ ἐντίμου μου συναδέλφου Κ. Βουζάν· ἀλλ' ὀφείλει νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ, ὅπως ἐξαγάγω ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ Πάπας ὤφειλε νὰ βασιλεύῃ ἐν Ῥώμῃ χωρὶς νὰ κυβερνᾷ. Ἀπεπειρίθημεν νὰ ἐξαγάγωμεν τὸ συμπέρασμα τοῦτο πρὸ δυο ἤδη ἐτῶν, ἀλλ' ἀτυχῶς ἀπετύχομεν. Ἀλλὰ τοιαύτη λύσις, ὅσον κακὴ καὶ ἂν ἦν, ἠδύνατο νὰ γείνῃ δεκτὴ ἐπὶ τῷ ὅρῳ, ὅτι ἀμφότερα τὰ μέρη συνήνουν εἰς αὐτήν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Πάπας λίαν πεισματωδῶς ἀρνῆται, ἐὰν λέγῃ «ο

τικὸν, καὶ ὅτι 36 πρόσωπα ἕνεκα τούτου ἐφυλακίσθησαν.

Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς βουλῆς ὁ βουλευτὴς Μορδίνης ἠρώτησε τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν ἔμαθεν, ὅτι μεγάλαι προσβολαὶ ἐγένοντο ἐν Μελίτῃ κατὰ τοῦ ἰταλοῦ προξένου ὑπὸ τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ. Ὁ δὲ βαρῶνος Ῥικαζόλης ἀπήντησεν, ὅτι εἶχε λάβει πληροφορίας τινὰς περὶ τοῦ ὅτι αἱ προσβολαὶ αὗται ἐγένοντο αὐτῷ ὑπό τινων ὀπαδῶν τῆς βουρβωνικῆς μερίδος, καὶ ὅτι ἐζήτησεν ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν. Ἡ δὲ ἀρχαία φιλία τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἐστὶν ἐχέγγυον, ὅτι πλήρης ἱκανοποίησις θὰ δοθῇ τῷ προσβληθέντι προξένῳ.

Αἱ διασκεδάσεις τῶν ἀποκρέω ἐφείλκυσαν ἅπασαν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν βόρειον Ἰταλίαν καὶ αἱ ἐφημερίδες εἰσὶ πλήρεις περιγραφῆς τῶν χορῶν τῶν δοθέντων ὑπὸ τοῦ κόμητος Πασολίνη, διοικητοῦ τοῦ Μιλάνου. Τοιαύτην ἀνάπτυξιν κάλλους καὶ πλούτου, λέγουσιν αἱ ῥηθεῖσαι ἐφημερίδες, ὁ κόσμος οὐδέποτε εἶδε. Τινὰ τῶν γυναικείων ἐνδυμάτων ἐτιμῶντο 10000 καὶ 12000 φρ. Πᾶς δὲ χορὸς ἐν Μιλάνῳ θεωρεῖται, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐξώσθησαν ἐκεῖθεν οἱ αὐστριακοὶ, ὡς πολιτική τις ἐπίδειξις ἡ ἐθνικὸς θρίαμβος.

Μεγάλη συγκίνησις διηγέρθη ἐν Νεαπόλει κατὰ τὴν παρελθοῦσαν παρασκευὴν ἐκ τῆς ἐκρήξεως βόμβας τινὸς πλησίον τοῦ θεάτρου «Ὁ Ἅγιος Κάρολος.» Ἐθεωρήθη βεβαίως τοῦτο ὡς ἔργον τῆς ἀντιδρώσης μερίδος· διότι ὁ λαὸς ἀμέσως ἐξῆλθεν ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ διερχόμενος τὰς ὁδοὺς, ἐφώναζε «Ζήτω ἡ Ἰταλία» καὶ «Ζήτω ὁ Γαριβάλδης.» Παρομοίαν δ' ἐπίδειξιν κατὰ τῆς παπικῆς κυβερνήσεως ἐποιήσατο καὶ ὁ λαὸς τῆς Ῥωμης λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀποκρέω.

ΕΛΛΑΣ.—Τὸ τηλεγράφημα τὸ διαβιβάσαν ἡμῖν πρῶτον τὴν εἴδησιν τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἐπαναστάσεως τοῦ στρατοῦ οὐδόλως ἐξέπληξεν ἡμᾶς· διότι ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἦν ἡ ὁλεθρία συνέπεια τοῦ διέποντος τὴν Ἑλλάδα κυβερνητικοῦ συστήματος. Ἔμελλε δ' αὕτη νὰ ἐκραγῇ συγχρόνως τῇ 16ῃ φεβρουαρίου ἐν ταῖς φρουραῖς τοῦ Ναυπλίου, τῶν Πατρῶν, τῆς Τριπόλεως, τοῦ Μεσολογγίου καὶ τῶν Ἀθηνῶν· ἀλλ' ἕνεκα ἐπιστολῶν τινων περιελθουσῶν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ νομάρχου Ναυπλίας τὴν 10ην φεβρουαρίου, ἐπεσπεύσθη ἡ ἔκρηξις αὐτῆς καὶ ἐγένετο τὴν 12ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἀρχηγοὶ δὲ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐπαναστατησάντων στρατευμάτων εἰσὶν ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἀρτέμις, ὅστις ἀνέλαβε τὴν ἀνωτέραν ἀρχηγίαν, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Κορωναῖος, ὅστις ἦν καθειργμένος ἐν τῷ φρουρίῳ καὶ ἐπερίμενε νὰ δικασθῇ ἐν τῷ κακουργοδικείῳ κατηγορούμενος, ὅτι μετέσχε κατὰ τὴν πολυθρύλλητον τοῦ παρελθόντος μαΐου συνομωσίαν, ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Ζιμβρακάκης, καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης Βότζαρης, ἐξάδελφος τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἐν τῇ ἐπαναστάσει δὲ ταύτῃ ἐτηρήθη μεγίστη τάξις, καὶ κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις, ἄκρα ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐν Ναυπλίῳ. Τὰ ἐργαστήρια ἠνεῴχθησαν τὴν ἐπαύριον τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἕκαστος πολίτης προέβη εἰς τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐργασίαν. Αἱ ἀρχαὶ καθηρέθησαν καὶ νέα προσωρινὴ δεκαμελὴς ἐπιτροπὴ συνέστη, ἧς μέλη εἰσὶ τὰ ἑξῆς πασίγνωστα καὶ εὐϋπόληπτα πρόσωπα·

Μιχ. Ἰατρὸς, Γ. Α. Πετμεζᾶς, Π. Ζαφιρόπουλος, Β. Κόκκινος, Γ. Ἰ. Ἰατρὸς, Κ. Ἀντωνόπουλος, Γ. Δημητριάδης, Κ. Πετζάλης, Ἰ. Παπαυαφιρόπουλος καὶ Π. Μαυρομιχάλης, καὶ γενικὸς αὐτῆς γραμματεὺς ὁ Γ. Δ. Ποσειδῶν. Ἀπεύθυνε δ' ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη προκήρυξιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, ἐν ᾗ λέγει, ὅτι τρία τινὰ ζητεῖ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης, τοὐτέστι, τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος κυβερνητικοῦ συστήματος, τὴν διάλυσιν τῶν βουλῶν καὶ τὴν συγκάλεσιν ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Ἅμα ἡ κυβέρνησις ἐν Ἀθήναις ἔμαθεν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, ἃς κατέσχεν ὁ νομάρχης Ναυπλίας, ὅτι τοιαύτη τις ἐπανάστασις παρεσκευάζετο ἐν Ναυπλίᾳ, ἀμέσως καθεῖρξε τὸν Καλλιφρονᾶν, Πετζάλην, Δελιγιώργην καὶ ἄλλους πολλοὺς, ἀπεσφράγισεν ἁπάσας σχεδὸν τὰς ἐκ Πελοποννήσου ἐρχομένας ἐπιστολὰς, ἔκλεισε τὸ πανεπιστήμιον καὶ τὰ γυμνάσια, διατάξασα πρῶτον στρατιώτας νὰ φυλάττωσιν αὐτὰ καὶ ν' ἀναπληρώσωσιν ἐν ταῖς παραδόσεσι τὴν ἀθῶαν νεολαίαν· ἔτι δὲ διέταξε τὰς ἐφημερίδας νὰ μὴ δημοσιεύωσιν ἄλλας εἰδήσεις πλὴν τῶν δημοσιευομένων πρῶτον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, τοὐτέστι τῶν ψευδῶν, ἀγνοοῦσα ὡς φαίνεται ὁποῖον γέλωτα ὀφλισκάνει καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἀντιφατικῶν καὶ μὴ ἀληθῶν εἰδήσεων. Ἀλλ' ἅπαντα ταῦτά εἰσι μηδαμινὰ παραβαλλόμενα πρὸς τὴν μὴ ἀσφάλειαν τῆς προσωπικῆς τῶν ἀνθρώπων ἐλευθερίας. Δὲν δύναταί τις νὰ συνδιαλεχθῇ μετὰ τῶν φίλων αὐτοῦ χωρὶς νὰ παρακολουθῆται ὄπισθεν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, καὶ ν' ἀπάγηται εἰς τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ ὑποψίᾳ.

Τὴν 16ην λήξαντος ὁ βασιλεὺς ἐπεθεώρησε καὶ προσεφώνησε ἐν Κορίνθῳ στρατιωτικὴν δύναμιν 1500 ἀνδρῶν, καὶ τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἀναθεὶς τὴν ἀρχηγίαν τῆς δυνάμεως ταύτης εἰς τὸν ὑποστράτηγον Χάν. Ἐκεῖθεν δ' ὁ στρατὸς οὗτος προὐχώρησεν εἰς Ἄργος, καὶ ἔμελλε νὰ προβῇ κατὰ τοῦ φρουρίου, ὅπερ ὑπερασπίζετο φρουρὰ 1500—1800 ἀνδρῶν, καὶ ὠχύρωσε καλῶς ὁ δεξιὸς περὶ τὰ τοιαῦτα ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Ζιμβρακάκης.

Μέχρι τοῦδε ἐπανεστάτησαν αἱ φρουραὶ τῶν δύο πόλεων τῆς Πελοποννήσου, Ναυπλίου καὶ Τριπόλεως, καὶ μεγάλη διέγερσις παρατηρεῖται εἰς τὰ πνεύματα τῶν Μεσσηνίων καὶ Μανιατῶν· διὸ καὶ ἡ κυβέρησις ἐπέστησε μεγάλως τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ ἔπεμψε τὸν γερουσιαστὴν Ἀντώνιον Μαυρομιχάλην ὅπως καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα τῶν κατοίκων, μὴ φειδόμενος οὐδεμιᾶς ὑποσχέσεως. Πλῆθος δ' ἀνθρώπων παρουσιάζονται εἰς τὰ ἀνάκτορα ζητοῦντες χρήματα ὅπως ἐγείρωσιν ἐθελοντάς. Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες δραχμῶν ἐδόθησαν εἰς τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην, καὶ πολλαὶ ἄλλαι χιλιάδες εἰς ἄλλους, οἵτινες ἐκολάκευσαν τὰ φροῦδα σχέδια τῆς κυβερνήσεως.

Ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐρανιζόμεθα τὴν ἑπομένην πρὸς τὸ ἔθνος προκήρυξιν τῶν ἐπαναστατῶν, ὡς καὶ τὰς πρὸς τὸν στρατὸν προσφωνήσεις τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ ὑποστρατήγου Χάν.

Ἕλληνες!

Ἡ 25 Μαρτίου ἀνέτειλε φαιδρὰ εἰς τὴν εὐκλεῆ ἡμῶν Πατρίδα, κατασυντριβέντων κατ' αὐτὴν δεσμῶν τεσσάρων αἰώνων καὶ καταπατηθείσης τῆς αἰσχρᾶς ἡμιπλήνου, ἥτις ἐμόλυνε τὴν γεννέτειραν τῆς ἐλευθερίας γῆν. Πολύμοχθος πλὴν εὐγενὴς ἀγὼν ἀπέδωκεν ἡμῖν τὴν τιμὴν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ζωὴν, καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἐγγραφὲν καὶ πάλιν εἰς τὰς δέλτους τῆς ζωῆς περιεκύκλωσε τον διὰ τῶν αἱμάτων καὶ θυσιῶν του στηριχθέντα ὑπ' αὐτοῦ θρόνον. Δυστυχῶς ὅμως ξένοι ἥρπασαν τὰ θέρη ἡμῶν, καὶ λυμεῶνες ἐλυμαίνοντο τοὺς καρποὺς τῶν κόπων μας· τὸ ἔθνος ἐν μιᾷ νυκτὶ ὑψώθη ὡς γίγας καὶ ἡ 3 Ἕρίου τοῦ 1833 ἐχαιρέτησε τὴν φίλην ἡμῶν πατρίδα εἰς τὴν καταπεπληγωμένην πλὴν ἡρωϊκὴν αὐτῆς χεῖρα, κρατοῦσα τὸν συνταγματικὸν χάρτην· ὦ πόσαι ἐλπίδες ἀνεπτερώθησαν τότε! ὦ ποίας τὸ ἔθνος προτεδώκα ἡμέρας! πλὴν φεῦ, ἐθνοκατάκρατος πολιτικὴ μιαιοφόνον καὶ κακοῦργον σύστημα, σύστημα ἐξανδραποδισμοῦ καὶ ἐξαχρειώσεως, σύστημα ὡς σύμβολον φέρον, τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν προδοσίαν, ἐμόλυνε διὰ τῆς δυσωδίας αὐτοῦ, τὴν μόλις πνεύσασαν αὔραν τῆς ἐλευθερίας, καὶ μικροῦ δεῖν κατέπνιγεν ἡμᾶς, ἡ μὴ ὑπέφωσκεν ἡ ἐθνωσωτήριος τῆς 1 φεβρουαρίου 1862 ἡμέρα. Τὸ ἡρωϊκὸν Ναύπλιον ἡρώων ὁδηγούντων τῇ γενναίᾳ τῆς αὐτοῦ φρουρᾶς συνάρσει, καὶ τῇ των πολιτῶν αὐτοῦ θελήσει, πρῶτον ἥρπασε τὰ ὅπλα καὶ πρῶτον κατέφερε καιρίαν κατὰ τοῦ συστήματος πληγὴν, ἐπισεῖον τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας, ἐφ' ἧς χρυσοῖς γράμμασι φαίνονται αἱ τρεῖς ἐθνοσωτήριαι αὗται ἀρχαί.

1. Κατάπτωσις τοῦ συστήματος, πιστῶς ὑπηρετουμένου ὑπὸ τῆς μέχρι τοῦδε κυβερνήσεως, καὶ ἀναγόρευσις νέου ἐγγυωμένου τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑτέρων δύο ἑπομένων ἀρχῶν.

2. Διάλυσις τῆς διὰ βιαίων μέσων κατασταθείσης καὶ μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης Βουλῆς, καὶ

3. Συγκρότησις ἐθνοσυνελεύσεως ὑπισχνουμένης τὴν ὑπὸ τοῦ ἔθνους ἀνάκτησιν, τῶν καταπατηθεισῶν αὐτοῦ ἐλευθεριῶν καὶ πλήρωσιν παντὸς εὐγενοῦς καὶ ἐθνικοῦ ἡμῶν πόθου.

Ἀνατείνετε ὅθεν συμπολῖται ἱκέτιδας πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου ἡμῶν καὶ παντὶ σθένει συντρέξατε ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τῶν ἐλευθεριῶν σας, καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν εἰς τὴν ὡραίαν πατρίδα μας.

Ναύπλιον τὴν 2 φεβρουαρίου 1862.

Ἡ ἐπιτροπὴ

ΜΙΧ. ΙΑΤΡΟΣ, Γ. Α. ΠΕΤΜΕΖΑΣ, ΠΟΛ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΣΙΛ. ΚΟΚΚΙΝΟΣ, ΓΕΩΡ. ΙΩΝ. ΙΑΤΡΟΣ, ΚΩΝ. Α. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Κ. ΠΕΤΣΑΛΗΣ, ΙΩ· ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Δ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Προσφώνησις τοῦ Βασιλέως πρὸς τὸν στρατόν.

«Μετὰ βαθείας λύπης ἐπληροφορήθην, ὅτι ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν θέλω νὰ δώσω πλέον τὸν ἔντιμον τίτλον τοῦ στρατιώτου, τὸν ὁποῖον φέρετε ὑμεῖς, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, λέγω, σταιάσαντες ἐκλίδωσαν τὴν στρατιωτικὴν τιμήν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐγένοντο ἄπιστοι εἰς τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ἔδωσαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἐγένοντο ἄπιστοι εἰς τὸ σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους, οἱ ὁποῖοι ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος ἐπιβάλλουν εἰς τὸν στρατιώτην, ὡς πρώτιστον καθῆκόν του, τὴν πίστιν καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν Βασιλέα, τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα τοῦ στρατοῦ.

«Καλέσας ὑμᾶς νὰ ἐπαναφέρητε εἰς τὴν ὑποταγὴν τοὺς ἀποστατήσαντας σᾶς ἐνεπιστεύθην τὴν τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀνδρίας σας θέλετε ἀποπλύνει τὴν κηλῖδα, ἣν ἀπό τινος ἀπεπειράθησαν νὰ προσάψωσιν εἰς τὴν τιμήν μου.

«Μετ' ἀγαλλιάσεως δὲ σᾶς ἀναγγέλλω, ὅτι ἅπας ὁ πιστός μου λαὸς προσφέρεται προθύμως νὰ συμπράξῃ μεθ' ὑμῶν, ἀγωνιζομένων ὑπὲρ τῶν καθεστώτων, τὰ ὁποῖα δικαίως θεωρεῖ ὡς τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν τῆς εὐημερίας αὐτοῦ ἐν τῷ παρόντι καὶ τῆς δόξης του ἐν τῷ μέλλοντι.»

Κατόπιν λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοπέδου εἶπε τάδε·

«Συμμερίζομαι τόσον ἐγὼ, Μεγαλειότατε, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ὑπὸ τὰς διαταγάς μου κκ. ἀξιωματικοὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν ἐξέφρασεν ἡ Υ. Μ. κατὰ τῶν ἐπιόρκων. (Ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς εἶπεν), εἶναι οὕτω κύριοι; Ναί! ἀπήντησαν οὗτοι, ὑψώσαντες τὰ ξίφη των. Βεβαιῶν τὴν πίστιν τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησίν μου στρατοῦ πρὸς τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα αὐτοῦ πέποιθα ὅτι θέλει ἀποδείξει τοῦτο καὶ εἰς τὸ μέλλον διὰ τῆς ἀνδρίας καὶ τοῦ αἵματός του ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας, τάξεως, καὶ τοῦ ὑψηλοῦ Θρόνου τῆς Υ. Μ. (Στραφεὶς πρὸς τοὺς κκ. ἀξιωματικοὺς εἶπεν αὐτοῖς), ἐξέφρασα κύριοι τὰ αἰσθήματά σας διὰ τῶν λόγων μου τούτων; Ναί! ἀπήντησαν ἅπαντες ὁμοφώνως ζεντορία τῇ φωνῇ ὑψώσαντες τὰ ξίφη των φωνάξαντες τρὶς «Ζήτω ὁ Βασιλεύς.»

ΑΜΕΡΙΚΗ.—Θρίαμβος τῶν ὁμοσπονδικῶν στρατευμάτων. Κατὰ χθεσινόν τι τηλεγράφημα τὰ ὁμοσπονδικὰ στρατεύματα προσέβαλον τὴν 13ην λήξαντος καὶ ἐκυρίευσαν μετὰ τριήμερον πεισματωδεστάτην μάχην τὸ φρούριον Δονελσον. Ἡ ἐν αὐτῷ εὑρισκομένη φρουρὰ, συγκειμένη ἐκ 15000 ἀνδρῶν, καὶ διοικουμένη ὑπὸ τῶν στρατηγῶν Βοῦκνερ, Βούσρωδ καὶ Τζόνσονος, παρεδόθη ὑπόσπονδος μεθ' ἁπάντων τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ εὑρισκομένων πολεμεφοδίων, διαφυγόντος μόνου τοῦ στρατηγοῦ Φλόϋδ μετὰ 500 ἀνδρῶν ἐν ὥρᾳ νυκτός. Προσεβλήθη δὲ τὸ φρούριον τοῦτο ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ ἓξ ὁμοσπονδικῶν κανονοφόρων, καὶ κατὰ γῆν ἐκ τῶν ἀνωτάτων αὐτοῦ ὀχυρωμάτων, ἅτινα εἶχον καταληφθῆ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων τῶν ἑνωτικῶν. Ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἑνωτικῶν ὑποτίθεται, ὅτι ἀνέβαινεν εἰς 40,000 ἄνδρας, καὶ ἐκ τούτων 300 μὲν ἐφονεύθησαν, 600 δ' ἐπληγώθησαν, καὶ 100 ἀπωλέσθησαν· ὁ δὲ τῶν ἀνθενωτικῶν ἐστιν ἀβέβαιος, ἀλλὰ καὶ ἡ ζημία τούτων ἐγένετο μεγίστη. Ὁ θρίαμβος οὗτος τῶν ὁμοσπονδικῶν στρατευμάτων ἐπροξένησεν ἀπερίγραπτον χαρὰν εἰς ἁπάσας τὰς βορείους πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὁ διοικῶν αὐτὰ στρατηγὸς Γρὰν προεβιβάσθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ στρατάρχου. Ὁ ὁμοσπονδικὸς Σύλλογος ὑπεδέχθη τὴν χαροποιὰν ταύτην εἴδησιν διὰ ἐνθουσιωδεστάτων ἐπευφημιῶν, καὶ προετοιμασίαι ἐγίγνοντο, ὅπως πανηγυρισθῇ ἡ νίκη αὕτη κατὰ τὴν 22αν λήξαντος.

Μετὰ δὲ τὴν νίκην ταύτην ὁ πλοίαρχος Φοὺτ μετὰ δέκα κανονοφόρων ἀνέπλευσεν ἐκ τοῦ φρουρίου Δόυνελσον τὸν Κούμβερλανδ ποταμὸν, ὅπως κυριεύσῃ τὸ ἐν Τεννεσῇ φρούριον Κλαρκσφίλδ, ἔνθα ὑποτίθεται, ὅτι οἱ ἀνθενωτικοὶ θὰ προτάξωσι νέαν ἀντίστασιν. Ἐξεκένωσαν δ' οὗτοι ἐντελῶς τὸ Βόουλιγγ Γρὴν, καὶ φαίνεται πιθανὸν, ὅτι συνεκέντρωσαν ἁπάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Κούμβερλανδ ποταμοῦ, ἔνθα ὁ στρατηγὸς τῶν ὁμοσπονδικῶν στρατευμάτων Βοῦελ συνεκέντρωσε δύναμιν 80,000 ἀνδρῶν.

Κατὰ τηλεγράφημά τι ληφθὲν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκ τοῦ φρουρίου Μορρῶ, μάχη τις συνήφθη πλησίον τῆς Σαβαννάχης, καὶ τὸ φρούριον τοῦτο εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ παραδοθῇ. Καὶ ἐν Μισσουρίᾳ δὲ οἱ ἑνωτικοὶ κατεδίωκον ἔτι τὸν στρατηγὸν Πράϊς, καὶ ἠχμαλώτισαν πολυαρίθμους ἀξιωματικοὺς, ἀνήκοντας εἰς τὸν στρατὸν τῶν ἀνθενωτικῶν.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ τῶν μεσημβρινῶν Πολιτειῶν ἡ ὁμοσπονδικὴ σημαία ἐχαιρετᾶτο ἐνῷ προὐχώρει πρὸς τὰ ἄνω τοῦ ποταμοῦ Τεννεσῆ, καὶ οἱ ὁμόσπονδοι συνήνεσαν εἰς γενικὴν ἀνταλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων. Ὁ ὑπουργὸς τοῦ πολέμου ἐξέδωκε διαταγὴν πρὸς ἀπελευθέρωσιν ἁπάντων τῶν πολιτικῶν καταδίκων, πλὴν τῶν κατασκόπων, ἀφοῦ ὑποσχεθῶσιν, ὅτι δὲν θὰ βοηθήσωσι τοὺς ἐχθροὺς τῆς ὁμοσπονδικῆς κυβερνήσεως. Εἰς ἅπαντας δὲ τοὺς οὕτως ἀπολυομένους καὶ τηροῦντας τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῶν θὰ δοθῇ πλήρης ἀμνηστία διὰ τὴν παρελθοῦσαν αὐτῶν προδοσίαν. Αἱ δὲ ἔκτακτοι προσωποκρατήσεις θὰ γίγνωνται εἰς τὸ ἑξῆς μόνον ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

ΜΕΞΙΚΟΝ.— Τὸ τελευταῖον ἐκ Βέρα Κρούζης ἀτμόπλοιον ἐκόμισεν ἡμῖν τὰς εἰδήσεις, ὅτι ὁ Μιραμὼν καθείρχθη ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτοῦ εἰς Βέρα Κρούζην κατὰ διαταγὴν τοῦ πλοιάρχου Δουλλώπ, μὴ ἐπιτραπείσης αὐτῷ τῆς ἐν τῷ Μεξικῷ ἀποβάσεως, καὶ ὅτι οἱ ἐπίτροποι τῶν συμμάχων εἶχον ἐπιστρέψει ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Μεξικοῦ, τυχόντες εὐνοϊκωτάτης ὑποδοχῆς παρὰ τῷ Ζουαρέ. Οὗτος ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις, ἀφοῦ πρῶτον ἐπιβιβασθῇ εἰς τὰ πλοῖα ἅπας ὁ συμμαχικὸς στρατὸς, πλὴν 2000 ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀπέρριψαν τὴν αἴτησιν ταύτην. Παρεδέχθη δ' ὁ Ζουαρὲ, ὅτι ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς πρὸς τοὺς ξένους ὑποχρεώσεις αὐτῆς, καὶ ὅτι ἦν ἕτοιμος νὰ δώσῃ νέα ἐχέγγυα περὶ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν. Πληρεξούσιος δέ τις τοῦ Ζουαρὲ συνώδευσε τοὺς ἐπιτρόπους τῶν συμμάχων, καὶ ὑποτίθεται, ὅτι εἰρηνικαὶ διαπραγματεύσεις ἤρξαντο ἤδη.

Οὐδεμία δὲ μάχη συνήφθη μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα παρασκευάζονται νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας, ἐὰν αἱ αἰτήσεις αὐτῶν ἀπορριφθῶσιν. Ὥστε πάνυ ψευδὲς ἦν τὸ τηλεγράφημα τὸ λεφθὲν ἐκ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, περὶ τῆς συνάψεως δῆθεν μάχης τινὸς μεταξὺ Μεξικανῶν καὶ Ἱσπανῶν, καὶ περὶ τῆς ἥττης τούτων. Ἀλλὰ κατ' ἐφημερίδα τινὰ τῆς Νέας Ὑόρκης φοβερὰ ἀσθένεια ἐνέσκηψεν εἰς τὸν συμμαχικὸν στρατὸν, καὶ μεγάλαι λειποταξίαι ἐγίνοντο ἐν τῷ ἱσπανικῷ στρατῷ.

Λυπούμεθα, διότι ἕνεκα τῆς ἐπισωρεύσεως πολλῆς ὕλης δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ ἐν Παρισίοις ἀξιοτίμου ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ κατὰ τὰς τελευταίας δύο ἑβδομάδας.

Printed by Joseph Clayton, 17, Bouverie-street, in the Precinct o Whitefriars, in the City of London, and published by Charles Bradbury, at the Office, 14, York-street, Covent-Garden, in the Parish St. Paul.—London, Thursday March 6, 1862